

အေကီဇ်
ကော့ဖီး

အေကီဇ်တေ...
အေကီဇ်တေ...
အေကီဇ်တေ...
အေကီဇ်တေ...

BURMESE CLASSIC

အောင်မြင်စာပေ

ကဏ္ဍစုံ

စာမူနှင့်ပြုချက်အမှတ်.....၃၀၀၀၀၅၁၂၀၉
ဇာတ်နာမံးနှင့်ပြုချက်အမှတ်.....၃၀၀၀၃၃၁၂၀၉

ထုတ်ဝေသူ - အောင်မြင်လစဉ်၊
ဖာနည်အောင်၊ အမှတ် (၇) သံတာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေရန်တုန်မြို့၊

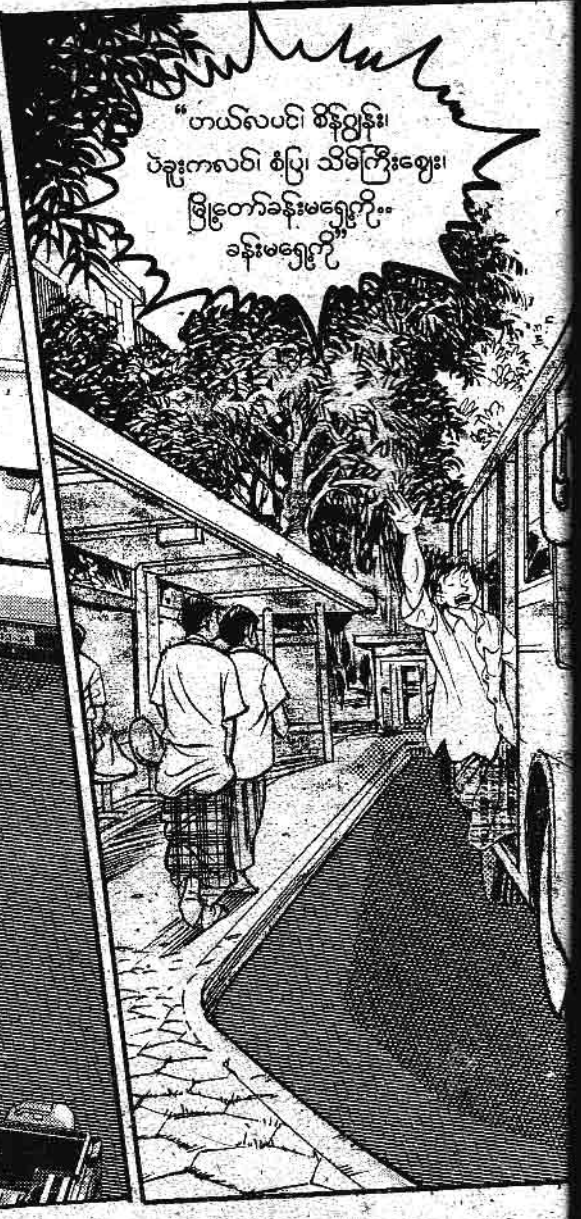
အတွင်းပုံနှိပ်နှင့်ဇာတ်နာမံးပုံနှိပ်
အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၁၆) သစ်ရာပင်လမ်း၊ သုဝဏ္ဏ၊

မြန်မာ့စာ
အောင်မြင်စာပေအမှတ် (၁) အောင်သာလေလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေရန်တုန်မြို့၊

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း
ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ (၁၀ ဇူလိုင်လ)၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ (၅၀၀)၊ တတိယအကြိမ်၊ (၂၀၀) နှစ်၊

(၄၅) လိုင်းကားက ပြေးနှိကုန်းမှတ်တိုင်မှာထိုးရပ်လိုက်သည်။
အချိန်က ခုံးတက်ချိန်၊ ကျောင်းတက်ချိန်ဆိုတော့
ထုံးစံအတိုင်း အတော့ကို လှူကျပ်သည်။

“ဟယ်လပင်၊ စိန်ဂွန်း၊
ပဲခူးကလပ်၊ စံပြု၊ သိမ်ကြီးဈေး၊
မြို့တော်ခန်းမရှေ့ကို...
ခန်းမရှေ့ကို”

ကျွန်တော်က ကားပေါ်က
ဆင်းလာသော လူအုပ်ကို
ခေတ္တစောင့်၏။

အဆင်းသမားတွေ စံသွားသည်နှင့် ကားပေါ်သို့ တိုးတက်လိုက်သည်။

“တုတ်ပြီ၊
တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်၊
သုံးယောက်၊ လေးယောက်၊
ငါးယောက်”

“ဟိုးနှောက်ထဲကို
တိုးထားပါ၊ တစ်ခါတည်း၊
ရွှေ့ကပ်ဝင်သွားရိုက်”

ကားပေါ်ရောက် လာသမျှကို အပေါ်မှာကျန်ရစ်သော နောက်ထပ်
စပယ်ယာတစ်ယောက်က ကားနှောက်ဘက်သို့
တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တွန်းထည့်နေ၏။

BURMESE
CLASSIC

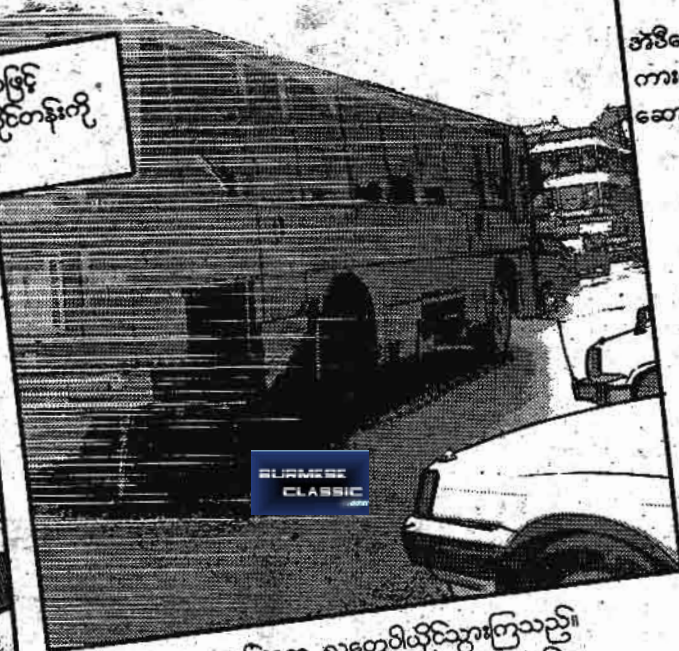
ကျန်တော်လည်း
ကားအလယ်
မတ်တတ်တွေကြားဝယ်
ငါးဖယ်တိုး တိုးလာခဲ့၏။
သိတယ်မဟုတ်လား။
“ငါးဖယ်တိုး” ဆိုတာ
ကိုယ်ကလေးစောင်းပြီး
တရွေ့ရွေ့တိုးလာ
ခဲ့တာမျိုးပေါ့။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ ကားနှောက်ဘက်ပိုင်းသို့
ရောက်လာသည်။

အဖို့ကို ဘယ်လိုမှ တိုးမြှင့်မရတော့သဖြင့်
ပိုလျက်ပြီး အခိုးကိုင်းက လက်ကိုင်တန်းကို
ပျမ်းဆွဲလိုက်သည်။

အဲဒီတော့မှ
ကားက ဝေါခန့်
ဆောင့်ထွက်၏။

“ဟေး” ခန့်အသံတွေနှင့်အတူ ရုတ်တရက်ယိုင်သွားကြသည်။
ကျွန်တော်လည်း လဲမလျှီ ပြုမလျှီ တစ်ချက်ယိုင် သွား၏။

“အို...
ဘယ်လိုလဲ၊
ဒီမှာသေတော့မယ်”

ရှေ့ကကကပ်ချွတ်
ကောင်မလေးထံမှ
ဆောင့်ကြီးအောက်ကြီး
အသံနှင့်အတူ ခိုင်းခန့်
မျက်စောင်းတစ်ချက်
လွင့်လာ၏။

ကျွန်တော်လည်းကောင်း၊
အလန်ကလေးကလေး၊ ငုံ့ကြည့်လိုက်
တော့ မျက်မှောင်ကလေး
ကြုတ်၍ သူ့ကိုဒေါသထွက်ကြည့်နေ
သော ကောင်မလေး၏ ခပ်စူးစူး
အကြည့်တွေနှင့် မျက်နှာချင်း
ဆိုင်လိုက်ရ၏။
နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးဆိုးထားသဖြင့်
ရဲရဲဖူးဖူးလေး ဖြစ်နေသော
နှုတ်ခမ်းလေးက စုနေသည်။

“ဆောရီးနော်၊
နှောက်တလည်း
တိုးလို့ပါ”

“အို...ဒီလိုပဲပြောတာပဲ”

ကောင်မလေးက ဘာမှတော့ ထင်မပြောတော့။
မကျေမနပ်ဟန်ဖြင့် တစ်ဖက်သို့လှည့်သွား၏။

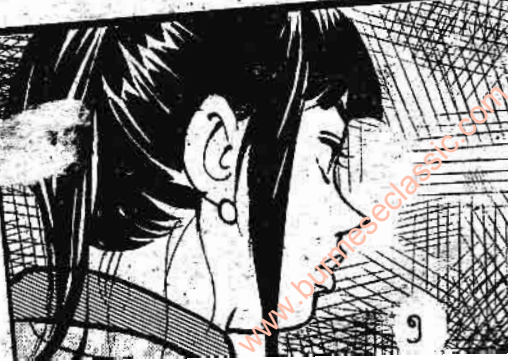
“တကယ်နှောက်က
တိုးလို့ တိုးတယ်ပြောတာပါဗျာ၊
ကိုယ်က မင်းကို ဘာကိစ္စ
သက်သက်ခွဲတိုးနေရမလဲ၊
ထိခိုက်စွမ်းလို့ ဒီမှာ
တောင့်ခံထားရတာ”

BURMESE CLASSIC

လှတော့အလှသား။ အသားကလေးက ဖြူညာညာ။
မျက်နှာပေါ်မှာတော့ ခေတ်ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။
ခိုက်အပ်ပါးပါးကလေး လှည့်ထား၏။ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး
ဆိုးထား၏။

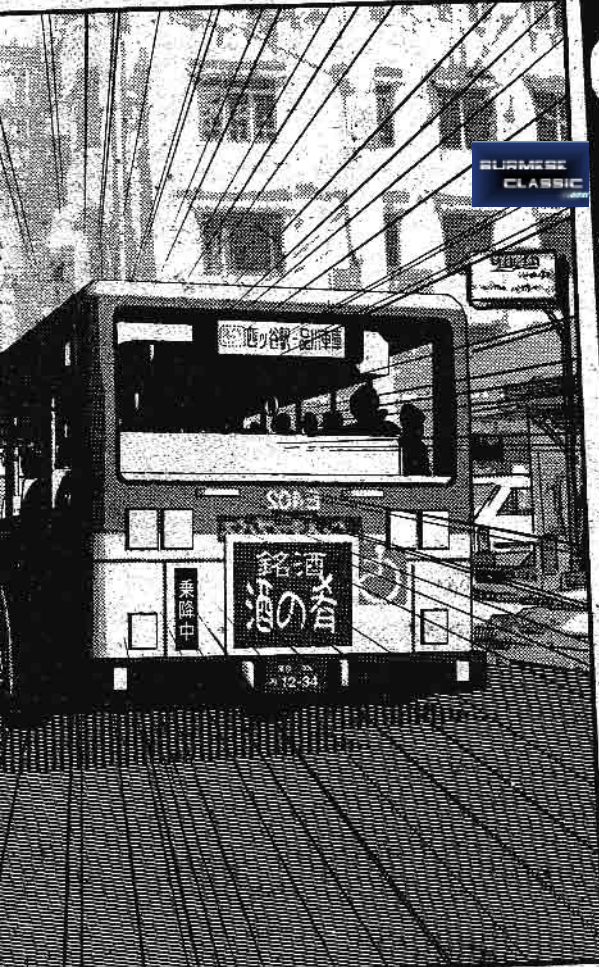
ကျွန်တော်ပြောသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ သူ့သာ တောင့်ခံ
နှောက်ကတိုးသမျှကို အလျှော့ပေးထားလိုက်လျှင်အဲဒီကောင်မလေး၏
ထက်လှည့်က သူ့နှင့်ခွဲထဲမှာ ရောက်နေလောက်ပြီ ဖြစ်၏။

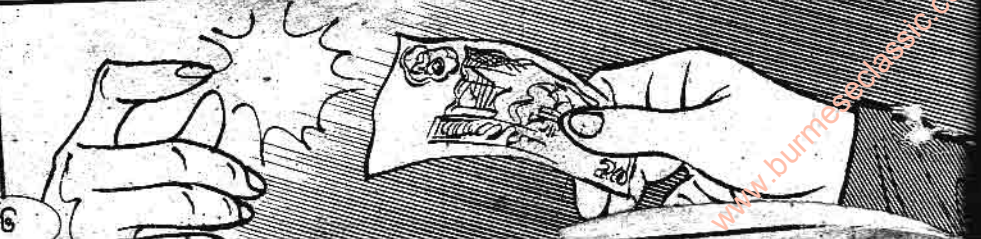
“ကဲ...ကားခလေးတွေ
ထုတ်ထားမယ်၊ အကြွေပေးကြပါ၊
အကြွေပါရင် ကူညီကြပါ”

စပယ်ယာက ဟစ်အော်ရင်း ကားခပိုက်ခံတွေ့လျှောက်
တောင်းရင်း ကားနောက်ဘက်သို့ ရောက်လာ၏။
အရှေ့ထံ အကြွေနှစ်ဆယ်တန်ကမပါ၊ ပါးဆယ်တန်ပဲပါ၏။

အဲဒီအချိန်မှာပင်
ကောင်မလေးက
သူ့မလက်ထဲမှ
အသင့်ဆောင်ထား
သော နှစ်ဆယ်တန်
ကလေးကို လှမ်းပေး
၏။ ကျွန်တော် ဒေါင်း
ထံတွင် ဖျတ်ခနဲ
အတွေးတစ်ခုပေါက်
သွားပြီ။

ကောင်မလေး၏
ပိုက်ခံကို
ဖျတ်ခနဲ
လှမ်းယူလိုက်
သည်။

“အို... ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ”

“တောင်လေးက”

“ခက်ပါလား၊ အဆင်ပြေအောင် လုပ်နေတာ၊ စိတ်ချ၊ မင်းငွေ ၂၀ ကို ကိုယ်ယူဘူး”

“နှစ်ယောက်စာ ပေါင်းပေးမလို့လေ”

ကျွန်တော်ကလက်ထဲမှ ပါးဆယ်တန်ကလေးကို ထုတ်ပြကာ နှစ်ယောက်စာ ပေါင်းပေးဖို့ ဖြစ်ကြောင်း သက်သေအဖြစ်ထူပြု လိုက်ရသေး၏။

“ဟေ့..... ဒီမှာ နှစ်ယောက်စာ”

?

“အကြောင်းတစ်ဆယ်
မှတ်ထား”

“ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...
ကိုယ့်လူနာ ငွေတစ်ဆယ်ဖြိုး
ကြားလျှောက်တာပေါ့လေ၊
လူတွေကိုင်းနေလို့ ထိမိ ဝိမိ
သွားဦးမယ်၊ အသားကုန်
ကာကွယ် ထားလေဗျာ”

သူပြောကာမှ အခြေအနေတ
ပြုဆိုးသွား၏။

“ရပြီတယ်ကွာ..
ဖျိုလည်း မပေးနဲ့တော့၊
ဒီမှာ ကိုယ့်လူ
နှစ်ယောက်စာနော်”

“ဟွန်း...
သက်သက်မှ လူတွေက
ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ဖြစ်အောင်
လုပ်တာ၊ ဘာမှလည်း
မဆိုင်ဘဲနဲ့”

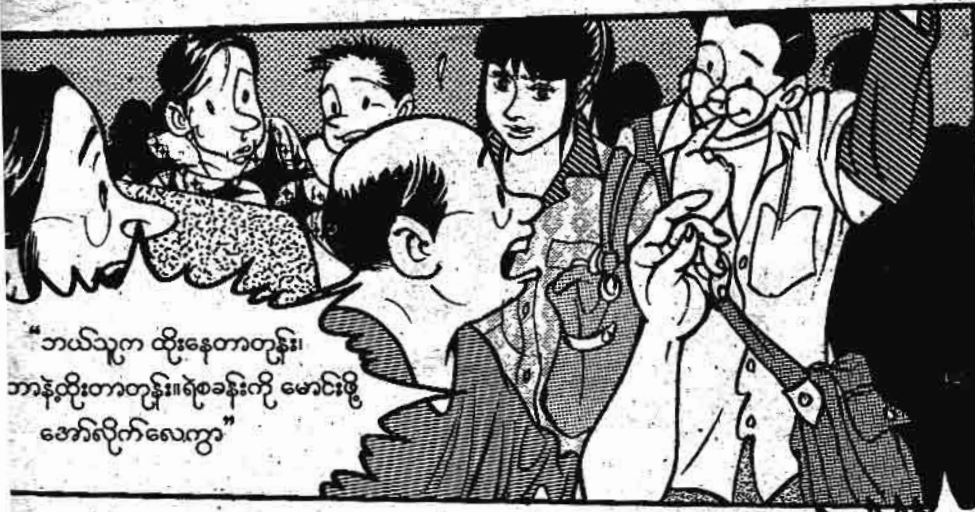

“ကဲ...
ကြားကြတယ်နော်၊
ဘာမှ မဆိုင်ဘူးတဲ့”

ကျွန်တော် ခပ်တည့်တည့်နှင့် ခပ်ကျယ်ကျယ်လေး ပြန်အော်လိုက် တော့ ကောင်းလေးတ
ဗိုင်းခန့် မျက်စောင်းတစ်ချက် ပစ်ထိုးသည်။

ရဲဘော်မင်း
ဆိုးတယ်မှ-
ဆိုးတယ်

လူကြီးက
ကျွန်တော်ကို
အကြံပေးနေတာမတ
တစ်ဆက်တည်းပင်
ဘူးမယ် ဘာမယ်နှင့်
ထအော်လေသည်။

“ဘယ်သူက ထိုးနေတာတုန်း၊
ဘာနဲ့ထိုးတာတုန်း။ ရဲစခန်းကို မောင်းဖို့
အော်လိုက်လေကွာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊
ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မီးပိုက်ဖို့ကလား”

မသိဘူးကွ၊
ဒီမှာ ထိုးတယ်လို့
ဒီကောင်လေးက
ခေါက်နေလို့

ဟေ့လူ...
ဘာနဲ့ထိုးတာလဲ

ဘာမှ
မဟုတ်ပါဘူး ဘာမှ
မဟုတ်ပါဘူး ထိုးတာက
- မျက်စောင်းပါ

ခေါက်မလေးဖို့၊
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊
မျက်စောင်းအထိုး
ခံရတာများ ရှေးကြီး
ခွင့်ကျယ်

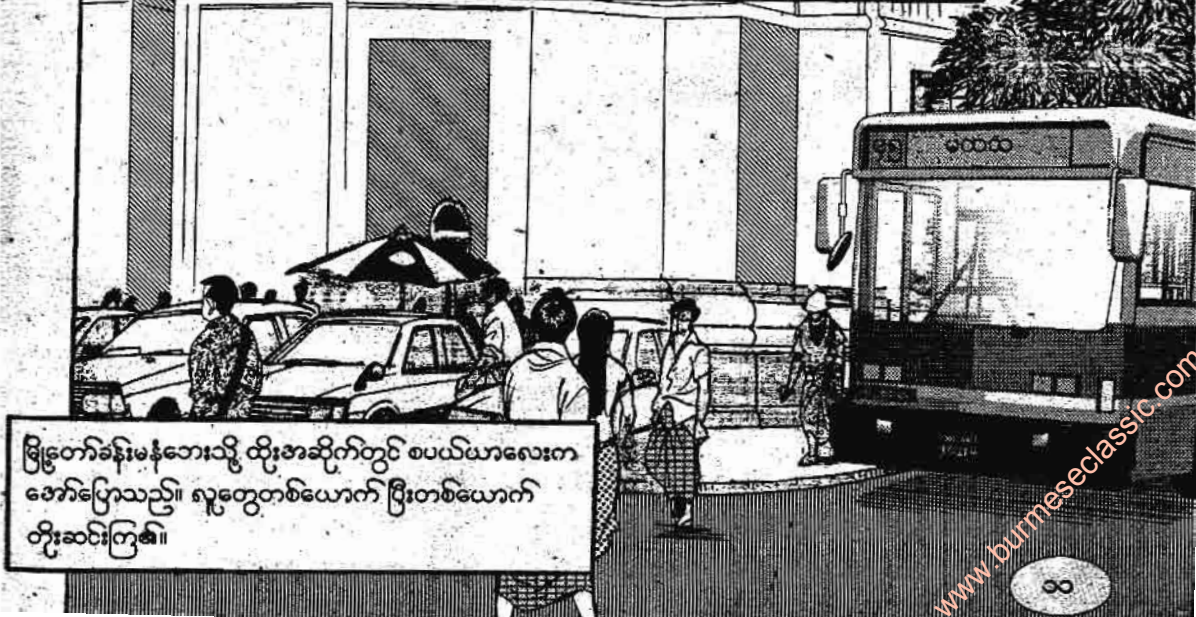
ကားနောက်မှာ
ကျွတ်ကျွတ်ညံ့ သွား၏။
တစ်ယောက်တစ်ပေါက်
စကားသံတွေ မှတ်ချက်
ချသံတွေ ဆူညံသွား၏။

လူကျစ်လို့
စိတ်ညစ်ရတဲ့အထဲ
ကားပေါ်မှာ ဘယ်လိုလူမြောင်၊
လူနောက်တွေ ပါလာမှန်း၊
မသိဘူး၊ စိတ်ရှုပ်
လိုက်တာ

ကျွန်တော် ခပ်ပြိခဲပြိကလေး ကုင်နေလို့ ရှိရ၏။
ဣန္ဒြေလေးဆယ်၍ စောစောက ကိစ္စက
ကိုယ်မဟုတ်သလို ဒီဇိုင်းနှင့်ပေး

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
တစ်ခုတော့
ကောင်းသလို။
ကောင်မလေးလည်း
ကျွန်တော်၏
လျှပ်တစ်ပြိုင်ခဲစစ်
ကို လန့်သွားဟန်
တူသည်။
နောက်ထပ်
မျက်စောငါးထိုးဖို့
နေနေသာသာ
ကျွန်တော့်ဘက်သို့ပင်
လှမ်းမကြည့်တော့။

မြို့တော်ခန်းမနံ့ဘေးသို့ ထိုးအဆိုက်တွင် စပယ်ယာလေးက
အော်ပြောသည်။ လူတွေတစ်ယောက် ပြီးတစ်ယောက်
တိုးဆင်းကြ၏။

ခက်ပိုက် ဘာပဲအဆင်းမှာ တစ်ခါ၊ ကောင်းမလေး နှင့် ထပ်ပြန်သည်။ တကယ်ပဲ။ တမင်လှုပ်တာ မဟုတ်ပဲ။

သည့်လောက်လည်း ကျွန်တော် အောက်တန်း မကျပဲ။ ခုဟာက မရှည်ရှည်ပါဘဲနှင့် ဖြစ်သွားခြင်းမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဖြစ်ပုံက ကောင်းမလေးက ရှေ့ကဆင်းသည်။ ဘာပဲမှာပင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကောင်းမလေး၏ ဖိနပ်နှောက်ခြင်းကို ကျွန်တော်က တက်နင်းမိလိုက်သလို ဖြစ်သွား၏။

ငြိမ့်နိမ့်နှုတ်ခမ်းသား
လေးက
တဆတ်ဆတ်
တုန်ယင်နေသည်။
ဟုတ်တာပေါ့၊
မြို့ရွာယ်ခေါင်
လူတွေကြားထဲမှာ
ဖိနှပ်တစ်ဖက် အပြတ်
ကြီးနဲ့ သူ့ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ရှေ့ဆက်သွားမှာလဲ”

“ဆော... ဆောရီးဗျာ၊
စိတ်မရှိပါနဲ့!

က...လားဗျာ”

ကျွန်တော်က
ဘာမပြော၊ ညာမပြောနှင့်
ကောင်မလေး၏ လွယ်အိတ်ကြိုးကို
ကိုင်၍ မြို့တော်ခန်းမနှင့် ကပ်လျက်
အဆောက်အအုံလေးတစ်ခုသို့
ရွတ်ဆွဲခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
ရုတ်တရက်မို့ ကောင်မလေး
ထော့နှင်းထော့နှင်း ပါလာသည်။

လူရှင်းရှင်း တစ်နေရာကျမှ
ကောင်မလေးရှေ့သို့
ရုတ်ခနဲ ထိုင်ချလိုက်ကာ

“အဲဒီ ဖိနှပ်ပေးဗျာ”

ကျွန်တော်မှာ
စာအုပ်ချုပ်တဲ့ စုနုနု
နိုင်လွန်ကြီးတွေ ဝါတယ်၊
ပြန်ချုပ်ပေးမလို့လေ”

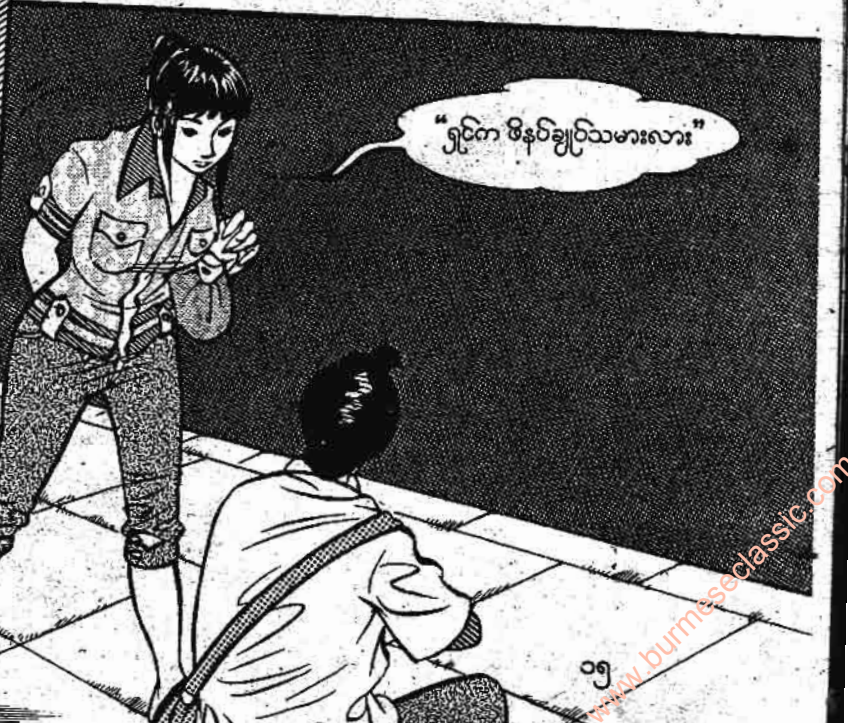

“တစ်ကယ်လား”

“နှစ်ကယ်...နှစ်ကယ်၊
ဒီမှာ မင်းမယ့်ရှင်ကြည့်”

ကျွန်တော်က လွယ်အိတ်ထဲမှ စုနုနုနိုင်လွန်ကြီးထုပ်ကို ထုတ်ပြလိုက်၏။
ကောင်မလေး မျက်နှာကလေးက အားကိုးရုံတစ်ခု တွေ့လိုက်ရသလို
ဝင်းလက်သွား၏။

“ရှင်က ဖိနှပ်ချုပ်သမားလား”

“ဟုတ်ကဲ့...ချစ်လို့ရသမျှ အကုန်ချုပ်တတ်တယ်။ ဒီနေ့မှာ ကံကောင်းတာက ရုံးမှာ တွဲချုပ်စရာ စာရွက်စာတန်း ကျွဲနဲ့စေ့စေ့စာအုပ်ချုပ်တဲ့ ဖွဲ့နဲ့ နိုင်လွန်ကြီးထုပ်ထည်ယူလာခဲ့တာပဲ ကံ...ဖိနပ် ချွတ်ပေး”

ကောင်းလေးက ဖိနပ်ကို ကပ္ပာကယာ ချွတ်ပေးသလို!

“ရတယ်... ဘာမှမပုန်! ခဏချင်းမှာပဲ ပြန်ကောင်းသွားမယ်။ ကျွန်တော်ချုပ်တာက သူ့အော်ဂီဂျင်နယ် ထက်တောင် ပိုခိုင်နေလိမ့်မယ် ကြည့်ထား”

ပြီးတော့ ကျွန်တော်နဲ့ဘေးမှာ ငုတ်တုတ်ကလေး ထိုင် ရင်း စိုးရိမ်တကြီး ကြည့်နေ၏။

ကောင်မလေးက ကျွန်တော် ဖိနပ်ချုပ်ပုံကို မျှတ်လှီးလေးပြုပြီး ကြည့်နေ၏။

“အမှန်ကတော့ ကျွန်တော်က အသစ်တစ်စုံ ပြန်ဝယ်ပေးသင့်တာပါဗျာ”

“ရပါတယ်... ဒီလောက် မလိုအပ်ပါဘူး၊ ဒီနေ့ တစ်နေ့စာ စီးရိပ်ရရင် တော်ပါပြီ”

မဆိုးဘူးဟာ၊ ဒီလိုတော့လည်း အလိုက်အထိုက် စိတ်ချမ်းအောင် ပြန်ပြောတတ် သားဟု ကျွန်တော်တွေ့လိုက်မိသည်။

“ဒီနေ့တစ်နေ့တင် မကပါဘူး၊ အသေအချာ ခိုင်အောင် ချုပ်ပေးလိုက်မှာပါ။ ကြည့်ထား၊ ကျန်တဲ့နေရာတွေ ပြတ်ရင်သာ၊ ပြတ်သွားမယ်၊ အခု ကျွန်တော်ချုပ်ပေးတဲ့ နေရာက မပြတ်စေရဘူး၊ အာမခံတယ်”

သည့်တော့ ကောင်မလေးက ရိုင်းခန့် ပြုံးလိုက်၏။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ယုံပါတယ်၊ ရှင်က ဖိနပ် ချုပ်လေ့ ချုပ်ဆွဲပုံရတယ်”

ဘာလဲ မယုံလိုပြုံးတာလား”

အာစ်ပေါ့ဗျာ၊ ဒါ့ခွဲက အာစ်မတွေ၊ ညှိမတွေရဲ့ ဖိနပ်တွေလည်း ချုပ်ချုပ်ပေးရတာကိုး၊ ခုလည်း ကမင်လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ယုံပါ”

“ဒီလိုဆိုတော့လည်း ရှင် မဆိုးပါဘူး၊ ကူညီတတ်သားပဲ စောစောတုန်းက ကားပေါ်မှာ တုန်းကတော့ ...”

“ပြောပါဦး၊
ကားပေါ်မှာတုန်းကတော့
ဘာဖြစ်လဲ”

“ဪ...
အလကား ဗဟိုကျနေတဲ့
သူလားလို့”

“ဟင့်ဘင်း
ကျွန်မမသိချင်ပါဘူး၊
ဘာမှလည်း မမေးမိပါဘူး”

အထင်မလွဲပါနဲ့ဗျာ၊
ကျွန်တော်က ပျော်တတ်တာပါ။
ကျွန်တော့် နာမည်က တာယာပူကိုး၊
ဒီနားလေးက ကမ္ဘာ့ဂီတစ်ခုမှာ
အလုပ်လုပ်ပါတယ်၊
နေတာက...”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ၊
ကျွန်တော်ကလည်း အံ့သလို
ဈေးပေါပေါထဲက ရယ်ဗျာ၊ မမေးဘဲ
ပြောချင် ပြောမိတတ်တာ၊ရိုးရိုးသဘောရိုးနဲ့
လျှောက်ပြောမိတာပါဗျာ၊ မသိချင်ရင်လည်း
မပြောတော့ပါဘူး၊ နောက်နှောင်လမ်းမှာ
တွေ့ရှင်လည်းမမြင်ချင်ယောင်
ဆောင်သွား ပေါ့ဗျာနော်”

တောင်လေး ထပ်ပြန်သွားသည်။

“ဟုတ်ကဲ့...နောင်လည်း ထပ်တွေ့ကြပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းမိတယ်”

“မဆိုဘူး၊ ခင်ဗျားလည်း ပျော်တတ်သားပဲ”

“အမယ်...တကယ်ပြောတာ၊ ပျော်စရာ ခင်နောက်နောက် ရွှောက်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး”

“အဲသလောက်ကြီးလည်း မေတ္တာတွေသိပ်မထားပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ဘာမှ ရန်ငြိုးထားလောက်စရာ ပြစ်မှုတွေလည်း မကျူးလွန်မိသေးပါဘူး”

“က...ရော...စီးကြည့်မိဦး”

“အင်း...နည်းနည်းတော့ ကျပ်တယ်၊ ရပြီတယ်၊ ခဏပန်းပဲညွှား၊ အိမ်ရှောက်တော့ နောက်အသစ်တစ်စုံ ထပ်စီးရမှာပေါ့”

“လမ်းထွက်လို့ မစီးချင်တော့ငှာ အိမ်မှာတော့ စီးလို့ရပါသေးတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ချုပ်တဲ့ဘက်ကတော့ လုံးဝမပြတ်စေချင်ဘူး၊ အနည်းဆုံး ၆-လ အကာမခံတယ်”

“အောင်မယ်လေး... ဒီနပ်ဆိုင်းများ ထောင့်ပြီးမလား၊ မသိဘူးနော်၊ ဒါနဲ့ ဂွှင်ကအခု ဘယ်သွားမှာလဲ”

“ဒီ ဆွားလေဘုရားလမ်းပေါ်တင်ပါ၊ ဘာမှမဝေးတော့ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီက ဒီနားလေးတင်ပါ၊ ဘာပြုလို့ မေးတာလဲ”

ကောင်မလေးက
ဆိပ်ကမ်းကြည့်သည့်
ကျွန်တော်ကိုလည်း သူမ ထင်ထားသလို
မတတ်မတတ်ကမျိုးမတတ်မှန်း
ပိုမိုသွားပုံရသည်။

“ဪ...အဝေးကြီးသွားရမှာ
မတတ်ဘူးဆိုရင် တစ်ခုခုပိုက်စားပါလား၊
ကျွန်မ တခုခု ကျွေးပါရစေ၊ကျေးဇူးဆပ်တံ
သဘောပေါ့”

“ဟာ...နေ့ပါစေဗျာ၊
ကျေးဇူးဆပ်တံ သဘောနဲ့ ကျေးဇူးတင်စရာ
လိုက်မစားတော့ပါဘူး၊ ဘာမှ ကျေးဇူးတင်စရာ မပြုဘူးဟု
ခုဟာက ကျွန်တော်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်က
ဖြေရှင်းပေးတဲ့ သဘောပဲဟာ”

“မတတ်ပါဘူး၊
ကျွန်မ စကားမပြောတတ်လို့ပါ၊
အဲဒီသဘောကြီး တော့လည်း မအောက်မေ့ပါနဲ့
ဒါပေမဲ့ တစ်ခုခုတော့ လိုက်စားပါနော်၊
ကျွန်မ ကျွေးပါရစေ”

သည်တစ်ခါတော့ ကောင်မလေးက အတည်ပေါက်
ပြောခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။

နှစ်ယောက်သားထ၍ အတူယှဉ်ရွှေ့ကပ်လာခဲ့၏။ စောစောက
ထိုးရပြန်သော (၄၅) ကားက ဂိတ်မှာပင် ရပ်နေဆဲ။ ကားတံခါးဝတွင် ရပ်နေသော
စပယ်ယာလေးက သူတို့နှစ်ယောက်ကို လှမ်းကြည့်၏။

ကျွန်တော်နှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင်မိ
တော့ မှတ်မိသွား
တန်တူသည်။

ဒေကင်မယ်...
တစ်ဆယ်ဖိုးနဲ့ ကြွားတဲ့ဆရာ၊
ခုထိ အသားတုန် ကာတွယ်နေတုန်းပဲ
လားဗျ။ ကားပေါ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးနော်၊
ခပ်ခွာခွာ ရွှေ့ကပ်လို့ရပြီ”

သည်တော့
ကင်မလေးက စပယ်ယာ
လေးကို လှမ်းကြည့်၏။
စောစောတုန်းက
ကျွန်တော်သုံးခဲ့သော
စကားလုံးသည်
စပယ်ယာလေး၏ နှုတ်သို့
အောက်တိုမစ်တစ်ကူးပြောင်း
ရောက်ရှိသွားလေသည်။

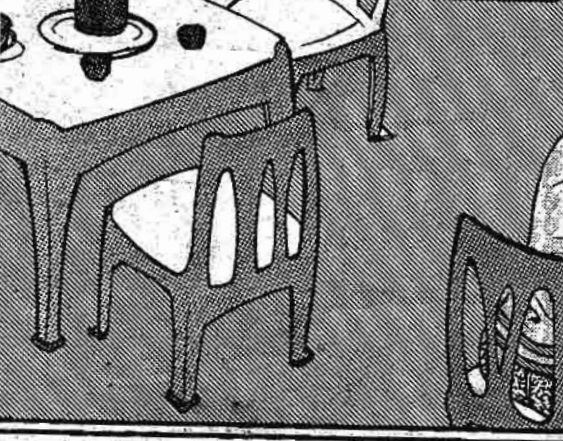

ကင်မလေး
ပိုတယ်... ပိုတယ်...
၂၃

ကောင်မလေးထံမှ
ခစ်ခဲနဲ ရယ်သံကို
မက်လာပြီဤ
ကြားလိုက်ရလေသည်။

မဆိုးဘူးနော်
ဒီတစ်ခါ ဖိနပ်ချွပ်ရတာ
မိုက်ကိုတင်းသွားတာပဲ၊
အိမ်ကလည်း ဘာမှမစားခွဲရ
သေးတော့ အတော်
အဆင်ပြေသွားတယ်

ဟုတ်လား၊
ဒါဖြင့် ထပ်စားဦးလေ၊
ကွန်မရှင်းပျံမယ်

ကောင်မလေးက ပေါက်စိပ်နားကန်ကိုတိုးပေးရင်း
ပြော၏။

တော်ပါပြီဗျာ
ဒီအတိုင်းဆိုရင် နေသာ ထိုင်သာ
ရှိသွားပါပြီ၊ တော်ကြာ ကျေးတိုင်းစားတာပဲ၊
မိတော့ မှားပြီဆိုပြီး ကျေးပြီးသားကုသိုလ်
စိတ်လေး ပျောက်သွားပျံမယ်

ဟယ်... ပျံကြီး
လက်စသတ်တော့ ဒီမှာလာ
တော်ကြီးကျနေတာကိုး

ဆိုင်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လာသော ခင်သိတာကံ လှမ်းဖောက်၏။
သူမက ကျွန်တော်နှင့် ကမ္ဘာကံစစ်ခု တည်းမှ ဖြစ်သည်။
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သူမလည်းသည်နေ့ သည့်အချိန်ကျမှ
သည်ဆိုင်ထဲ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ဝင်လာ၏။

အေး...ဟုတ်တယ်၊
ဒီမနက်မှာ အလှူပြင်နေတဲ့နေ့ရဲ့ဟာ
လာလေ...ထိုင်

ဘယ်က
အလှူပြင် အံ...ဟယ်တော့...
မိထား

ခင်သီတာ နှုတ်ဆက်ပုံက အတော်ကြီး
ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိသဖြင့် ကျွန်တော်
အံ့အားသင့်သွားသည်။

ဟင်...
သီတာ...လာ...လာ
ဝင်ထိုင်

ကောင်မလေးကလည်း
ပြန်နှုတ်ဆက်လေ၏။ သူ့ကလည်း
အတော်ကြီး ရင်းရင်းနှီးနှီး
ပြန်နှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ခင်သီတာက
အားပွဲထိုးကလေးကို
ခွမ်းခေါ်ကာ ပေါက်စီ
(၁၀)လုံး ပါဆယ်
ထုတ်ခိုင်း၏။
ကံဖက်ရည် (၅)ခွက်
ပါဆယ်ထုတ်ခိုင်း၏။
ပြီးမှ သူ့အတွက်
ပိုင်မှာထိုင်သောက်ဖို့
လက်ဖက်ရည်
သီးသန့်မှာ၏။

ဟ..
များလှချည်လား
ဘာလုပ်ဖို့တုံး

မသိဘူးဟ
ရုံးမှာနည်းသည်လားမယ်ပြောပြီး
ပို့ကိုလွှတ်လိုက်လို့ ဆင်းလားဝယ်ရတာ
ဒါနဲ့ နေပါဦး နင်တို့နွှစ်ယောက်ကဘယ်လိုက
ဘယ်လို ဒီမှာ အတူထိုင်နေကြတာတုံး
အစကတည်းက အသိတွေလား

ဟင့်အင်း..
ခွမ မြင်ဖူးကြတာပဲ

ဟောတော့...
ခွမမြင်ဖူးတဲ့ သူတွေက
ဘယ်နှယ့်ကြောင့် တစ်ပိုင်းတည်း
ဖြစ်နေ ရတာလဲ

ဟင်း..
ဟင်း..လား..

သူက
ပို့ပို့ပေါက်စီကျေးတယ်၊
လက်ဖက်ရည်တိုက်တယ်၊
ဒါကြောင့်ငါက လိုက်စားတယ်၊
သောက်တယ် ဒါပဲ

အလိုတော်..
မိထားက ဒကာတော်
ရေမြေရှင်ပေါ့

ကောင်မလေးက ခေါင်းညှိတ်ပြန်။

နော်ပြီး
နှင်တို့ချင်းက ဘယ်လိုက
ဘယ်လိုဆုံကြ တွေ့ကြ
ရတာ လဲ

ကောင်မလေးကပဲ
ရှင်းပြန်။
ခင်သီတာက
လက်ဖက်ရည်
သောက်ရင်း
နားထောင်၏။

“ဪ...
လက်စသတ်တော့ ပွဲကြီးက
ဖိနပ်ကလေး ပြန်ချုပ်ပေး
တယ်ပေါ့”

“ဪ...ပါဆိုရင်
ဒီမနက်ပဲ မိတ်ဆွေတွေ
ဖြစ်သွားကြပြီဆိုပါတော့”

“မဖြစ်ပါဘူးဟာ
သူ့ကိုပဲက မိနာမည်ရယ်၊
အာလုပ်အာကိုင်ရယ်၊ နေရပ်လိပ်စာရယ်
ပြောပြမလို့ရှိသေး”

“အေးလေ..
မိကြောင့်ဖြစ်သွားတာကိုး၊
ဒါနဲ့ သူက ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့
ကျေးတာ၊ ပါကလည်း အိမ်က ဘာမှ
မစားခဲ့ရသေးတာနဲ့ လိုက်စားတာ၊
ဒါပါပဲ”

သူက မသိ ချင်ပါဘူးတဲ့၊
ကျွန်မ ဘာမှလည်း မမေးပါဘူးတဲ့၊
ဒီတော့ ပါလည်း ဘာမှဆက်မပြောရုံတော့ဘဲ
ရပ်ထားလိုက်ရတယ်ဟာ၊ သူက အသိမိတ်ဆွေတွေ
သိပ်ပေါများနေ သလားမှ မသိဘဲ၊ မိကြောင့်
နောက်ထပ် မိတ်ဆွေအသစ် မရဘောင်
တားကိုတား၊ ယူနေရတယ်”

ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းပဲ ရှင်းပြလိုက်တော့ ကောင်မလေးက ရယ်၏။

“ဟေ့...မရယ်နဲ့လေ၊
စောစောတုန်းက
အဲဒီအတိုင်းပြောတာ
မဟုတ်ဘူး လား”

မိထားတို့ကတော့
လုပ်ချင်လိုက်ပြန်ပြီ၊ ပျက်ကြီးက လှေကောင်းပါဟဲ့၊
ပျော်တတ်နှောက်တတ်တာပဲ ရှိတာပါ။ ကံ...
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါက ကြားက မိတ်ဆက်ပေး
ပါရစေအောင် မိထား

အင်း...သဘောပေါ့လေ
တကယ်ရဲ့ ဒီနေရာမှာ နင်သာကြားဝင်
မလာဘူးဆိုရင်တော့ ပြီးပြီ၊ မိကလည်း
ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာမှ ပြောမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊
သူ့ကို မိနစ်ချုပ်ပေးတာကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့
ကျေးဇူး ပြီးရင် ပြီးသွားပြီ

အောင်မယ်လေး...
ပြတ်သားလိုက်တာနော်
ဒီတစ်ခါ ကျေးမွေး ပြီးရင် ပြီးသွားပေတဲ့၊
အတော်ရက်စက်တဲ့ နှလုံးသားပိုင်ရှင်ပဲ
ဖြစ်ရမယ်

ကဲ...မိထား၊
သူတို့မှတ်ထား၊ တာယာပျက်ပြီးတဲ့
ငါတို့ ကုမ္ပဏီမှာပဲ အတူတူ
အလုပ်လုပ်တယ်၊ နေတာက
စမ်းချောင်းမှာနေတာ

ကဲ.. ပျက်ပြီး ဒီဖက်က
နင်ဖိနပ်ချုပ်ပေးလိုက်တဲ့ သူကတော့ခင်ထားဦးတဲ့၊
မိနဲ့ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း၊ ဘွဲ့ရတော့လည်း
အတူတူတစ်နှစ်တည်းပဲ သူတို့ကတော့ ကိုယ်ပိုင်
လုပ်ငန်းရှင်တွေပေါ့ဟယ်

ကောင်းပါပြီ၊
ကောင်းပါပြီ၊ မှတ်ထားပါမယ်
နောက်လည်းလမ်းတွေရှင်
မခေါ်နိုင်ပေါ့နော် မခင်ထားဦး

ကျွန်တော့် အရွယ်
စကားကြောင့်
ခင်ထားဦးက
ရယ်ပြန်သည်။

ဒီနေ့တောင်
ကိစ္စလေးတစ်ခုအတော်
အရေးကြီးနေလို့ ထထွက်
လာမိရတာ

ကဲလေ..
ခုလိုကြားက ကျကျနန မိတ်ဆက်
ပေးတဲ့သူ ရှိလာပြီဆိုတော့လည်း
ခေါ်ရတော့မှာပေါ့။ ဒါပေမယ့်
ကျွန်မက အိမ်အပြင်တော့
ထွက်ခဲတယ်နော်။

ဪ...နင်က
လှိုင်းကားတိုးစီးလာတယ်
ပေါ့လေ

အေးလေ..အရေးကြီး
လို့ပါဆိုမှ အိမ်ကကားက ပြန်မလာဘူး
မနက်အစောကြီးကတည်းကကိုကိုကြီး
မောင်းထွက်သွားတာ။ ငါလည်း
မိတ်ဖျဉ်းနိုင်တာနဲ့.

“ဟဲလို”

ထိုခဏမှာပင်
တမ်းဖုန်းခေါ်သံ
တက်တီမြည်လာ
သဖြင့်ခင်ထားဦးက
တမ်းဖုန်းကို
ဖွင့်လိုက်၏။

XXXXX
XXXX XX
XX XXXXXX

အင်း...ဟုတ်တယ်၊
မြို့ထဲရောက်နေပြီ၊ အခုပဲ
(၃၃)လမ်းကို သွားတော့မှာ

XXXX
+++--XXXX
+++XXXXXX

မကြာဘူး
မကြာဘူးနားခိုက်လောက်ရှိရင်
ပြောစရာကိစ္စတ
ပြီးပြီ

XXXXX
XXX XXXX--
XX+++XX--

အင်း...ဟုတ်ပြီ
ကိုကိုကြီး၊ လာခဲ့လေ
(၃၃)လမ်းက ဆိပ်မှာပဲ
စောင့်နေလိုက်မယ်

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXX

ဟုတ်ပြီလေ၊
ဒါဆို ဆိုင်ကပဲစောင့်
လိုက်မယ်

ခင်ထားဦးက
ဖုန်းကိုပြန်ပိတ်ပြီး
ပိုက်ဆံအိတ်ထဲသို့
ပြန်ထည့်လိုက်သည်။
ပြီးမှ ခင်သီတာဖက်သို့
လှည့်၍ ပြောသည်။

XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX

ဒါပဲနော်၊နောက်ထပ်
နာရီဝက်အတွင်းရောက်အောင်
မောင်းလောနဲ့၊ မရောက်လောရင်ညီမလေး
မစောင့်ဘူး၊တွေ့ရှာလိုင်းကားတိုင်းစီးပြီး
ပြန်လာနဲ့ဗျာ

ကိုကိုကြီးပါကွာ
ကိုယ်ဘယ်ရောက်နေသလဲလို့
လှမ်းဆက်မေးတာ၊ ဓမ္မ နောက်က
ကားနဲ့ လိုက်ကြိုမယ်တဲ့၊

ကဲ...
ကိုယ်တို့ စကားပိုင်းဖြတ်ကြဖို့နော်၊
ကိုယ်လည်း သွားစရာလေးတွေ
ရှိသေးတယ်

မခင်ထားဦး
ခင်သီတာရဲ့ရုံးကိုတော့ သီတာယ်
မဟုတ်လား

အင်း...
သီတာယ်၊
ဘာဖြစ်လို့လဲ

ခင်ထားဦး ရယ်သည်။ ပြီးနောက် ပိုက်ဆံအိတ်ကိုဖွင့်ကာ
စားပွဲထိုးကလေးကိုလှမ်းအော်ခေါ်လိုက်၏။ စားပွဲပိုင်းတံ
စားသောက်ထား သမျှကိုရှင်းသည်။

ကဲ...ခွင့်ပြုဦးနော်
သီတာ၊ ကိုယ်သွားမယ်

ကောင်းပြီ
မိထား

ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး
ကျွန်တော်လည်း အဲဒီမှာ
အတူတူရှိတယ်ဆိုတာပြောချင်လို့ပါ။
နောက်နောင်ကျ ရှောင်သွားနိုင်တာ
ပေါ့လေ

သူတို့နှစ်ယောက်တို့ နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ဆိုင်အပြင်သို့
လှမ်းထွက်သွား၏။ ဘာလုပ်မတတ်လှပကျေရှင်းသော
ခဲလျှောက်ပုံတို့ဖြင့် ကြည့်ရှုရုံနှင့်ရင်ထဲ ဟာတာတာကြီး
ဖြစ်ကျန်ရစ်၏။

အောင်မာ...
ငေးနေလိုက်တာ၊ နင်က
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

၃၆

ဟာ... ဘယ်လိုမှ
မဖြစ်ပါဘူး၊ လှလှငေးငေးမိတာပဲဟာ၊
သူက ငေးကြည့်ချင်လောက်အောင်
ဘာလို့ လှလှသလဲ၊ လှနေတာကိုက
သူ့အပြစ်၊ ဒါငေးမိ တာက
အပြစ်မတုတ်ဘူး

လုပ်တော့မယ်
ကောင်စုတို့၊ အံ့ရှေ့ဟယ်၊
နင်နဲ့မှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
တွေ့ကြရတယ်လို့

နေပါဦးဟ
အံ့ဒါကဘာများအံ့ဩစရာရှိ
လို့လဲ

“ဟုတ်လား”

အံ့သြစရာပေါ့ဟာ၊

မိထားက သူ့ပြောသလိုပဲ၊ အိမ်အပြင် ထွက်ခံတယ်၊ ထွက်လိုက်ရင်လည်း ကိုယ်ပိုင် တားနဲ့ထွက်တာ၊ ခုလိုပိုင်းကားတိုးစီးတာ ချိုးကအင်မတန်ရှားတယ်

ဟုတ်ပေါ့၊ အဲလို အင်မတန်

ရှားပါးပါး လိုင်းကားနဲ့ အလာ နင်က သူ့ဖိနပ်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တက်နင်း၊

နင်ကလည်း

ခြေသွက်လက်သွက်နဲ့ သူ့ဖိနပ်ကို ဖွတ်ဆွဲယူ ချုပ်ပေးလိုက်တာ မြင်ရလို့ သူ့ အားနာပြီး ဘာမှမပြော တဲ့နဲ့ ကြည့်နေလိုက်တာ မြစ်ရမယ်

ပြီးတော့ ပြန်ချုပ်ပေး၊

သူက ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့ မှန်လိုက်ကျွေး ဆိုတာ အတော်ကိုထူးထူးခြားခြား ဆုံတွေ့ကြရမှုမျိုးပဲ

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဗွဲ့တွင် ဆင်သိတာ ပြန်ဖြေဆိုက်သော
စကားသံကြောင့် တွန်းတော်ပက်လက်
လန်သွားရတော့သည်

ဘာဖြစ်ရမလဲ
သူတို့စတိုးဆိုင်မှာ နောက်ဆုံးပေါ်
ကျားစီး၊ မစီး ဖိနပ်တွေတောင်လို့ပုံ
နေတာဟဲ့၊ ရှမ်းငြိလား

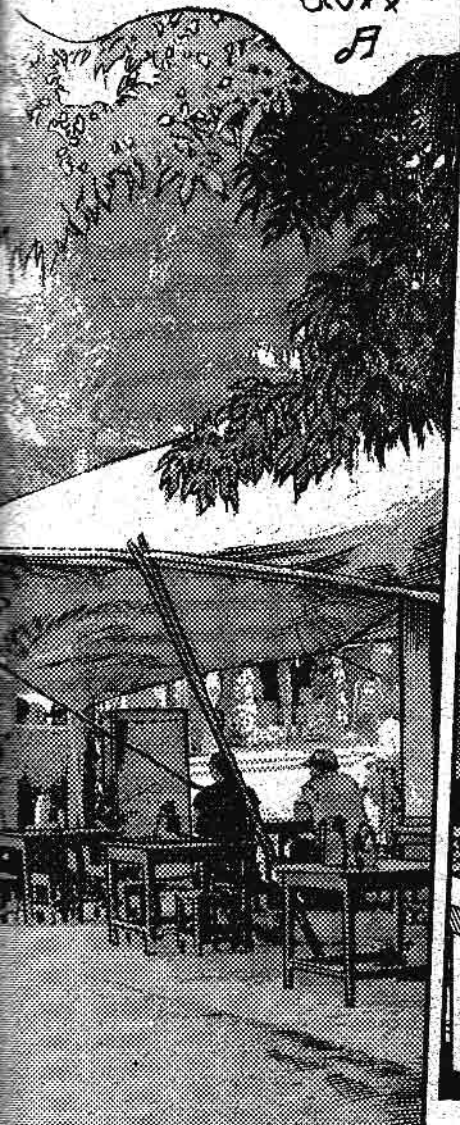
ဟိုက်ရော...

၃၈

တစ်ပြည့်မှ မရွှေထား: ၆၇ x x
 x x တွယ်တာရပြီ ဝေ ဝေ
 ၆၈ x x

ပျက် သီချင်းတေးအေးအေး ဖြင့် ဖြစ်နေပုံကိုကြည့်ကာ
 သန်း၏ နှင့် သိန်းရွှေကြည့်တို့က တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
 မျက်စိစစ်ကြ၏။ သည့်ကောင် ခုတစ်လော သီချင်းညည်းပုံက
 မဟုတ်လှသေး။ အဆိုတော်ခင်မောင်တိုး၏ တပြည့်သူ မရွှေထား
 သီချင်းကလွဲလျှင် ကျန်တာတာမှဆိုစရာ သီချင်းမရှိတော့သလို
 တစ်ခါလားလည်း သည့်သီချင်းပဲဖြစ်နေ၏။ ပြီးတော့
 တစ်ပုဒ်လုံးလည်း မဟုတ် "တစ်ပြည့်သူ x x မရွှေထားရေ x x
 x တွယ်တာရပြီ ဝေ ဝေ" ဆိုတာကနေ ရှေ့မတက်တော့။
 သတိရတိုင်းလည်း အသွားကလေးကို ပိတ်ပိတ်လည်လည်
 ညည်းနေတာ သတိထားမိကြ၏။

သိန်းရွှေကြည့်က စစ်ကြောရေးကို စတင်သည်။
 မကြာခင်က တစ်ကြားတည်း ကြားနေရ၍
 နားကြားပြင်းကတ်လာ ပုံလည်းရ၏။

ဟုတ်လား၊ ဘာတွေများ
အဆန်းတကြယ်ဖြစ်နေသလဲ မောင်မင်း၊
သံစဉ်ခန္ဓာစိမ်းနဲ့ မကိုက်ညီလို့ လား၊
ဒါမှမဟုတ် သံစဉ်ဆယ့်နှစ်ပါးထက်
ကျော်လွန်နေလို့လား

ထပ်သရိုး
နင်က ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်၊
သံစဉ်ခန္ဓာစိမ်းလေး၊
ဆယ့်နှစ်ပါးလေးနဲ့၊

ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊
ဂြိုဟ်မျှကိုး အိဝင်တာလည်း
မဟုတ်ဘဲနဲ့

အဲသလောက်ကြီးလည်း
သိပ်မြောက်မပေးပါနဲ့ကွာ၊
ငါ မနေတတ်တော့ဘူး
ဟီး...ဟီး...

သိန်းရွှေကြည်
လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ဇွဲ
ငုံ့၍ သောက်သည်။
ပြီးမှ...

တခြားမဟုတ်ပါဘူး
မင်းက တစ်ခါလောတစ်ပြည့်သူမရွှေထား
တစ်ပြည့်သူ မရွှေထားနဲ့၊ ပြောစမ်း
ဘယ်ကောင်မလေးကို
ဇာတ်ကျနေပြန်တာလဲ

အေး...မင်းကို
မေးမယ်ဆိုရင်လည်း မေးချင်
မရဘဲ၊

မိလည်း ခုတစ်လော
မရည်ရွယ်ပါဘဲနဲ့ ကိုယ့်ပါးစပ်က
သိချင်းသံ အလိုလိုထွက်
ထွက်နေတယ်

ဒါဖြင့်
တစ်ခုခုတော့ ထူးလို့
ပေါ့ကွ

သန်းခေါင်က
ဝင်ထောက်သည်။
ပွဲကြီးသက်ပြင်းချ
လို့က်သည်။
သူ့မျက်လုံးတွေထဲမှာ
ခင်ထားဦး၏
မျက်နှာကလေးကို
အရိုက်ကဲ့သို့ ထင်မြင်
နေသည်။ အံ့ဩစရာပဲ။
သူ့ကိုယ်သူပင်
အကြီးအကျယ် ပြန်
အံ့အားသင့်နေမိသည်။

ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်မျှ မကြုံဘူးခိုသော အတွေ့အကြုံ၊
အဲဒီ ခင်ထားဦး၏ မျက်နှာလှလှလေးသည် အဘယ့်ကြောင့် သူ့မျက်ဝန်းမှာ
ဓာတ်ပိုရှိက်ထားသလို စွဲထင်နေရချေသနည်း။ မသိ...မသိ။
ခွတ်ယအကြိမ် ထပ်မံသက်ပြင်းချမိပြန်၏။

ဟဲ့...

တကောင်ရဲ့...
ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊
မင်းဟာက သက်ပြင်း
တချချနဲ့။

ကျွန်တော့ သူ့ယောင်မယ် တစ်ယောက် ယောက်ရဲ့ညှိချက်မှာ မိလာ ဖြစ်တယ်

အင်း..... ဟုတ်နေမလားမပြောတတ်ဘူး၊ ပြီးခံတဲ့တစ်ပတ်တုန်းက မိ ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ပိုင်းကား ဝေါ်မှာတွေ့ခဲ့ကြတယ်...

မဖြစ်နိုင်ပါဘူး...
လိုင်းကားဝေါ်မှာက ကောင်မလေး
တစ်ယောက်တည်း ဘယ်ကပျိုမလဲ၊
ကောင်မလေးတွေများလွန်းလို့
ရှောင်လို့ကောင်မလွတ်ဘူး

ရောင်မနီ
တော့ပါလားလေ.....
ဟဟဟ... ဟဟဟ...

ဟ.../ ဒါတော့
မင်းပြောမှလားကွ၊ ရန်ကုန်က
လိုင်းကားမှန်သမျှ ကောင်မလေးတွေ
အများကြီးစီးကြ
တာပေါ့

ပွကြီးက
ဟင်းခန့် မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်၏။

ဒီလိုကွ...!

ဒါဒါ
ခင်ထားဦးဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့
သူက ဘယ်မှာနေတာတဲ့လဲ

ဟင့်အင်း...

"ဒါတော့
ငါလည်း မသိဘူး"

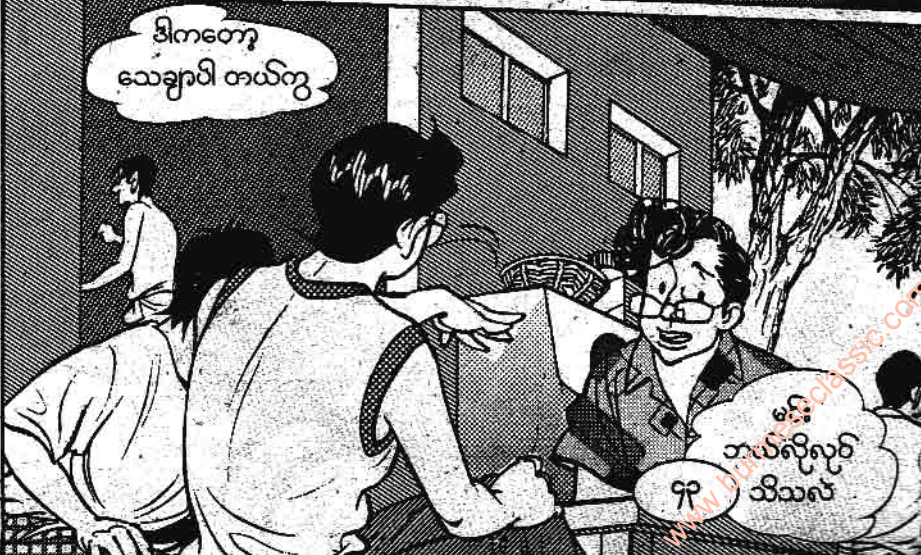
လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထဲကရော
ဟုတ်ရုံနားကွာ၊ တော်ကြာမှ
ကျော်မကောင်း ကြားမကောင်းတွေ
ဖြစ်နေပါဦးမယ်

ဟေ့ကင်! ကင်၊ ငါ
ခပေလေးကွ...
ယုနု ဥယျာဉ်မှာလေးလို့
နိုးနိုး နားနား ထိုးကမ္ဘ
ဒွန်း...

သိန်းရွှေကြည်က
စိုးရိမ်တကြီး
ဝင်မေးသည့်။ ပျက်စီးက
ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်၏။

ဒါကတော့
သေချာပါ တယ်ကွ

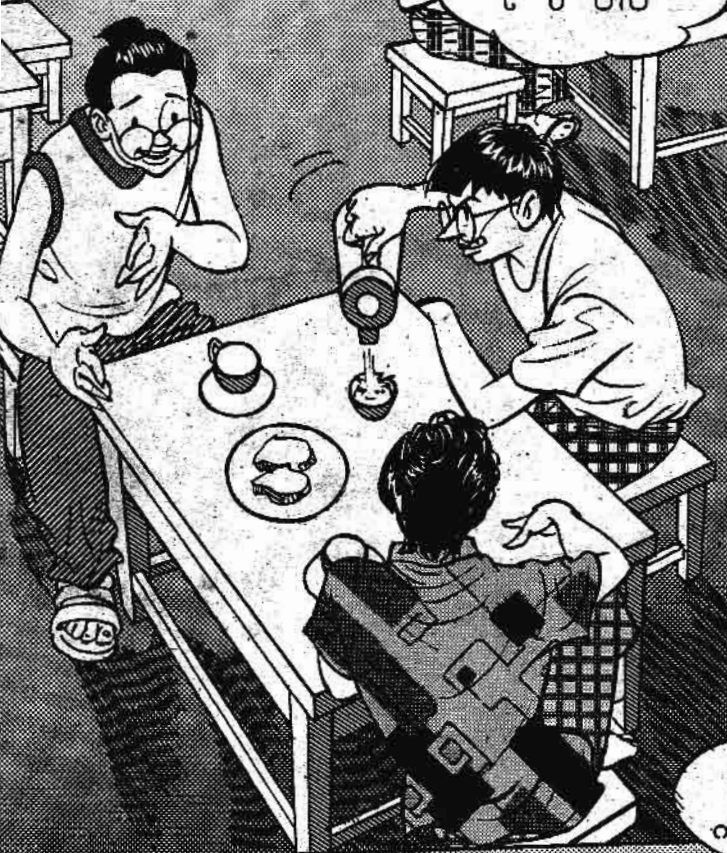

ဘယ်လိုလုပ်
သိသလဲ

ဟ...သူပုံစံကိုတ
အသိသာကြီးပဲကွ၊ ဒီမှာ
အဖို့ဆိုလို့ ယပ်ဖို့တောင်
မသန်းဘူးသေးဘဲပုံ

“ရမ်းကျိတ်ပြန်ပြီ”

မကျိတ်ဘူး
တကယ်ပြောတာတကယ်လို့
သူမှာသာ အိမ်ထောင်တွေ ဘာတွေရှိရင်
ခင်သိတာက သူ့ကိုယ်သူ တရားခံ
အဖြစ်ခံပြီး ပါနဲ့ မိတ်ဆက်
ပေးပို့မလားကွ

လုပ်ပြီဟေ့...
မိတို့ ကောင်တော့
ကျားကျားမီးယပ်ပဲ

ဟုတ်ပျို၊
မင်းက အယ်ဒီတာနဲ့ ထောက်ပံ့ပို့
လို့က်တာလဲ”

ဟော့ဒီ
မိုးရိမ်အား ၁၅၀၀ ရှိတဲ့၊
မျက်လုံးမိတာနဲ့လေ၊
ဟံ...ဟံ...ဟံ...။

အေးပေါ့လေ၊
ထားပါတော့မင်း သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး
တခြား ဘာတွေ့သိတာ
ရှိသေးလဲ

အင်း...
သူဟာ သာမာန်
လူတန်းစားထဲကတော့
မဟုတ်ဘူးကွ

သူက အတော့ကိုလှူတယ်ကွ
မိတစ်သက် တွေဖူးတဲ့အထဲမှာ တော့
မို့အဖို့ စွဲလမ်းစရာအကောင်းဆုံး
အလှပိုင်ရှင်ပဲ

ဒါဖြင့်
ဘယ်နတ်နဲ့ အမျိုးတော်
နေလို့လဲ

ခွဲကွဲပါပဲဗျာ၊
အရေးထဲအလှထောက်ခံချက်
ပြန်တမ်းကြီး ထုတ်နေပြန်ပြီ၊
မိတို့ မေးတာက အဲဒါ မဟုတ်ဘူးဟာ၊
ကောင်မလေးရဲ့ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာ
အချက်အလက်တွေကို
မေးတာ

မန့်လေး...။

ဟာ... ဘာတွေ
လာပြောနေတာလဲ... ငါနဲ့ အတူတူ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်တော့ သူပိုက်ဆံ
အိတ်ထဲမှာ ကိုယ်ပိုင်ဟမ်းဖွန်းပါတယ်ကွ
အဲဒီဖွန်းနဲ့ သူ့အိမ်က ကားလာကြိုဖြို
ချိန်းတာ တွေ့ရတယ်
ပြောတာ

ဘာလဲဟာ..
ဒိဗ္ဗသောတဆိုတာ

တုံးပျံကွာ၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုဆိုတာ အာရုံအာရောဂ်
မြင်နေနိုင်တဲ့ နတ်မျက်စိပိုင်ရှင်လေကွာ
ဒိဗ္ဗသောတ ဆိုတာ ဟမ်းဖွန်းပိုင်ရှင်ကိုပြောတာ၊
သွားလေရာရာမှာ ပြောချင်တဲ့ သူ့ကိုလှမ်းပြော
နိုင်စွမ်းရှိသလို ကြားချင်တဲ့ သူနဲ့
အသံမှန်သမျှလည်း သူက
ကြားပိုင်ခွင့်ရှိတာကိုးကွ

ဟာလိ... ဒီး...
ဒိဗ္ဗစက္ခုဆိုတာ
ဒီး... အဲဒါဟာ...
- လူနဲ့...
- လူနဲ့...

ဒိဗ္ဗစက္ခု...
ဒီး... အဲဒါဟာ...
ဒီး... အဲဒါဟာ...
လူနဲ့... လူနဲ့...

ဟာ...
ခက်ကုန်ပြီဟေ့ ဒါဆိုရင်
မင်းကောင်မလေးကလေးဘီးပေါ်က
ခြေနှင်းစကြာပိုင်ရှင် လူတန်းစားပဲကွ၊
ခြေနှင်းစကြာတင် မကသေးဘူး၊
ဒိဗ္ဗသောတလည်း ပိုင်ဆိုင်
နေသေးတယ်

ဒိဗ္ဗသောတာ

အရောင်စင်တာ

နိုကိယာလိုကိယာဒိုမိဂါဆိုနိုပလာစတာ
အားလုံးရမည်။

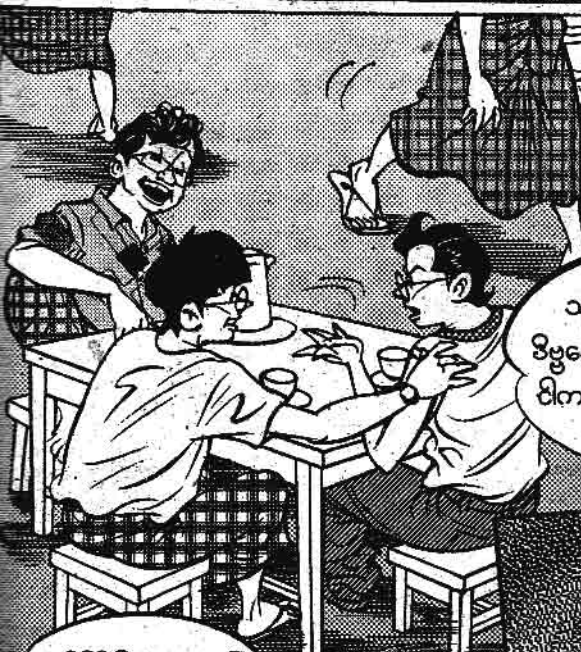
ချောင်းကြိုချောင်းကြားသွား ပီဒီအပေ၊ ပီဒီအပေ ပါရမည်။

ပေါက်ပေါက်ရှုရှုကွာ
တမ်းဖွန်းသမားကိုများ
ဒိဗ္ဗသောတာပိုင်ရှင်
ရယ်လို့

ကား
ဒီလို မွှေးသံရင်
တောထဲရဲရဲနားထိုင်
နားထိုင်ဖို့ကတောင်
မလိုတော့ဘူး ဒိဗ္ဗသောတာ
ဟန်ကုန်တော့... ဝယ်လို့
ရအောင်... ကို...

ဘာဖြစ်လဲကွာ
သူဟာသူ ခြေနှင်းစကြာနဲ့
ဒိဗ္ဗသောတာပိုင်ရှင် ဖြစ်နေတော့ရော
ငါက သူ့ကို မစွဲလမ်းရတော့ဘူး
တုံ့လား

အချိန်မီပီသေးတယ်
မို့ လှူလှယ်၊ ခုနေ နောက်ဆုတ်
မယ်ဆိုရင် ဆုတ်သာပီ
သေးတယ်

တော်ကွာ..
မင်းတို့ဟာက စစ်မရောက်ခင်
မြားကုန်နေတာကြီး

စစ်မရောက်ခင်

မြားကုန်စေတာ မဟုတ်ပါဘူးဘွား၊

မင်းပြောပုံအရဆိုရင်တော့ ကောင်မလေးက

ဟိုက်ဘော့စ်ထဲက ဖြစ်ပုံရတယ်၊ ကော်ကြာကျရင်

မိချိုးက မင်းကြိုက်စိုးကြိုက်၊ သင်တို့လိုဘက်ကား

တိုးစီးများနှင့် လားလားမျှမထိုက်ဆိုတာမျိုးထဲက

ဖြစ်နေခဲ့ရင် မင်းပဲ ဗုဒ္ဓရောက်မှာစိုးလို့

သတိပေးရတာပါ၊ နောက်ဆုတ်ချင်

ဆုတ်သာသေးတယ်လို့

ဒေါ်...

အဲဒါကိုက မိကို ရှေ့ဆက်တိုးဖို့ သွယ်ပိုက်တွင်း အား ပေးသလိုပဲကွ

မန်းလေ ပြလေ
ပါလား

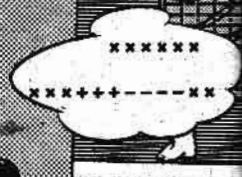
ပြီကမှ
ပြောတာ၊ မိ တကယ်
ပြောတာ

တကယ်ပြောတာ

ဆိုလည်း ဒီအတိုင်းထိုင်နေလို့တော့

ထူးလာမှာ မဟုတ်ဘူး မိလှေ၊ ဒီတော့

နည်းလမ်းရှာရဖို့မယ်

အလုပ်ပိတ်ရက်ကလေးမို့အေးအေးဆေးဆေး နားနားနေနေကလေးနေဖို့
စိတ်ကူးမိသော်လည်း မနက်စောစောကပင် မေမေကလုပ်လာသည်။

သားရေ...
မေမေ့ကိုယ်စား ဘုရားသွား
ပေးပါဦး...အမေ သိပ်ပြီး
နေမကောင်းလို့

ဟင်...ဘာလုပ်ဖို့လဲ
မေမေ

တစ်နေ့က...
မေခင်ဆရာက ရှေးပေးထားတယ်၊
ထီးတံခွန်၊ ကုက္ကား၊ မုလေးပွားတွေ
မေမေ့မွေးနံ့ထောင့်မှာကပ်လှူပူဇော်ရမယ်။
“ဘုရားကို ရေသက်စေလည်း ကပ်လှူရမယ်တဲ့၊
အဲဒါဒီကနေသွားမှ ဖြစ်မယ်၊ သားလည်း
ရုံးပိတ်ရက်ဆိုတော့ အဆင်ပြေတာပဲ၊
သွားပေးပါဦးနော်”

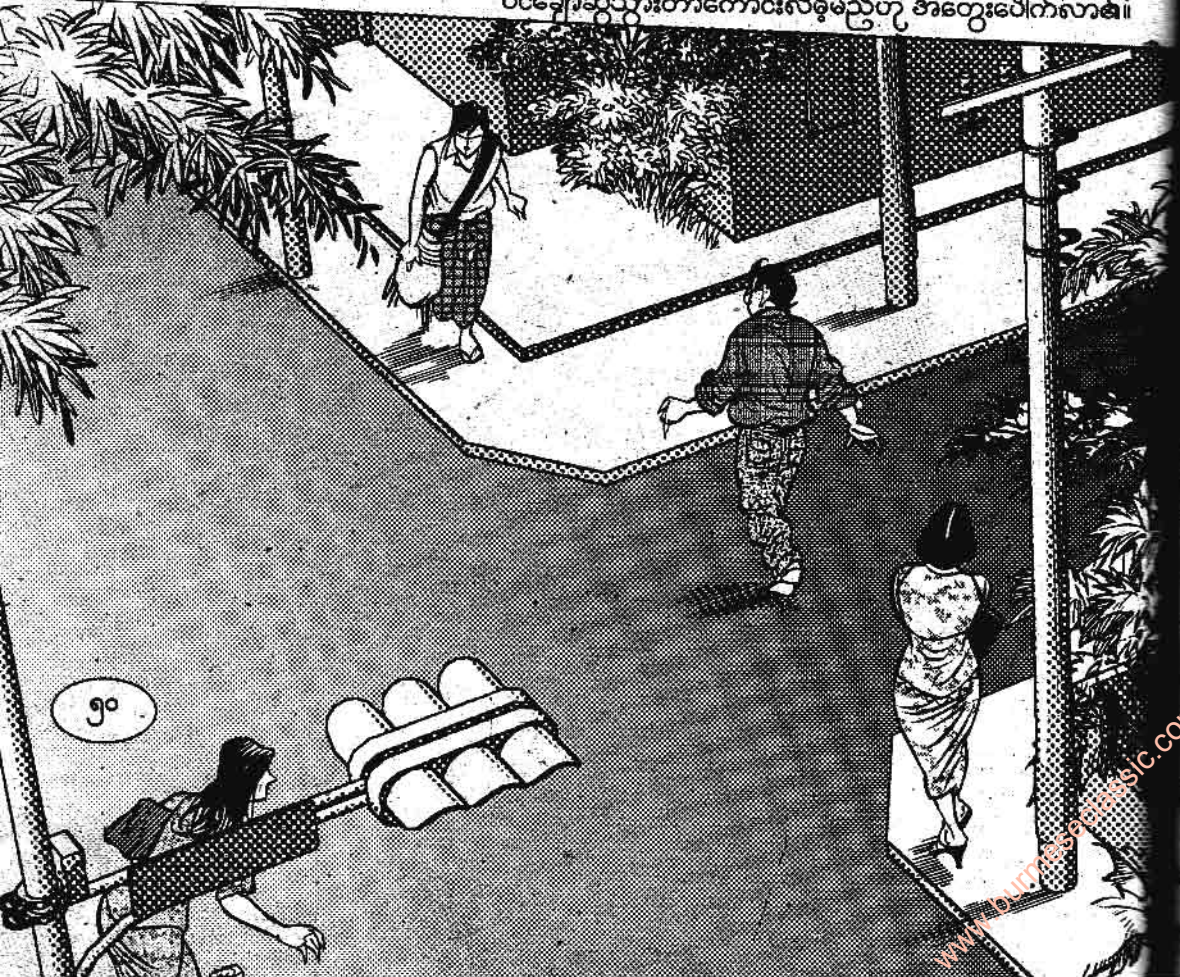
သူယောဇမယ်
အချစ်မိုင်ရှင်

အဖေ့အဖို့ ခြေထောက်ကြောင်း သူ့သိသည်။

ဟုတ်ကဲ့ မေမေ
သွားဆိုရင်လည်း သွားပေးရမှာပေါ့။
မေမေ့မွေးနံ့ထောင့်မှာ ပူဇော်
ရမှာနော်

မေမေပေးထားသော စာရွက်ကလေးကို ယူပြီး အိမ်ထွက်လာ ခဲ့သည်။
လူကပျင်းနေသော ကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တမ်းမှာကရွေ့တိတ်ဘုရားနှင့်
ကျွန်တော်တို့ နေသော စမ်းချောင်း ရပ်ကွက်ကဝေးလှသည်မဟုတ်ပါ။ အိမ်ထွက်လာတော့ သန်းဇော် ကို
သတိရ၏။ သန်းဇော် တို့အိမ် နှင့်က လမ်းသင့်သည်။ တစ်ယောက်တည်းသွားတာနဲ့စာရင် ဒီကောင့်ကို
ဝင်ချောဆိုသွားတာကောင်းလိမ့်မည်ဟု အတွေးပေါက်လာ၏။

မေမေ့မွေးနံ့ထောင့် ဘုရားရှေ့ထိုင်ကာ ကျွန်တော် ဘုရားကို အကျအနစ်ငြိုးသည်။ မေမေပေးလိုက်သည့် စာထဲမှာပါသည့်အတိုင်း ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား မှလေးပွားတို့ကိုကပ်လှူသည်။ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ နံ့သာတိုင်တို့ကိုလည်းကပ်လှူသည်။ အတော်ကြာသည် အထိ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးမှရင်ပြင်တော်ပေါ်မှထကာ ဘုရားကိုသက်စေ့ ပူဇော်သည်။ ထိုတစ်ချိန်လုံးတွင်သန်းဇော် ကမလှမ်းမကမ်းရှိ တန်ဆောင်ရိပ်ထဲက ထိုင်စောင့်ပေးနေ၏။

အံ့ဩစရာပဲ
ပွဲကြီးရေ

မိ ဒီကနေ့မင်းကို...
တစ်ချိန်လုံး ထိုင်ကြည့်
နေတာ

အေးလေ...
အဲဒါ ဘာများအံ့ဩစရာ
တွေ ရှိလို့လဲ

ဘာလဲ...
ဘာပြုလို့လဲ

ကျားသားမိုးကြိုးပဲဟေ့!
မင်း မျက်စိစုံမိုက်ပြီး ဘုရားရှိခိုးနေတုန်း
မင်းအနားကိုကောင်မလေးတစ်ယောက်
လာရပြီမင်း မင်းကို ပုံကြည့်
နေတယ်

ဘုရား...ဘုရား...
ဘယ်က ကြွေးရှင်ပါလိမ့်

ပုံကြည့်ပြီးတော့
ခေါင်းတညိုတညိုနဲ့
ပြုံးတယ်ကွ

ဒါတော့ မသိဘူး
နောက်တော့ အာဒီကောင်မလေးက
မင်းအနားက ခွာသွားတယ်

တော်ပါသေးရဲ့ဣာ

သေချာပြီ၊
မိတို့ ကုမ္ပဏီက ကောင်မလေး
မိယောက်ယောက် ဖြစ်မယ်နေ့နဲ့ဦး
ဦးလို့ထလာတာနဲ့ တောင်းမှ ပဲလို့
စဉ်းစားပြီး ပြုံးတာ
ဖြစ်ရမယ်

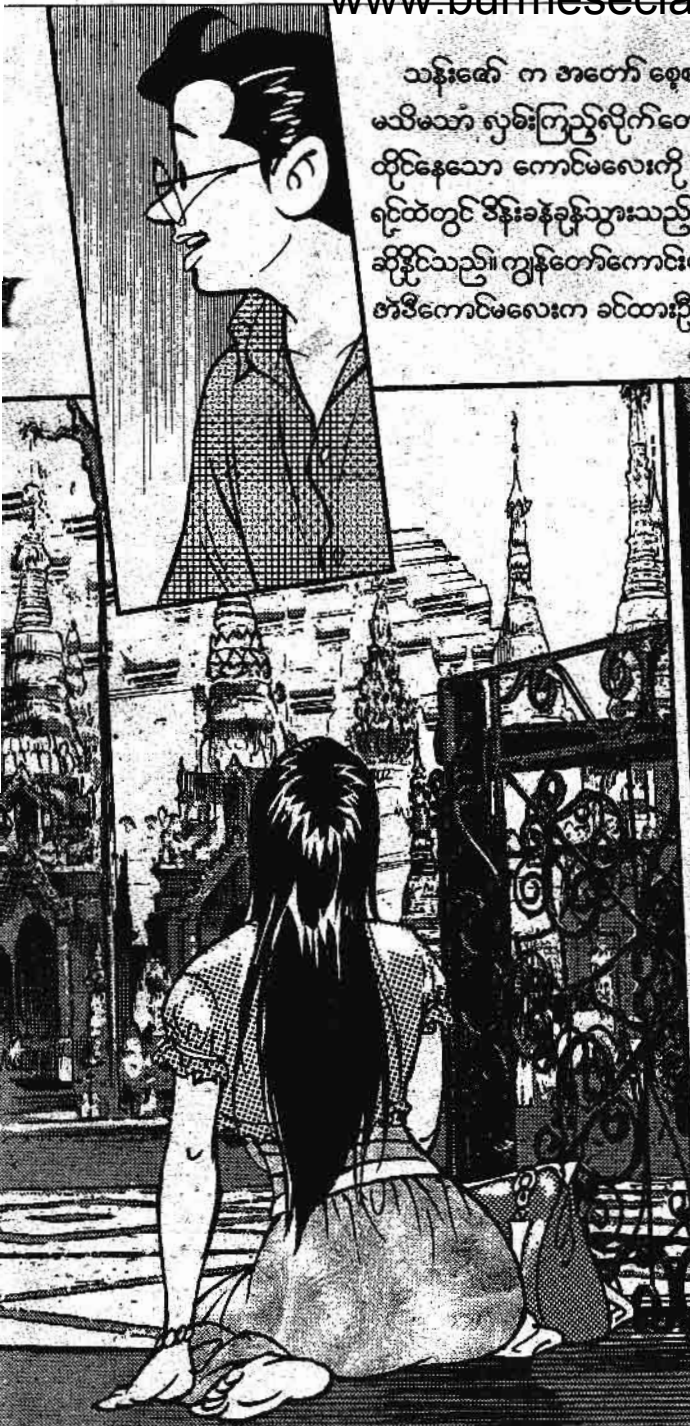

ဟင်...
ရှိသေးတယ်ပေါ့

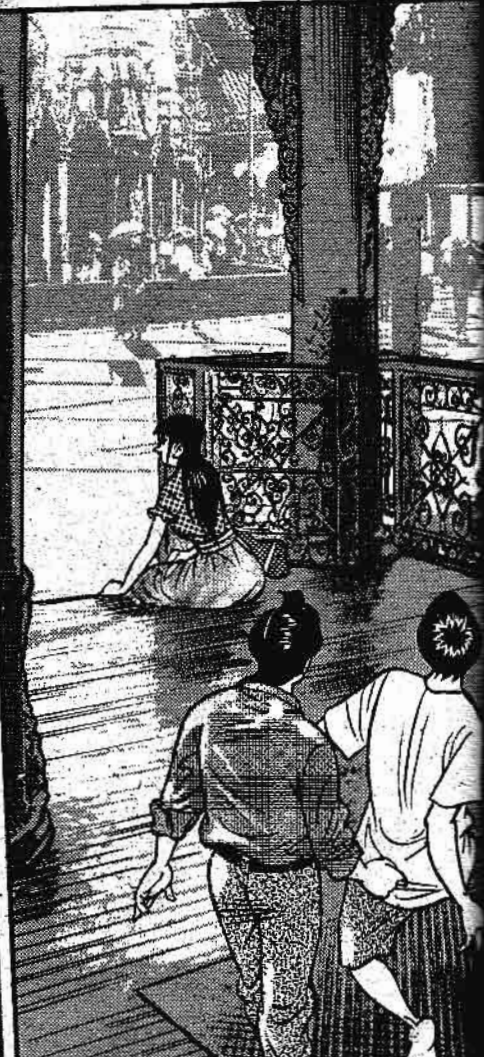
မတော်နဲ့က
သူ တို့ဘက်တန်ဆောင်းထဲမှာ
ထိုင်နေတယ်

ရှိတယ်၊
မိ သေသေချာချာ မှတ်ထားလို့ကတယ်
ဝတ်စုံလေးကတော့ အပျံ့စားပဲ
စလင်းဘက်အညှိရှောင်ကလေး လွယ်လို့
သူ့ တစ်ချို့ကိုစောင့်နေတဲ့ပုံပဲ၊ ဒီကနေ
မသိမသာလှမ်းကြည့်လိုက်၊
မင်း မြင်ရလိမ့်မယ်

သန်းဇော် က အတော် စေ့စပ်သေချာသည်။ သူ မေးဆတ်ပြုရာသို့ မယ်မသော် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက တန်ဆောင်းရိပ်တွင် ထိုင်နေသော ကောင်မလေးကို ကျွန်တော် ထိတ်ကနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ ရင်ထဲတွင် ဒိန်းခနဲခနဲသွားသည်။ ရင်ခွန်သံ နှစ်ချက်၊ တစ်စက္ကန့်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းမှတ်မိနေပါသည်။ ဖားဒီကောင်မလေးက ခင်ထားဦးဆိုသော ကောင်မလေး ဖြစ်သည်လေ....!

ကျွန်တော်နှင့် သန်းဇော် ခင်ထားဦးနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့က ခင်ထားဦးဖက်ကို မကြည့်ဘဲ တမင်တကာ မျက်နှာခပ်လွဲလွဲဝင်လာခြင်းဖြစ်၏။

ခက်တယ်ကွာ
မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ရာ
အစစ် မြစ်တော်မူလို့ အသေအချာ
အကျအန အာရုံပြုနေပါတယ် ဆိုမှ
အနှောင့်အယှက်တွေက
ကြုံရသေးတယ်

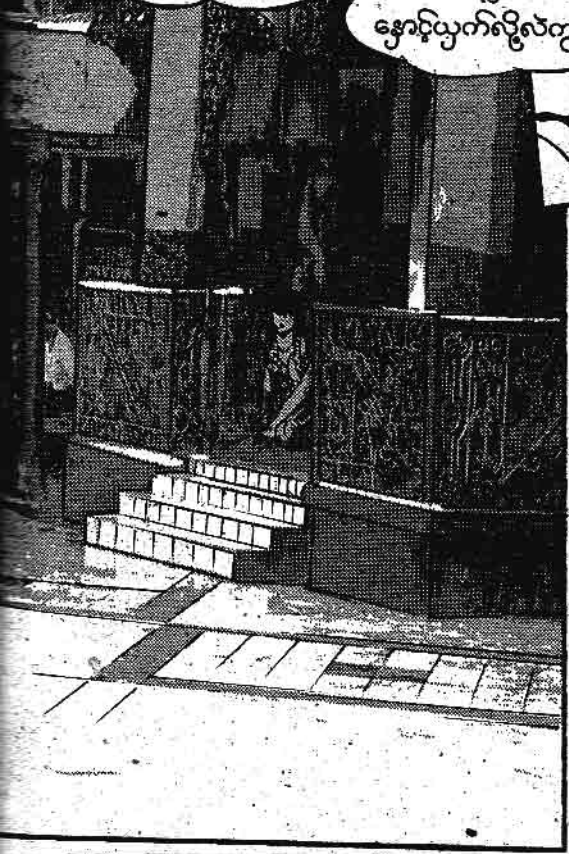
ဘယ်သူက
နှောင့်ယှက်လို့လဲကွ

သူ့ယောင်မယ်လေး
တွေပေါ့ကွာ၊ သူတို့ဘုရား
ကြည့်ညို့နေတဲ့စိတ်ကလေး ပြယ်လွင့်
သွားအောင်နှောင့်ယှက်တတ်
ကြသကွ

ဘယ်လို
နှောင့်ယှက်တာလဲ

မိ အာရုံထဲမှာ
အလိုလိုပေါ်လာတာကွ၊ ပထမ
ခြေသံသဲ့သဲ့ကလေးကြားရတာပဲ၊
မိအနားကို ကပ်လာတာ
ပေါ့ကွာ

ခင်ထားဦးက မျက်နှာကို
တစ်ဖက်လှည့်ထားရင်းက မသိမသာ
နားစွင့်နေ၏။

မင်း အနားကို
ကပ်လာမှန်း ဘယ်လိုလုပ်
သိသလဲကွ

သိတာပေါ့ကွ
အနံ့လာပေးတာကိုး

ဘယ်လို
အနံ့နဲ့

ခင်ထားဦး ပြုံးသည်။

မပြောတတ်ဘူး
အင်မတန် မွေးပျံ့တဲ့ ရနံ့တစ်မျိုးပေါ့ကွာ
ဘုရားဆီကို ညွတ်ထားတဲ့ အာရုံတွေကို
အဲဒီအနံ့နဲ့ မင်းစား
ညှိမြင်တာကွ

အဲဒီရတနာ
အနံ့က အတော်မွှေး
သလားကွ

သိပ်မွှေးတာပေါ့ကွာ၊
တစ်ဆက်တည်း ပိုအာရုံထဲ မှာဆက်ပြီး
ပေါ်လာတာကတော့ သူ့ယောင်မယ်ကလေးက
ပြုံးများတောင် ပြုံးသေးဟ၊ ပြုံးပြီးခေါင်းတညိုတ်
ညိုတ်တောင် လုပ်နေသေးဒါနဲ့ မထူးတော့ပါဘူး၊
ဒါလည်းသူစိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုရှိနေသလဲဆိုတာကို
သိရအောင် ပိုရဲ့အာရုံတွေကို ဖြိုခွဲခြက်
ကြည့်လိုက်တာပေါ့

အဲဒီတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ
ဘယ်လိုရှိနေသတဲ့လဲ၊မင်း အာရုံမှာ
ပေါ်လာရော့လား

ဘယ်နှယ်
မပေါ်ဘဲ ရှိမလဲကွာ၊
သိပ်ပေါ်တာပေါ့

ဒါဖြင့် လုပ်စမ်းပါဦးဟ
သူ့စိတ်ထဲက ဘယ်လိုရှိနေ
သတဲ့ လဲ

ခပ်ထားဦးကဆက်လက်
နားစွင့်ထားသည့်

သူ့စိတ်ထဲက
ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ချနေတာကိုးကွာ၊
ဒီလို ဘုရားမှန်း တရားမှန်းသိတဲ့လူ
သူတော်ကောင်းကလေးကိုသူ အာရုံပြုပြီးတာနဲ့
ပေါက်ဖို့ကျွေး၊ လက်ဖက်ရည်တိုက်ဦးမှ
ဆိုပဲဟ...

ဟွန်း...
လိပ်ချို

ဒုက္ခက...

ခပ်စောစောကတည်းကရိုမိနေပုံရသော ခပ်ထားဦးထံမှပြောပေးသံတစ်ခွန်းက
လှစ်ကန်ထွက်ကျလာသည်။ ကျွန်တော်က အဓမ္မလူကိုမြင်သည့် ဝိုက် ဖမ်းကာ....
တအံ့တပြည့်ပုံစံဖြင့်မေးလိုက်သည်။

ဟာ!
မခပ်ထားဦး...

အော်...!
ဒုက္ခမြင်တယ်
ပေါ့..

ဟွတ်ကဲ့...!

စောစောကတော့ အာရုံထိမ္မာ
ရသလိုပဲ.. လက်ခသတ်တော
အာရုံတင်မက.. လူပါတွေ့ရတာကိုး..
ဟွတ်တယ်.. စောစောအားက
ရတာလည်း ဒီစားကလေးပဲ. ပြာညှိခမ်း
ဒီသူယောင်မယ်ကခွမ်တယ်နော်.
ဆက်ဆင်းကိုယ်ထင်ပြတာပဲ..

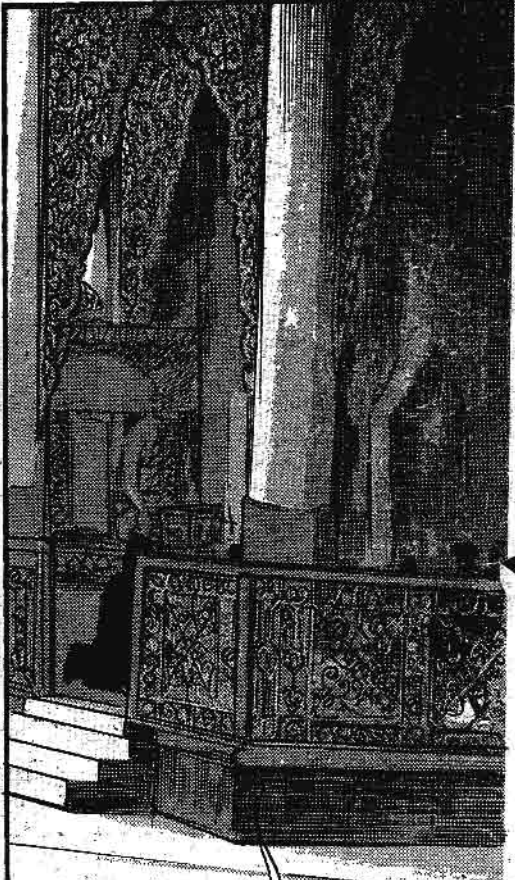

တော်တော်ယုံ
ဆင်ရယ်.. ဒါရှိသေးမှ
ဉာဏ် အာရုံပဲ
လား...?

ခါလကား
ဂုဏ်ရောလျှောက်ပြောတာ
ပါဗျာ. မခင်ထားဦးရော.
တစ်ယောက်တည်း
လား...?.

မဟုတ်ပါဘူး...နယ်ကစားပြီးတွေ
ရောက်လာလို့ဘုရားဖူးလွန်လို့ရင်
ရောက်လာတာပေ. သူ့စဉ်းဘုရားဖူး
ဗွာနီ. မိတ်နေပြာလို့ စောင့်ပေး
နေတာ...

စောင့်ရှင်းက. ဒီဘက်
လျှောက်လာမိတော့... ဒီက...
ကို... ?

တာယာပွကြီး
ပေ...!

အဲ...
လို့တာယာ. ဘုရားစာရဲ့
မြဲနေတာတွေတန်နဲ့
မာ်ဖြာသွားတယ်...!

စာသလို..

ကံ့ဩသွားတော့ တစ်ခါတည်း
ပေါက်မိကျေး လက်ဖက်ရည်
တိုက်ချင်စိတ်တွေပေါ်သွားတယ်
ဆိုပါတော့...

ဆင်း...

သိပ်စားချင်သောက်ချင်စိတ်ရှိတုန်း
မတူဘူး ဒီအကြောင်းပဲပြောတာနှစ်ခါ
ရှိနေပြီ.. ဒီလောက်တင်ကျိကပ်စောင်း
နေမှတော့ ခွန်ကြံရတော့မှာ
ပေါ့နော်.....

သာခုပါဗျာ..

သာခုပါ-အစ်မကြီးတို့ပေး မှ
ကမ်းမှ စားရမယ်သို့တွေ့ပါ
လို့များစောက်ပေးရဦး
မလားတင်..

ဪ.. ဒါနဲ့

မခင်ထားဦးကို မိတ်ဆက်
ပေးရဦးမယ် ဒါက ကျွန်ုပ်
အငယ် ချင်း ပေး
သန့်စေတဲ့ တဲ့..

ခင်ထားဦးက လွတ်လပ်
ပေါ့ပါးစွာလယ်ကိုင်သည့်
ဖွေးလှသော ဗဟိုလုံးလေး
တွေသဖွယ် လှပညီညာ
သော သွားတန်းကလေး
က နှင်းဆီနှင့် နှုတ်ခမ်း
နှစ်လွှာစာလွန်မှာ ..
လက်ဖြာသွားသည့်..

ထိုခဏမှာပင်...
ခင်ထားဦး၏ ခလင်းဘက် မိတ်ကလေးထိမှ
ဟမ်းဖုန်းသံ မသွင်လာ၏။ ခင်ထားဦးက
ဖုန်းဖွင့်ပြီး ခဏ ပြောသည့်။

× × ×
... × × + +
× × ... ×

× × ×
× × × × ×
× × × ×

ကဲ... ခဏားတော့
ကောင်းတယ်။ သွားလျှောက်ဦးမယ်
နော်... ပုတီးမိတ်တိအဖွဲ့က ပြီးသွား
ဖြစ်တဲ့ -- အဲဒါကို လှမ်းဆက်
ပြောတာ... !

ဟင်!
အဖွဲ့က ဘယ်က
လှမ်းပြောတာ
လဲ... !

ဒီရင်ပြင် ပေါ်ကပါပဲ...
သုတေသန အင်္ဂါနဲ့ ဘုရားရွှေမှာပေး
အရွှေတောင်ထောင်မှာ ကျွန်ုပ်
တို့က မြောက်ဘက်ခြမ်း
ရောက်နေတာ...

ကဲ...
သွားမယ်နော်...
ဒီဘက်က ကိုသန်းလေး
ရောပေါ့...!

ခင်ထားဦး တန်ဆောင်းရိပ်မှ... လှမ်းထွက်သွားသည့်...
ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ ခုန်နေသည့် ခင်ထားဦးကို ပထမအကြိမ်
တွေ့တုန်းကထက် ယခုတစ်ကြိမ်က ပိုလှပနေသည့်ဟုထင်မိ၏...
ခုန်မြှောင်သော ဆံ့နွယ်တွေက နောက်ကျောပြင်ပေါ်မှကျော်ကာ
ခါးစာထိဝဲလှင်ကျနေသည့် ခင်ထားဦး လမ်းလျှောက်ပုံက
ဆွဲဆောင်မှုရှိ၏ တမင်တကာ... ဟန်လှပလျှောက်နေခြင်းမျိုး
မဟုတ်ဘဲ သူ့အနွယ်ကိုယ်ကောက်ကြောင်း အလှတွေကိုက
အလိုလိုဆွဲဆောင် သွားလှင်နေခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်...-

ခင်ဗျာ
ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ
ဟုတ်ကဲ့...!

၆၅

သန်းခေါင်ကလည်း
ကျွန်တော်နှင့်အတူ
ခင်ထားဦးကိုလည်းရှင်
ကနေ... မှတ်ချက်
ချခေါ်..

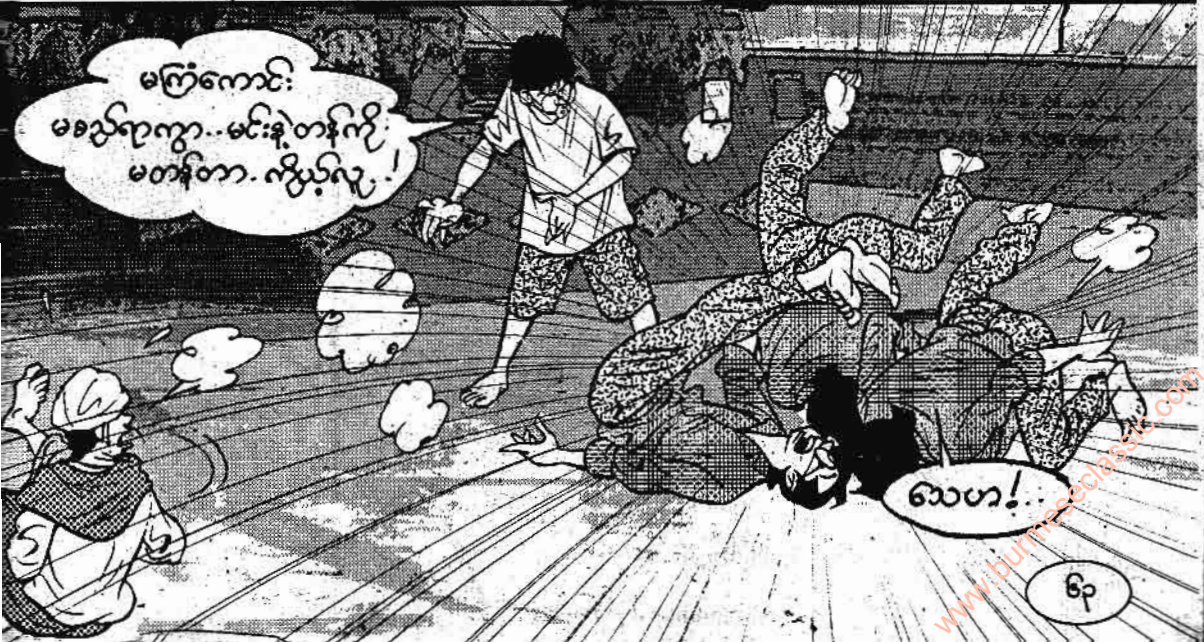
လက်ခံသတ်တော့
မင်းရောဂါထနေတဲ့ကောင်မလေး
က... သူ့ကိုဦး..

ဘယ်လိုလဲ
မိုက်တယ်မှတ်လား...

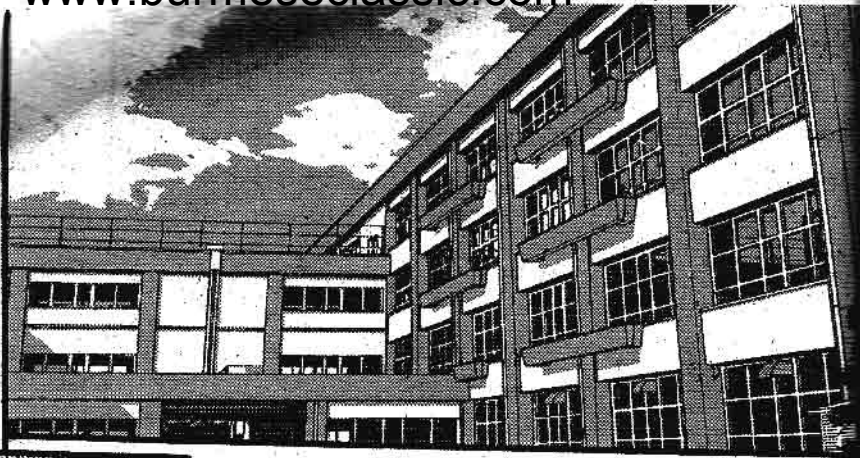
ကျွန်တော်.. ခင်ထားဦးနှင့်ပတ်သက်၍ သန်းခေါင်၏သဘောထားကို
တောင်းခံလိုက်ခေါ်..

မကြံကောင်း
မခဉ့်ရောကွာ.. မင်းနဲ့တန်ကို
မတန်တာ.. ကိုယ့်လူ..!

သေဟာ!..

ငါ... အောက်ထပ်
ဆင်းမလို့ဟ... ဒင်
ဘာမှာဦးမလဲ

ဟမ်!

ဟုတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်
တစ်ခါမျှ သူ့လိုမပေးဘူး
သဖြင့် သူ့ကိုလှာအကြောင်း
မိုက်နေသည်ဟုထင်သွား
လေသည်..

ဟင်အင်း..!
ဘာမှာလေမှာလဲ
ဟဲ့...!

၆၄

ခင်သိတာက သူ့စားပွဲတွေတွင်ရုပ်ငြိုး
မေးသော ကျွန်တော်မေးခွန်းကြောင့်
ကြောင်စိစိဖြစ်သွား၏..

ဪ...
 နေ့လည်နေ့ခင်း မျက်လုံးကျယ်
 နောင် ခပ်ပျင်ဖြေလက်ဖက်ရည်
 တလေး ဘာလေး များ သောက်ချင်
 နေလေမလားလို့ -!

သောက်ချင်တယ်
 ဆိုတော့ နှစ်ကတိုက်မှာဇွဲလား
 ငါ့ဖိုက်ဆံနဲ့ ငါ့ သောက်ရ
 မှာလား ?

ဪ...
 ကိုယ်ခါချင်းချင်းတွေပဲဟာ
 နှင့် ဖိုက်ဆံထုတ်ခရာ မလိုတော့
 ငါ့ဟာ ငါ့ဝယ်လာပြီး နှင့်ကို
 ပေးမှာပေါ့ဟ!

အလိုတော်
 ကျားသားမို့ကြီး

ဟ!
 တကယ်ပြောတာပါ
 ဖြော့.. ငါ့ဝယ်တာနဲ့
 ရမကား ?

ခင်မိတာက... ကျွန်တော့်ကို... ၃၅ ဇွန်ရက်
ညွှန်လား... ရူးရူး... မိုက်မိုက်...
လှိုက်ခါး...

နေပါဦး...
ခုင်မျက်နှာက မချီမချည့်နဲ့
ဘာလဲ... ငါ့ကို အတော့ပေါက်နဲ့
ဝင်နောက်နေတာလား...

ဪ... ခက်ပါ
ခင်မိတာရယ်... ဒါက
နောက်ခဏကိစ္စ
လား!

အဟာ

သောက်ချင်စိတ်ရှိရင်
အေးဟေ့ ဝယ်ခွဲ သောက်မယ်ဟေ့
ဆိုရင် ငြီးတတ်... ကဲ... ငြာတယ်...
ငါ ဆင်းမလို့... ဝယ်ခွဲ
ရမလား...!

အောင်မာ...!
ဒီလောက်... အတော့အတွဲ
ကောင်းနေတာ... ဝယ်ခွဲခမ်း ဟာ...
သောက်လိုက်ရ
ချေသေး...!

စောစောက ပြောဆိုနေကြသံတွေကို စားလုံး
ကြားလျက်ဟန်တူသော ဆင်သီတာနုဘေးက
ထင်းထင်းနွယ်က-မေး၏။

ဒီနေ့မှ
သူကဘယ်လိုဖြစ်လာ
ရတာတို့လဲ..

မသိပါဘူးဟယ်!
ဒီနေ့ကျမှ ဒီကောင်
ဘာမိတ်ကျလာသလဲ
မသိဘူး..!

ဟာ... ဒီကောင်?
ဒီလောက်အောက်တန်း၊ မလျှ
ပါဘူး သူ့မျှားခွက္ခရောက်အောင်?
အောက်တန်းပြောင်တာမျိုးတော့
မရှိပါဘူး.. ဒီပေမယ့်တစ်ခွဲတော့
ထူးတာပဲ..

အတော်ကလေးကြာတော့ ပွဲကြီး ပြန်တက်လာ
သည့်၊ သူပြောသွားသည့်အတိုင်းပင်လက်ထဲမှာ
လက်ဖက်ရည်ပါဆယ်ထုပ်ကလေးနှင့်.. အောင်မယ်
ပေါက်ခီတောင်ပါလာသေးသည့်..

ကုလည်းနိုက်ဦးနှောက်
ပွဲကြီးက အောက်တောင်တောင်
ပြောင်ချောချောရယ်.. အစ်မကိုလက်ဖက်
ရည်တိုက်တာမရှိဘူး တော်ကြာ.. လက်
ဖက်ရည်ထိ ကနဦးနှုန်းတွေထည့်လာ
တာမျိုးဖြစ်နေမှ ဟတ်ပေ
ဖြစ်နေဦးမယ်..!

ကဲ - - ရော့ /
သောက်ဟာ.. နှင်က တက်သာ ပေါက်ဖို့
ကြိုက်တတ်တယ် မဟုတ်လား အဲဒါ
သတ်ရတာနဲ့ ပေါက်ဖို့တောင်
ဝယ်လာခဲ့သေး... အား
... အား...

ခင်သိတာက.. လက်ဖက်ရည် ဟုတ်တွေကို ဖြင့်ခင်လိုက်ကာ နှစ်ခွက်မျှ ထည့်သွင်း
တစ်ခွက်ကို အနီးရှိ ဝင်းဝင်း နွယ်ထံသို့ လှမ်းပေးနေ!

ဟင်အင်း
ကျွန်မသောက်
ရဲ့ပါဘူး

သောက်ရဲ့အောင်
အဆိပ်ခတ်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူးဟ
သောက်ကြပါ. ဒေတာနာသန့်သန့်နဲ့
တိုက်တာကိုသောက်ရတယ်
ရဲ့ရဲ့ သောက်

ကောင်မယ်
နှင်ကို မယုံရဲ့
ပေါင်း

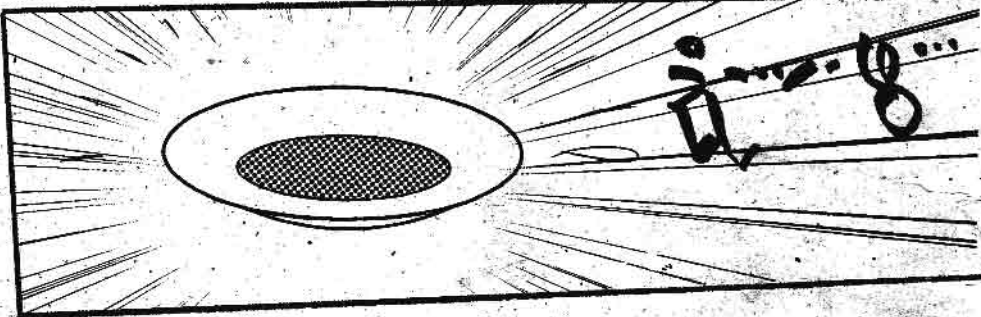

သောက်ပါဟဲ့
ဘာမှ မဖြစ်ဘူး - ငါ
တာဝန်ယူဇာယ်

ကျွန်တော်၊ လက်ဖက်ရည်
ခွက်ကို ဝင်းဝင်း ခွယ်ရွှေသို့
တို့ပေးလိုက်သည်...
အိမ်တော့မှ ဝင်းဝင်း ခွယ် က
ရဲ့ရဲ့ သောက်တော်မူ
စေသည်

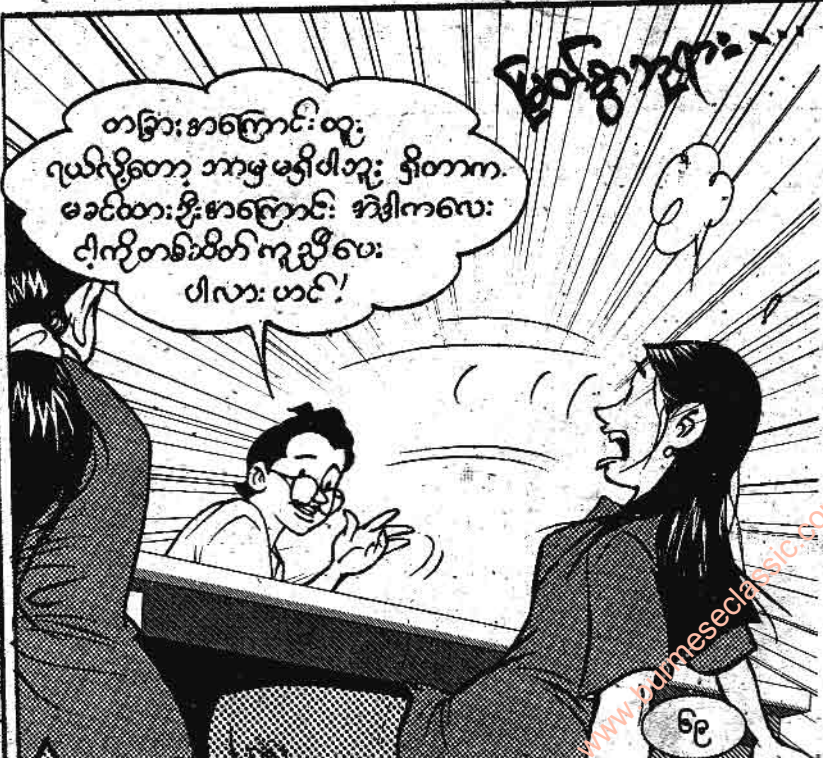
ပေါက်စီ
နှစ်လုံး လည်း
အလျောက်
သွား၏...

ပုံ - ၈

ကဲ... ဖြောခမ်း...
ဒီလက်ဖက်ရည်နဲ့ ပေါက်စီ
နှစ်လုံးဟာ အကြောင်းကို
တစ်ခုခန့် ရမယ်

လက်ဖက်ရည်ကို သွားတော့မှ သိတာက မေး၏
ကျွန်တော် စားတက်သရွေ့ တစ်ခွက် ထဲ ပြန်ဖြောသည်

တခြား အကြောင်း ထူး
ရယ်လို့တော့ ဘာမှ မရှိပါဘူး ဒါတကာ
မခင်ထားနဲ့ အကြောင်း အိမ်ကလေး
ငါ့ကို တစ်သိတ် ကုညီပေး
ပါလားဟင်!

မြန်မာ့

ဟမ်းဖျားက အသံမြဲဥာလာသည့်

ဟဲလို!
အမိန့်ပေးပါ..

မိထား
လား?!

စား..ဟုတ်တယ်
အခုပြောနေတာ
ဘယ်သူလဲ?!

ဒုဏ်းကို.. မိထားလို့
ခေါ်တဲ့ သူငယ်ချင်းဘယ်နှစ်ယောက်
ရှိလို့လဲ..

ဪ.. စား
သိလို့... My friend
is Khin Thi da.

ကဲ.. ပြော.. သိတာ..
ဘာမှာကြောင်းထူး
ရှိလို့လဲ..

အကြောင်းက ထူးသလား မမေးနဲ့
တော့ဟေ့.. ငါ့ ဒီကနေ့
စာလစ်ခံလိုက်ရဏှယ်..

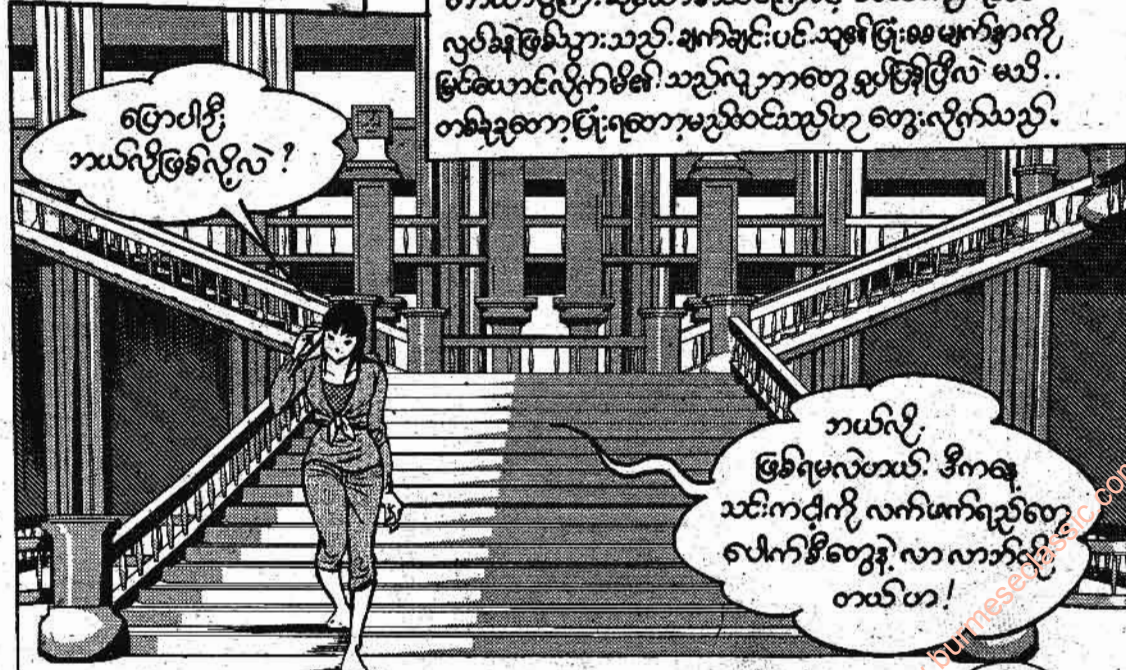
ဘယ်လို
ခံလိုက်ရလို့လဲ ?

ဟိုကောင်လေ..
တကာယာ ပွဏ္ဏီ..
ပေါ့...

တကာယာပွဏ္ဏီ: ဆိုသောစာသံကြောင့် ခင်ထားဦးရင်ထဲ
လှုပ်ခတ်ခြင်းပေးသည်။ ချက်ချင်းပင် သူ့ခေါင်းဖြိုးစေ မျက်နှာကို
မြင်သောင်လိုက်မိ၏။ သည်လူ့ဘာတွေ ချစ်ဖြူလို့လဲ မယ်..
တစ်ခုခုတော့ဖြိုးရတာမပွဲဝင်သည်ဟု တွေးလိုက်သည်။

ပြောပါဦး
ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ?

ဘယ်လို
ဖြစ်ရမလဲဟယ်။ ဒီကနေ့
သင်းကုန်ကို လက်ဖက်ရည်တွေ
ပေါက်စီးတွေနဲ့ လာလာဘိတ်ဖြို
တယ်ဟာ!

လာဘ်ထိုးတယ်။
ဆိုကတည်းက သူ့လိုအပ်တဲ့
တစ်ခုခု ရှိလို့မနေ့။

အေး...
ဟွတ်တယ်
ရှိတယ်..

ဒါဒါက
ဘာများလဲ
ပြောပါဦး!

ဟေ့ ဟေ့
ဟေ့ ဟေ့

တခြား
မဟွတ်ဘူး သူ့လိုအပ်
သိမ့်တောက. ဒုန်း
စာကြောင်း...!

ဒုန်း ရှေ့မှာ
လိပ်စာ
တဲ့..

မြောက်ခွာရင်း

ဘောက်..
ဒုန်း ဖွန်းခုံပါတ်..

ကယ်တော်
မရှိပါ..

အိမ်မှာ
ငါလည်း ပြောလိုက်ရတယ်
ဒင့်စာကြောင်း...

သေပါပြီဟေ့...

အေး...
အိမ်ပဲ... ဒင့် အိမ်အတွက်
ပေးလိုက်ရကောင်းလား
ဆိုပြီး ငါ့ကို ဆီချင်သပဆိုလည်း
မိတ်တိုင်က အဲ
ပေတော့..!

ခုမှ ဆီလို့
ဘာလုပ်တော့မှာလိဟ!
အိမ်လူက အာအိုယုသွား
ပြီဆို..

အေးလေ..!

မိအကောင်တစ်ရာရဲ့ သည်းညှာ
တဖန် ကြောင်းအကောင်တစ်ရာရဲ့
သံပြိုင်နားပတ်နှုန်းပေါင်းပြီး... ငါ့...
စားပွဲမှာ လာသည်နေ
ပူနေတာဟဲ့!

အို...
ကောလျှော်လိုက်ပြီ
ပြီးတာပဲဟေ့...

ဖြော်.. ငါက..
သင်းလာကထိုတုလက်ဖက်ရည်
နဲ့ပေါက်စိတွေ.. မိုက်ထိရောက်
နေပြီဟ. ငါစားပြီးသောက်ပြီးမှ
ကွယ်တော်မူတိက.
မေးတာ..

ဟား ဟား ဟား
နင် ရွှေစားလို့ကတော့ တကယ်ပေါက်စိတွေ
ပေးပုဂံကုန်း

နာပင်း တွေ
နာပင်း တွေ...

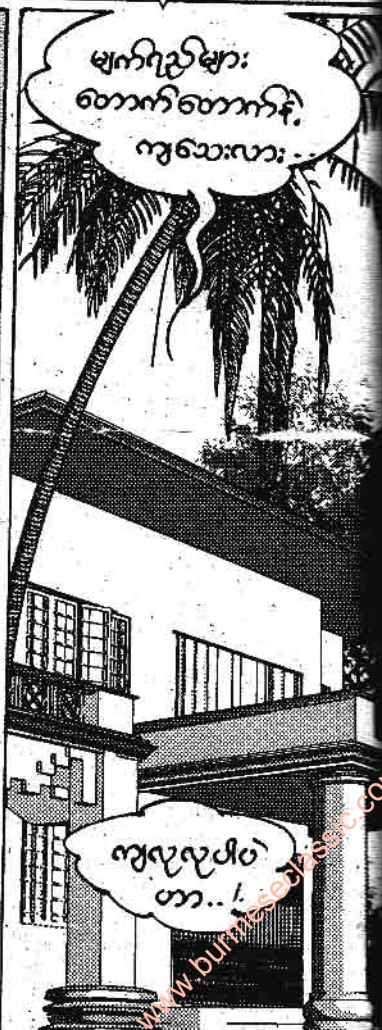

အိန္ဒိယ
ပြောလို့ကိရ
ရောလား..

ဖြော်..
ဗြာဟ္မဗုဒ္ဓိ ဗြာဟ္မဗုဒ္ဓိ
ကနေ သနားလာလို့
ငါတယ်

နိရုပ်လား
သနားစရာလုပ်?

ဟဲ့..
ဒီအိန္ဒိယကတော့
မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ဟဲ့.

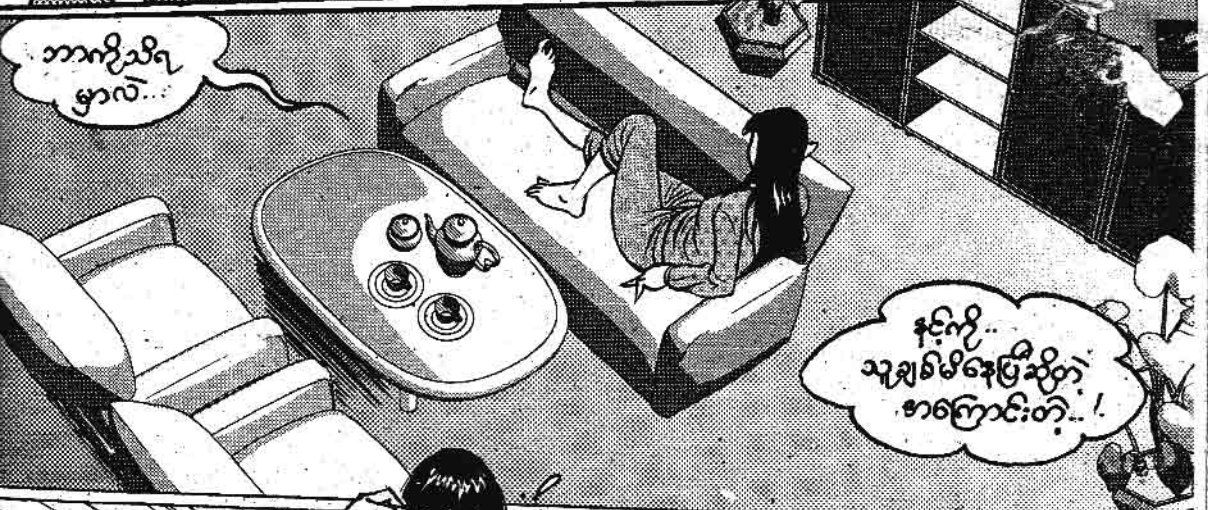

မျက်ရည်များ
တောက်တောက်နဲ့
ကွသေးလား..

ကွလုလုပါပဲ
တာ..!

နှင်းပြောမလား
မပြောဘူးလား
ဗွဲ့ကား ၂၀၀၀ နော်
ငါ သလုပ်တစ်ခုက
ခွဲလို့ကိတ်တန်း...

ကော့လီ... စက်ပရော့ဂျင်း

ကဲ... အော့ဒီလမ်း၊
အော့ဒီလမ်းတွေ ဆင်းထားမယ်၊
နောက်တစ်ယောက်၊
နောက်တစ်ယောက်!

ဝယ်ယာ၏ အောင်ကသာ . ကားအနီးဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်
မင်းမုဒေ၏ -- ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ကားပေါ်က
ခွန်ဆင်းလျက်ကြသည်။

တောက်!

မှားပါတယ်ကွာ...
ဒီကိစ္စကို မြှောက်ပေးခဲ့မိ
တာကိုက ငါတို့
အမှား..

ချော့မည်သာချော့တာပါ. တကယ်တမ်းမှာက. သည်မှာတွေ့
အကြံ မျိုးဆိုတာ သူတို့အဖို့အဆန်းတကြယ်မဟုတ်တော့
ကျောင်းသားဘဝမှာကတည်းက. ရှိခဲ့ကြပြီ. ဖြစ်သည်.
တစ်ခုပဲကွာခြားသည်. ဟိုတန်းကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်တို့
အတွက်မဟုတ်. နီးစပ်ရာ သူငယ်ချင်းအတွက်.
အကျိုးတော်အောင်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်. သို့သော်.
ကျွန်တော်အဖို့မူ ယခုကိစ္စသည်ကိုယ်ကိစ္စဟုပြောရမှာပဲ
ဖြစ်သည်.

အဲဒီလို
မပြောပါနဲ့ကွာ. အင်တန်
ကုသိုလ်ရုတ် အလုပ်ပါ
သူငယ်ချင်း
ကလည်း

သိန်းတွေကြာဉ်က --
မိ တာကြီးထမ်းရှင်းမှသည်
ညု၏ ကျွန်တော်က
ဖြန့်ချော့ရသည်.

ဟေ့ကောင်!
မင်းဥစ္စာ လိပ်စာအတိအကျ
အမှန်အကန်ရော...
ဟုတ်ရဲ့လား?

သေချာပါတယ်ကွ.
လာ.. ငါတို့ ဒီပါရမီလမ်း
အတိုင်း ထောင်တက်
ကြဆို...!

အင်း အဆိုလိုကစွာ
ဒီနေရာတွေက ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်
တွေပေါ် လူပြတ်ရတဲ့
အထိ...

ဒို့ဗြီး...
မှီကောင်တွေ
လူခွမ်းတွေ
ကွ!

ဒီမောင်လက်သံ
ခေါင်ခေါင်သံကို နားမခံသာဖြစ်ပြီး
ထွက်ရိုက်ပြာရင်တော့ ငါတို့
ပြေးပေါက်မှားနိုင်
တယ်နော်...!

သန်းလောက. အားတက်
ခရာပြောသည်။
ဟတ်တော့ဟတ်သည်။
ကုန်နေရာတွေကခြံကွယ်
ဝန်းကျယ်ကြီးတွေနှင့် သီးသ
သန့်သန့်နေကြသည်ဆိုတော့
ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်တွေဖြစ်
သည်။ အခုပင်ကိုးနာရီထိုး
ပြီးရုံရှိသေး အတော်
တိတ်ဆိတ်နေပြီဖြစ်သည်။
ကုန်တော်ကတော့
ဒါကိပ္ပံ ကြိုက်သည်..

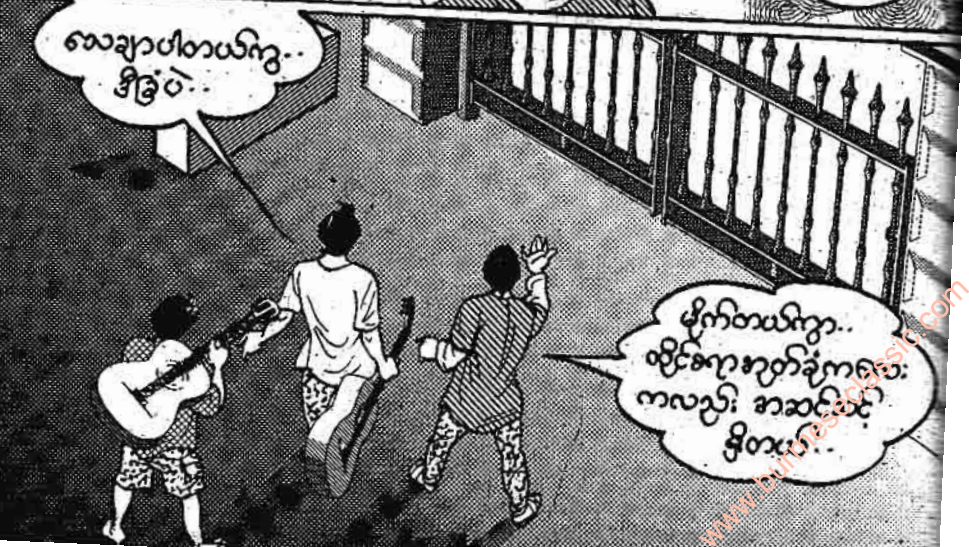

ဟေ့ကောင်တွေ..
ရွှေကခြံနံပါတ်
မဲကွ..

သေချာရဲ့
လား...

နီတော်..
ထိုမှာအလွတ်
နသောခြံနံပါတ်
...ပြောလိုက်
၏..

သေချာပါတယ်ကွ..
ဒီခြံပဲ..

မှိုက်တယ်ကွာ..
ထိုင်ခရာအတွက်ခုံကလေး
ကလည်း အဆင်သင့်
ရှိတယ်..

သန်းတော်သဘောကျသွားသည်။
မှန်သည်.. ခြံရှေ့မလှမ်းမကမ်းတွင် ချွတ်ခုံကလေး
ရှိနေ၏။ ငြိတော့လမ်းမီးတိုင်းနှင့် မဝေးကွာသော
ကြောင့်.. မီးရှောင်လင်းချသည်..

သုံးယောက်သား ချွတ်ခုံကလေးပေါ်မှာ
ထိုင်လိုက်ကြ၏။ ပါလာသော ဂီတ
နှစ်လက်ကို သံစဉ်ညီအောင်ဖြိုးညှိ
ကြ၏... ဂုဏ်... ကျွန်တော်က..
ဂုဏ်သစ်တီးသည်။ သန်းတော်က ဘောဇ
လိုက်မည်။ ခဏကြာတော့ ဂီတ
နှစ်လက်အသံ ညှိသွားကြသည်..

မဆိုးဘူးဟာ !
ညာတိုင်းလာလာတီးဖို့တောင်
ကောင်းနေပြီ.. ဖျှစ်စာရေးနတ်က
ဗာတော်ကိုမင်းဘက်မျက်နှာ
လိုက်ထားတာ
ပဲကွ့!

ဟော့ကောင်!
ငါတို့ဂီတ လာတီးတယ်
ဆိုတာရော.. မင်းရဲ့ကောင်..
မလေးက သိလို့
လာ.. ?

သိပါတယ်ကွ..
ငါ့ ဒီနေ့ ရုံးဖုန်းက တစ်ဆင့်
သူ့ပန်းဖုန်းကို လှမ်းဆက်ထားပြီး
သား... သူကလွန် ငါတို့လာတီးမယ်
တစ်ပြည်သူ့မတွေထား သိချင်ကို
ဆိုမယ်လို့..!

ခင်ခင်တော့
သူက ဘာပြော
လိ..!

ပြည်သူပိုင်
လမ်းတို.. ကယ်သူလာတီးတီး
ဘာမှ ပြောစရာ မရှိ
ပါဘူးတို့..!

ထပ်တလို့ !
အားတက်စရာကောင်းလို့ကိတာ
တို့က ဒီကနေ့ ကြိုးစားပမ်းစားတီးလို့
ဆိုလို့ သူက သုံးနေအောင်အိပ်
လို့ ဆိုရင်တော့ မောပါ
ဖြိုကွာ..!

ဟိုတိုက်ခါပေါ်ထပ်ထောင်ခန်းက..
မီးလင်းနေတာသူအနားပဲ ဖြစ်မှာပေါ့
တို့တီးသံဆိုသံ ကြားရရင် ခါပေါ်ထပ်
ဝေနေတာတံခါးကလေးပွင့်ပြီး လူတော
ထွက်ချင်ထွက်လာနိုင်သေးရဲ့

ဆင်း...
တွက်ရေးကတော့
ခက်သူတွေပေါ့
လေ..

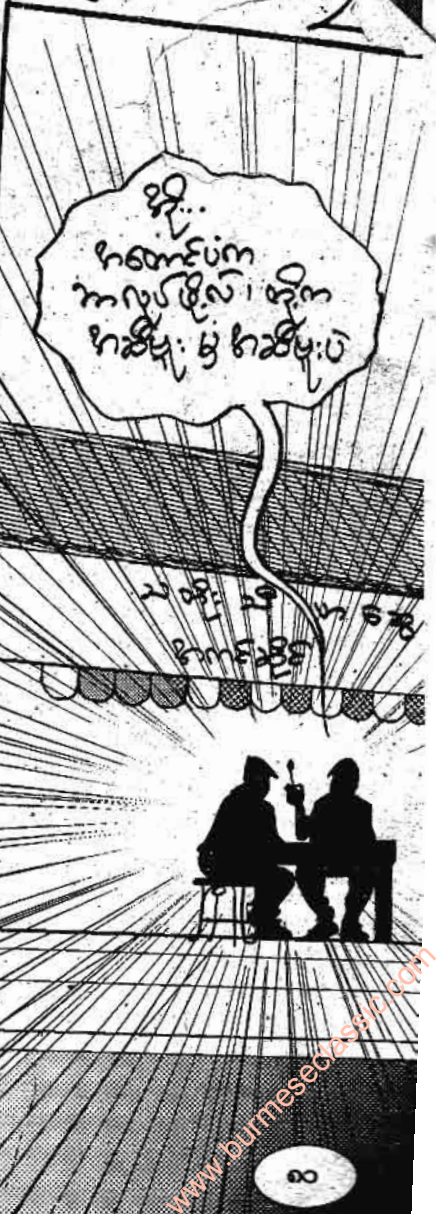

ကဲ.. ပြောနေ
ဣာတယ်ကွာ..ခလဝီ
ဗြာရဘောင်

xxx မင်းမရှိဘဲ ညတွေ xx ကျယ်တစ်ယောက်တည်း
မေ့ပါယ် xxx
လွမ်းဂုဏ်ဖြူးစည်းပဲ xx ဖွဲ့ပြောချင်း
ခဲပါတယ် xxx
မြောက် မှိုင်လေးလင်း xx ကမန်လေးတွေလှုပ်ချင်း xx
ဝမ်းကွဲပင်တွေထက် သန်းမယ် xx

မိလေးပဲပါလင့် xx မင်းမင်းဂို

ဒီ...
မိလေးပဲပါလင့်
ကလေးပဲပါလင့်
မိလေးပဲပါလင့်

သတို့ ညို မှာ မှာ
မိလေးပဲပါလင့်

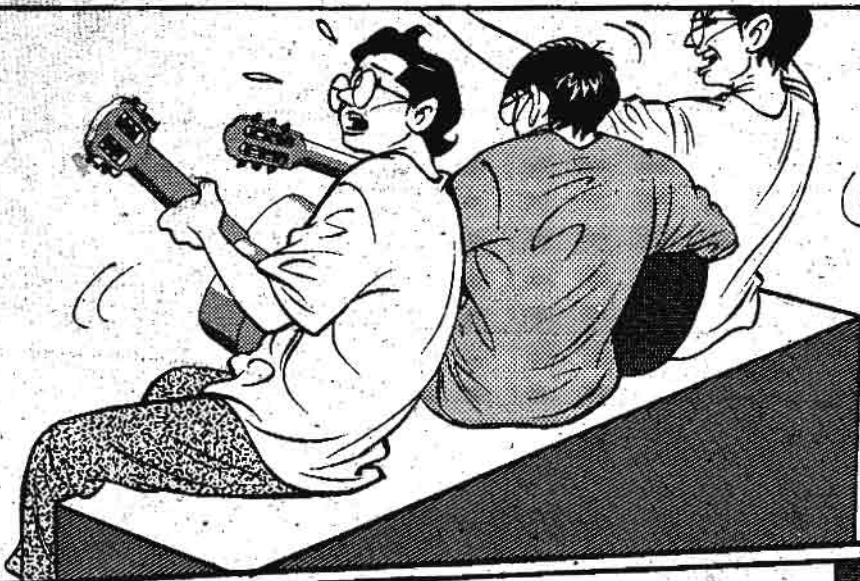
သီချင်းတစ်ပုဒ်လုံး
ကားအုတ်ဆွဲပိုက်လို့
ပိုက်သွား၏ အခြေအနေ
မထူးခြားသေး
ပိုက်ပိုက်ကြီးမှာ
ငြိမ်ချက်သားကောင်း
နေ၏..

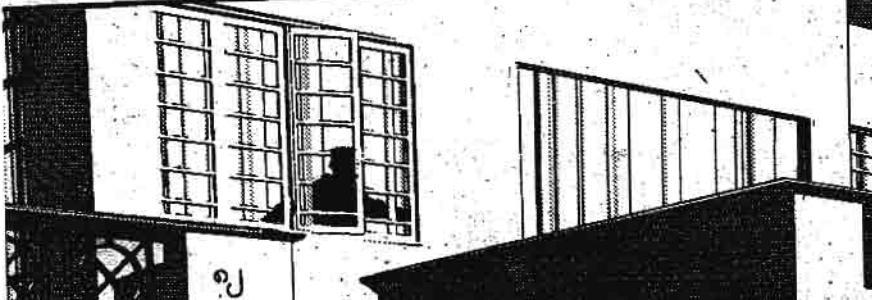
နောက်တစ်ပုဒ်ကွာ
တစ်ပြည်သူမှရွှေထား
တိုးရအောင်! !

တို့တစ်က
မခွဲကွဲ
ဒါပေမယ့် တို့တို့
မဟုတ်ကတော
သေချာတယ်

ခင်မောင်တို့၏ တစ်ပြည်သူမှရွှေထား သီချင်းကိုထပ်တိုးဖြာပြန်သွား..

သီချင်းပြီးလျှင်တွင်
တိုက်ခတ်ပေါ်ထပ်
ဝရုတကတံခါး
ဖျပ်ခဲဒံ ပွင့်လာသွား

လွမ်းမျောကြည့်လိုက်ကြတော့ အမျိုးသားတစ်ယောက် ထွက်လာတာကိုမြင်ရ၏ ငြိုးတော့ သူတို့အုပ်စုကို လွမ်းကြည့်ငြိုး... အထိပြန်ဝင်သွား၏ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ထွက်လာတော့... လေးထောင်ပုံးကြီးတစ်ပုံး မှ လာတာတွေ့ရ၏...

နောက်တစ်ခေါက်ပြန်ဝင်သွားငြိုး အပြင်ပြန်ထွက်လာတော့ နောက်ထပ်လေးထောင်ပုံးကြီး တစ်ပုံးပါလာတာ တွေ့ရ ပြန်၏..

ဟာ! ဘာလဲကွ! ဒီလူတစ်ယောက်ကလေး ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နဲ့ အလုပ်လုပ်နေတာပဲ ဘာတွေ့သလဲအေးမှန်း မသိဘူး!

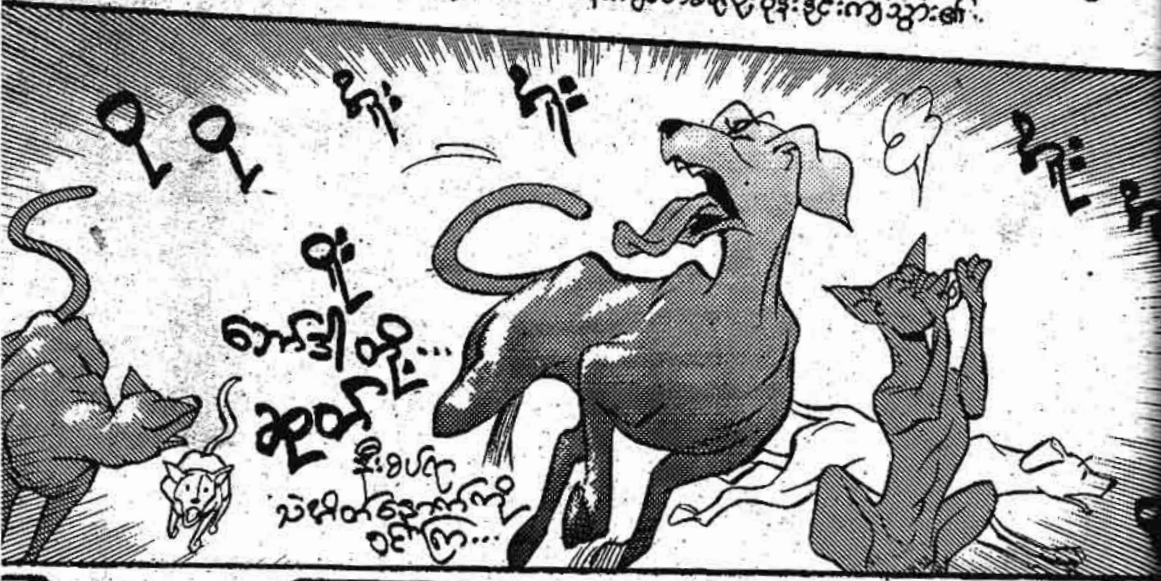
ဂေါ်ဂေါ

သို့သော်... မကြာလိုက်ခင်မီ သူတို့ နားလည်လိုက်ကြရလေတော့၏... သူတို့က လောက်လေးခွနှင့်သွားပစ် တာကိုတစ်ဖက်က မော်တာနှင့် ပြန်ထူသလို လက်နက်ကြီးနှင့် ပြန်ဆော်လိုက်ခြင်းပေတည်း

ဒီးပတ်ကုလ်ပုဒ်... မေးက ကွမ်ဆီ
 သားဇော်က ဒီး... မိပုဒ်ကုလ်လေးရယ်...
 မိပုဒ်ကုလ်လေးရယ်...
 မြတ်ဗွာအား

အသံက... အဆိုတော်ကြီး... ဒီးထွန်းရွှေ၏အသံဖြစ်သည်။ အိုးအည်ဗိုပတ်သံလင်းကွင်းသံဒွံသံတွေက မိမိညံ့ထွက်သွား၏။ အောအောကတိတ်ဆိတ်နေခဲ့သော ထက်စန်းကွင်းတစ်ခုလုံး ဝုဒ်ဒိုင်းကွဲသွား၏။

ဟို... ဟို... ဟို...
 ဟော်ဒါ...
 ဘုတ်...
 ဒီးပတ်ကုလ်...
 ပုဒ်ကုလ်...
 ဟို... ဟို... ဟို...

ဟာ.. သေပြီဟေ့!
 လက်နက်ကြီးနဲ့
 ဖြိုခွဲပစ်တာဟာ!

သန်းဇော်နှင့်
 သိန်းရွှေကြောင့်...
 အလန်တကြား
 ထ, အော်သံ...!

ဟတ်ပါကွာ...
ကောင်းကောင်းပညာဖြူစေးတာပဲ
ဝင့်ဆီဆိုင်သလောက်ဆိုင် သူတို့တို့က
ပေါ်ကတော့ ဘာသံမှကြားရ
တော့မှာ မဟတ်ဘူး

ပြန်ပြီးသူ ပျိုအိုနဲ့၇၀
ပြန်ပြီးသူ... ပျိုအိုနဲ့၇၀ x x
ပြန်ပြီးသူ ပျိုအိုနဲ့၇၀
နိဂျိုနဲ့ x x သီးဝေ့က သီးဝေ့က
သီးဝေ့က မြား ကာ h

အဆိုတော်ကြီး ဦးထွန်းရွှေ၏ ဝိသ
ကြည့်မြဲလှသော အသံက ကျယ်
လောင်ခွာထွက်ပေါ်နေဆဲ ဓောဓာ
က... ဝရံတာပေါ်ကလူက ဝရံတာ
လက်ရိုးတန်းပေါ် လက်ခွစ်တော်
စတာကက သူတို့အုပ်စုကိုလှမ်း
ကြည့်နေသည့် အနီးကပ်မြင်ရလို့
သာပေါ့- အနီးကပ်သာမြင်ရလျှင်
ကိစ္စလှည့် မျက်နှာကပြုံးပြုံးကြီး
ဖြစ်နေမလားပင်မသိ...

တောက်!
မင်းကောင်းမလေးဟာ ဂုဏ်ကလေး
လှသလောက် ISEA ကျတော့ တယ်ဖြောင့်
မြောက်ပါလားဟာ! ကြည့်မိ... ဒါ...
သူ့လက်ချက်ပဲ
ဖြစ်ရမယ်!

ထိုအချိန်မှာပင် သန်းတော်က နတ်တရုတ် အကြံရလာပုံနှင့် ထူးဖောက်လေသွန်း

ကိုင်းကွာ!
ငါတို့သို့ယောက်သံဖြိုင်တော်
ကြဟော့.. ဒီအတိုင်းတော့ အညံ့ပဲဖြီး
မပြန်ဘူးကွာ.. လိုက်တော်
ကြမယ်.

ဘေး...!
ကောင်းတယ်..

နောက်နှစ်ကိုလည်း ဆိုးလို့ကြိုကွယ် x x x
မောင်ကြီး လါပါမယ် လါပါမယ်
နောက်နှစ်ကိုလည်း ဆိုးလို့ကြိုကွယ် x x x
မောင်ကြီး လါပါမယ် လါပါမယ်.
သာယာစေအောင် သန့်စင်ပို့တယ်
ဆိုးကြိုတော့ မေ့ရယ် x x x ပန်ပါနိုးမယ်
ပန်ပါနိုးမယ် နှုတ်ခွန်းခဝက်ပါတယ်..

ကွန်တော်ကတော့ လိုက်မတော်ပဲ..
အတော်စိတ်သစ်သွား၏ အကဲကွန်ဖြီး..
ဖိလင်ကလေးတစ်ခွဲသာနှင့် ရုပ်ဖွင့်ရ
မဟာ့တောက်မေ့ပါသွန်း.. ခုတော့
မထင်တာတွေရောက်ကွန်ဖြီး..

နောက်နှစ်ကိုလည်း ဆိုးလို့ကြိုကွယ် x x x

ဓမ္မတာပေါ်ကလူသည်..
 သန်းတော်တို့နှစ်ယောက်၏
 သံပြိုင်နှုတ်ခက်စားကို..
 နားထောင်နေသေး၏.. သူ..
 ဆောင်းဘောက်စီကြီးတွေ
 ကို.. ရုပ်ထားသဖြင့်..
 နိဒ္ဒါကောင်၏ စာသံကို..
 သူ့နေရာမှ ကောင်းကောင်း..
 ကြီးကြားရမှာပေးချာ၏..
 သန်းတော်နှင့် သိန်းဓမ္မာဗျာဠာ
 တို့နှစ်ယောက်လည်း စာချိန်
 စာခါမဟုတ်ပါဘဲနှင့်
 သင်္ကြန်ကျလျက်ကြာတာ
 စာတော်ပိုက်သွား
 ကြသည်..

သန်းတော်သည်.. အတွက်ခုံ
 ပေါ်မြဲ ဖတ်ခံ ခုန်ခင်း
 လျက်၏ သိန်းဓမ္မာဗျာဠာ
 ကလည်း ထိုင်ရာမှ
 ထရုတ်၏.. ကျွန်တော်
 အခြေအနေကို..
 နားလည်လျက်သည်..

ဟာ.. မိမိမယ်ကွာ!
ဒီဝရန်တာပေါ်ကလူ့ရှင်သန်မှု
တော့.. ငါတို့ကျွန်ုပ်တို့ရင်း.. ကျွန်ုပ်တို့
မှားပဲ.. နောက်ညတွေတော့
ဦးခလံတင်းခလံပဲ ပွဲကြီးရဲ့
ပေါ်ဒု့ထမ်းပေါ်တောင်ငါတော့
မလွန်တော့ဘူး..

အေးကွ.. တော်ကြာ..
ကိုင်းအရဲ့ လက်သီးဆုပ်မလား
လက်သီးဖြုတ်မလား.. ကြိုက်ရာကိုချွေးခမ်းကို
လူလို့သိချင်းမျိုး.. တွဲတေး သိန်းတန်ရဲ့
မတောက်တခေါက်ပညာပေးနဲ့ ပျင်းတော
ပျင်းသေးတယ်ဟေ့.. ပျင်းတောင်ပျင်းသေး
တယ်.. လို့ သိချင်းမျိုးတွေအောက်က
ဒီစဉ်မထားဘူး.. လို့ မပြောနိုင်ဘူး
ဘိဒီသိချင်းမျိုးတွေပါထပ်ထွက်
လာရင်.. ခဏ့်တော့
သေပြီ...!

ဝုဝု
ဝုဝု...
ဝုဝုဝုဝု

ဟွတ်တယ်
အခုနေ့ဖြုတ်လိမ့်တာပဲကောင်းတယ်
တော်တော်ကြာကျွန်ုပ်တို့နဲ့အေး.. တို့ကတော့ဒီ
တွေကလူတွေကပါ.. ထွက်ပေးနေကြဦးမယ်
ဟိုဝရန်တာပေါ်ကလူကလည်း.. တောက အသံချဲ့
ခက်ဆရာသေပြီးဝင်ခားလာသလား.. မယိဘူး
သိချင်းတွေကို အတော်အစီအစဉ်ကျကျ
ကျွေးချယ်ဖွင့်တတ်ရန်ကော
ကွာ...!

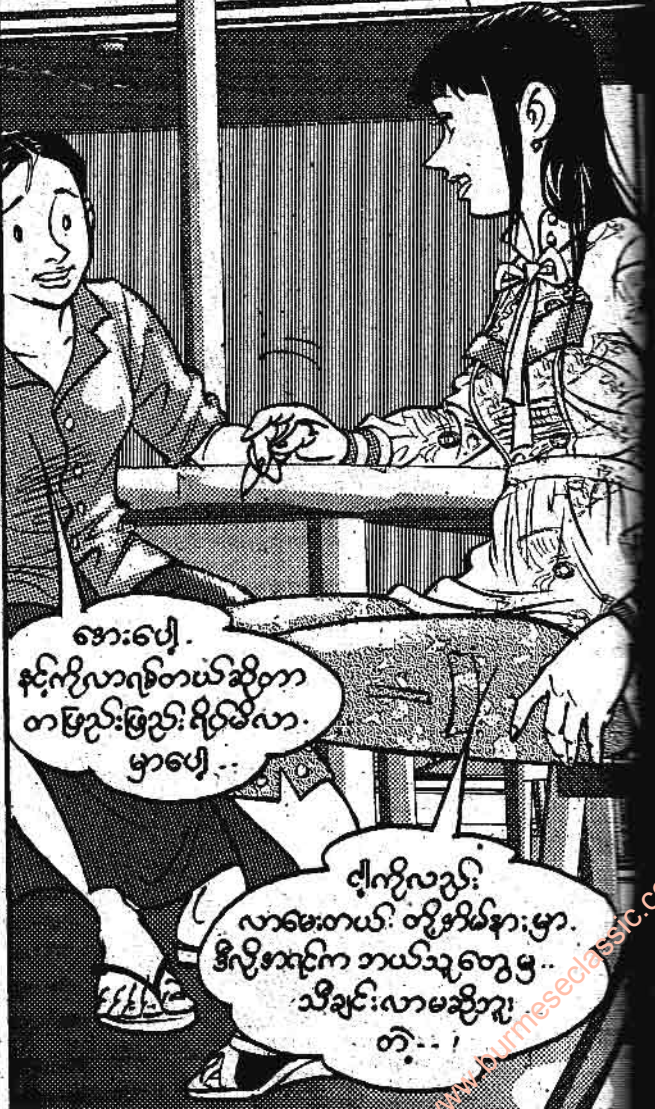

ခင်သိတာက နှိုးအုမထိန်းနိုင်ဘဲ
ဂုဏ်လွန်သဖြင့် လက်ဖက်ရည်ပင်
သီးမတတ်ဖြစ်သွားလေသည်။

နောက်မှ...
ဘယ်လိုစောကပြန်
သွားရတာလဲ...?

သူတို့က...
တစ်ပြည်သူ့ဖရောထားရေ...
နဲ့ တစ်ထားတည်း ထားနေကြ
တော့ ကိုကိုကြီးရုပ်မိသွား
တာပေါ့..

မိဆိုး...
နှင့်လက်ချက်တော့
မဟုတ်ဘူးပေါ့.

အေးပေါ့...
နှင့်ကိုလာရစ်တယ်ဆိုတာ
တဖြည်းဖြည်းရုပ်မိလာ
မှာပေါ့..

ငါ့ကိုလည်း
လာဖေးတယ် တို့အိမ်နားမှာ
ဒီလိုအာရုံက ဘယ်သူတွေမှ...
သိခွင့်လားမဆိုဘူး
တိ...!

ဘုရားပေးပေး
ကျမ်းပေးပေးပါဟယ်...ငါ
လက်ချက်မဟုတ်ပါဘူး အိမ်က
ကိုကိုကြီးလက်ချက်ဟာ! ကိုကိုကြီး
က...အစ်က...ဖိုးဖိုးထွက်နား
စောင်နေသေးတယ်..

စာသုသာန်ကုမ္ပဏီ
လာဆိုတယ်။ ဆိုတိုသိချင်းကလည်း
နင်းနာမည်ပါတဲ့ သိချင်းပဲကော့
ရတယ်... နီတော့ မနိုးသားဘူး
စာသုသာန်တိုကောင်တွေကို
သိသလား တဲ့..

အိဒီတော့!

ဒါ... လိမ်ပြောရမယ်
ကိစ္စမှမဟုတ်ဘဲ၊ မလိမ်ပါဘူး
သိတယ်။ ကိုတာယာတို့စာဖွဲ့ပဲ
နိဿ သိချင်းလာဆိုမှယ် ဆိုတာကို
ဖျိုးကြိုဆက်ထား
တယ်လို့..

ခင်ထားဦးတို့ဖိသားစုက စားလှ
ခေတ်ပညာတတ်တွေချည်းဖြစ်
ကြသတဲ့၊ ဖိသားစုစာတွင်းမှာ
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
လျှိုရွက်ထားတာမျိုးတွေမျိုး
စာတွင်းလင်းဆုံး စာဖိုးပြောင်းဆုံး
ဆက်ဆံကြသတဲ့ တစ်ယောက်ဆို
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိုယ်ပိုင်
ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို စာလေးထား
လေးစားကြသတဲ့၊ ပြောစရာရှိ
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောသတဲ့!

စား...
အိဒီတော့
ပြောပါဦး!

အိဒီ ကိုတာယာ
ကတော့ ကြိုက်ရတယ်
ပြောတာပဲလို့ ပြောပြော
လျက်တာပေါ့...

အေး... ဒီတော့...
နင် ကိုကိုကြီးက ဒေါ်ပွ
အသွားဘူးလား...

မပွပါဘူး
အေးလေ.. အသွယ်ရောက်လာပြီ
ပြီပဲ.. ဒီမျိုးတွေရှိလာမှာပေါ့ မသေ
ပါဘူး.. ဒါပေမယ့် ဒီကောင်တွေ..
နောက်မလာရဲအောင်တော့
ပညာပေးမှဖြစ်
မယ်လား...

နင်က..!
မတားဘူးလား

ဟင်အင်း
တားရအောင် ကိုကိုကြီးက
ထွက်ပိုက်မှာမှ
မဟုတ်ဘဲ..

ကိုကိုကြီးက...
ပြောပါတယ်. ဒါ့. ငါ့သက်သက်မဲ့
ယုတ်မာတာမဟုတ်ဘူးနော်. တို့ရောက
လူဖြစ်တယ်. ညဉ့်နိုက်လာရင်မကောင်
ဘူး.. ကောင်လေးတွေမှာလည်း သိပ်ညဉ့်
နိုက်လာရင် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်..
ဒီတော့. အေးအေးပြန်သွားပြန်ရင်
အေး. ရော့ဆိုတဲ့စေတနာနဲ့
ပညာပေးရတာတို့..

ကောင်းတယ်..!
ပွကြီးတို့အုပ်စုတော့
ကျွတ်ခန်းပေါ့..

အောက်ည
တွေရော့လာသေး
လာ...?

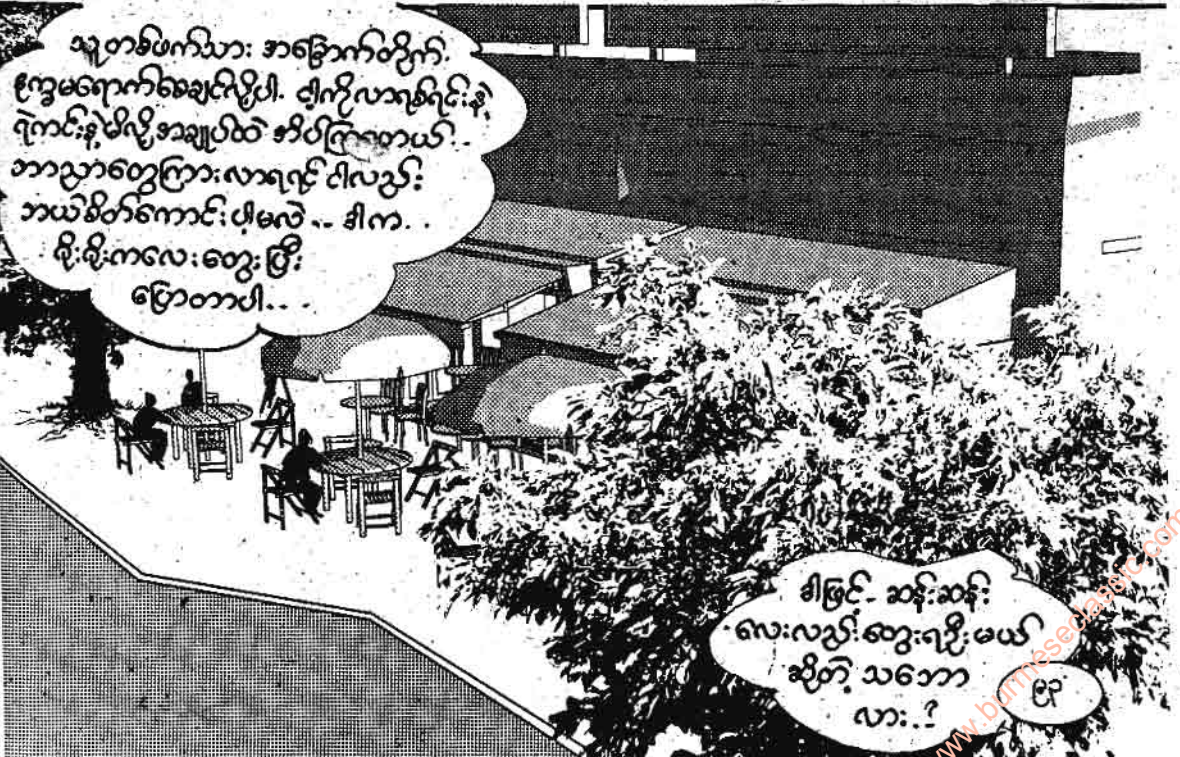
ဟင်ဒါ... အိမ်ထဲမှာပဲ... နဲ့ပညာကို
ရသွားတယ်ထင်ပါရဲ့ မလာတော့ဘူး
မလာတာဘဲကောင်းပါတယ်... ဝတ္တရံက
လူတစ်ယောက်ပါ... ညဉ့်ကိုင်... ရလွယ်
ကင်းလည်းရှိတယ်... တွေ့သွားလို့
အချုပ်ထဲ... လိုက်ခိုက်ရလို့
ကျော်မကောင်း... ကြားမကောင်း

ခင်မိတာ...
ဗျာဒိတ်မှန်စွာ...
ဝင်ရုံ... ကာ...

အောင်မယ်...
နင်က... ချီးရဲမိတယ်
ပေါ့လေ...!

သူတစ်ယောက်သာ... အခြောက်တိုက်...
ဗြူမရောက်အောင်ပို့ပါ... ငါ့ကိုလာရအောင်... နဲ့
ရကင်းနဲ့မိလို့အချုပ်ထဲ... ခိုပါကြတာပဲ...
ဘာသာတွေကြားလာရလို့... ငါလည်း
ဘယ်ခိုက်ကောင်းပါ့မလဲ... ဒါက...
မိုးမိုးကလေးတွေ... ပြီး
ပြောတာပါ...

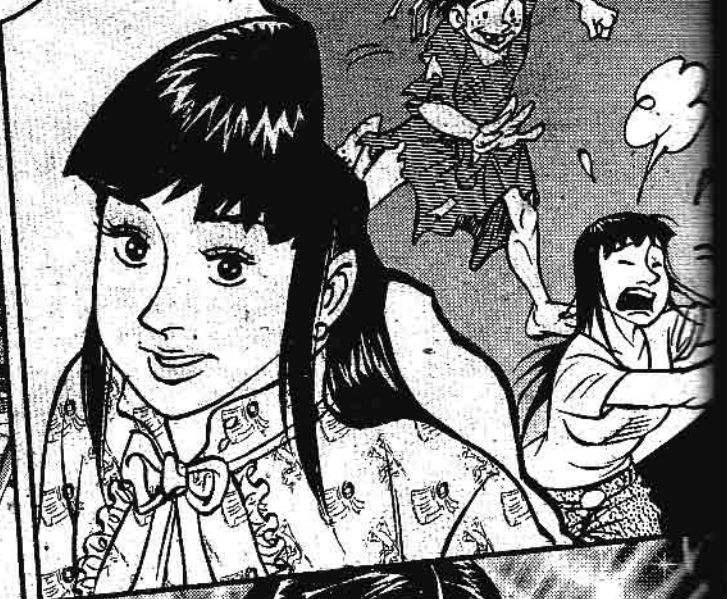
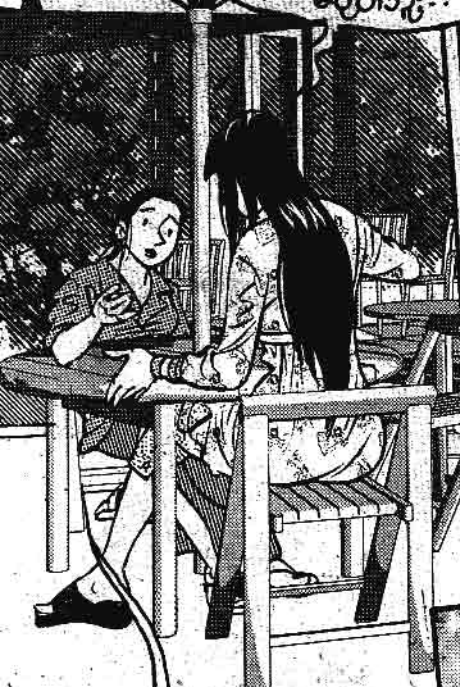
ဒါဖြင့်... ဆန်းဆန်း...
လေးလည်း... တွေးရဦးမယ်
ဆိုတဲ့ သဘော
လာ...? ၉

ခင်သီတာက... ခင်ထား... ဦး၏သဘောထား
အပိုင်းမှာ ဖြစ်ကြရုံ... မျှော်သွေး... ခင်ကြည့်...
လျှောက်၏...

အထူးတလည်တော့...
စိတ်မလျှပ်ရှား... မိမိဘူး... ငါ့ဘဝမှာ...
ဒီလိုပဲ... ပရိယိုဗိုဗို လှုပ်လှုပ်တတ်... ယောက်ျားလေး...
တွေ အများကြီး... ကြုံခဲ့ရဖူး... တာပဲ... ဒါက...
ငါ့အတွက်ဆန်း... ကြယ်တို့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး...
အင်း... တစ်နေ့သောအခါမှာတစ်ယောက်
ယောက်ကိုတော့... ရွေးချယ်မိ
သွားမှာပေါ့လေ...

ဒါကတော့...
မပြောနိုင်သေးဘူးလေ... ဘာပဲဖြစ်
ဖြစ်... ကိုယ့်ကိုစိတ်ဝင်စားနေမှန်း
ငါ့စိတ်ထဲကသိထားပြီး... ဖြစ်နေတော့... ကိုယ်
ကလည်း... ပြန်ချီးဆိုက်မိတာပဲ... ဒါလူ့
သဘာဝပဲ... မဟုတ်ဘူးလား... ဒါက...
ဒီလောက်ပါပဲ... ဒီထက်
မပိုပါဘူး...

အဖေ့... ကောင်း... ပို
အဖေ့... လောင်း... ဖြစ်မယ်
လား... ..

ဒါဆို...
နင်း... ပွဲကြီး... နဲ့... ဟတ်သက်ကို
စိတ်မလျှပ်ရှား... မိမိဘူး... ပေါ့
ဟုတ်လား...

ခင်သီတာသက်ပြင်း... ချလျှောက်၏... ခင်ထား... ဦးကား
တွေက သဘာဝကျသည့်... လက်တွေ့... သန့်သည့်ဟု
အာကျဖြစ်လျက်မိ၏...

ဒါဖြင့်
ခုလာလာဆယ်မှာ ပွဲကြီး
စာပေါ်နင့်ရဲ့ သဘော
ထားက...

သူက...
ခင်ဖိုကောင်းတဲ
လူတစ်ယောက်ပါ...

သူနဲ့တွေ့ရင်
လတ်တလောခိတ်ရုပ်ဒေတာတွေ
မေ့လျော့ကိသွားပြီး ခိတ်ချမ်းသာ
ပျော်ရွှင်လာရအောင်ကတော့
သူ့ရဲ့ ခွမ်းရည်
တစ်မျိုးပေါ့

ခါဒီ ခွမ်းရည်
ကိုတော့ ငါကောင်းကောင်း
သတိထားမိပြီး စာသိမာမှတ်လည်း
မြဲထားပါတယ်။ လောလော
ဆယ်တော့ ဒီလောက်
ပဲဟာ..!

ခင်ထားဦးက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောသလို...

ဒီလေမယ်
ငါထင်တယ်။ ဒီကောင်က
ဒီလောက်နဲ့ ပျော့မှာ
မဟာသား--

ဘာဖြစ်လို့လဲ ?

လူက ပျော်ပျော်
နေတတ်သလောက် ဒီကောင်က
ခွဲတော့ကောင်း
တယ်ဟာ!

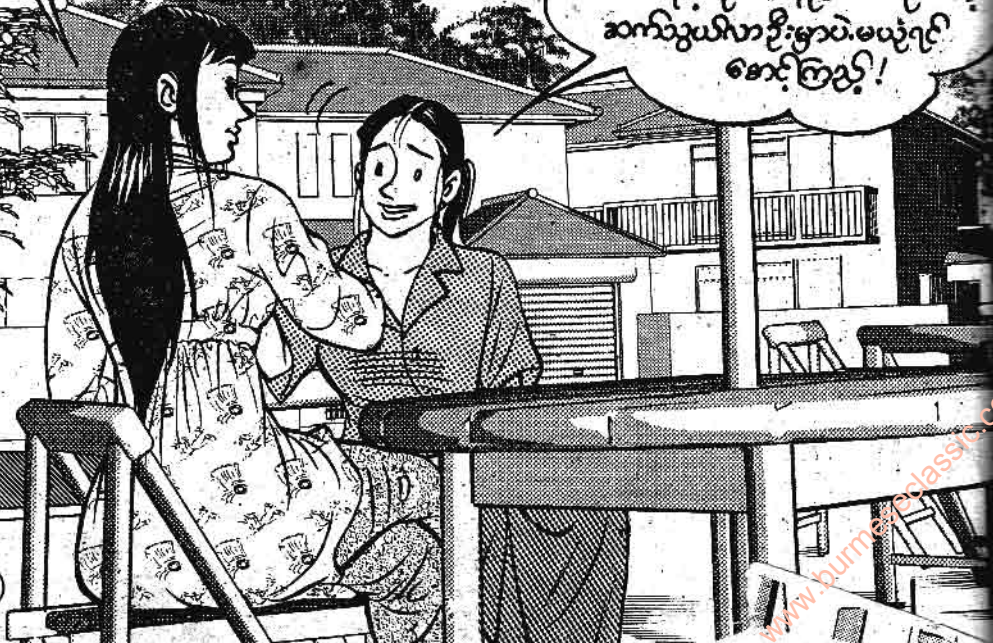

သူတစ်ယောက်နဲ့ ငြိမ်းမှားလည်း
မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကျပ်ကပ်ပြီး ကြိုးစား
လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်ရှိတယ် ကုမ္ပဏီ
လူကြီးတွေကလည်း ဒီကောင်ကို ခုခံ
စာကျင့်ကြောင် စာဆော်စာရေးထား
ပြီး အားကိုးတယ်... သူ့မှာ ခုခံ
မိတ်မိတ်တော့ ရှိတယ်

မိက...
ကောင်းတဲ့ မိတ်မိတ်ပဲ
သိတာရဲ့.

အေး... ကြည့်ထားဦး...
သူ့ရဲ့ စာဖုစာထပ် အခက်အခဲမျှသာ
မရ. ၇ အောင်ကျော်လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်
စာတိုင်းလည်း လာလိမ့်ဦး မယ်...
ဒီကောင် နင့်ကို တစ်ခုနည်း တစ်ဖုံတော့
ဆက်သွယ်လာဦးမှာပဲ. မယုံရင်
စောင့်ကြည့်!

အထူးတလည်တော့...
ခေါင်းဖြည့်နေရာမလိုပါဘူး
ဟယ်.. အိမ်တော့လည်း မီးခင်းဖြည့်
ကလိက်ကဲ့ပေါ့. ဒုတိယအိမ်မှာ ငါ့ဘက်
က. သေချာတာတစ်ချက်တော့
ရှိတယ်. အဲဒါဘာလဲ
နင်သိလား?

သိဘူးလေ...!
နင်ဖြောင့်မှ သိမှာ
ပေါ့...!

အေး!
မှတ်ထား... ငါ့သူ့ကို
လျှံဝရင်မခွန်ဘူး
ဆိုတာပဲ..

အားတက်
ခရာ. ကောင်းလျက်
လေ...!

အဲဒါပဲ နင်သူ့ကို ငါဖြောင့်တဲ
အတိုင်း ပြောချင်လည်း ပြောလို့က
သူ့ဟာသူ့ခိတ်ညစ်ပြီး လက်လျှော့သွား
တော့လည်း ခောခော မီး. မီး.
တစ်ပုဂ္ဂိုလ်မီးတာပေါ့

ခင်သိတာ
ခေါင်းကို
ကုတ်သွယ်

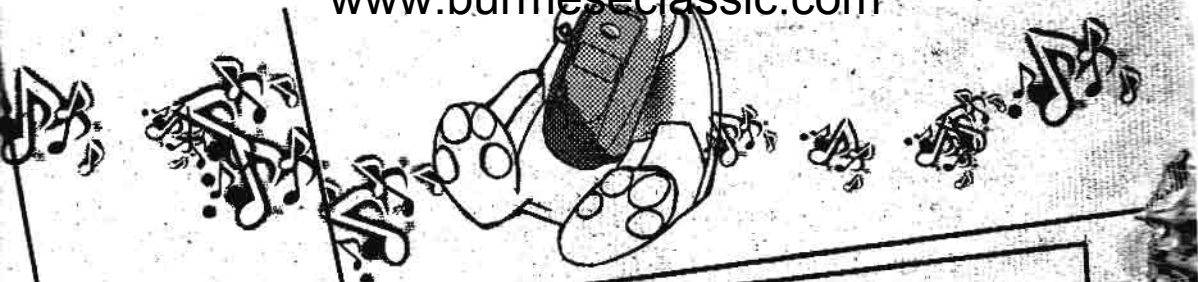
စား...ပြောတာ
ပြောချင်တာ... ဒါပေမယ့်...
လာလာသယ်က...
ရုံးမှာ ဒီကောင်မှ
မရှိဘူး...

တစ်ပတ်လောက်
ကြာမှ ငြိမ်ရောက်မလာ... မသိဘူး...
ဒီပေမယ့် ငါထင်ပါတယ်... ဒီကောင်က...
လူကသာ မန္တလေး... ရောက်ခဲ့တာ မိတ်က...
နှင့် ဆီရောက်နေမယ်ကောင်... မယ့်...
စောင့်ကြည့်... သိပ်မကြာဘူး... ဒီကောင်...
နှင့်ကို ဆက်သွယ်လာပြီး ထင်ရာတွေ
ပြောလိမ့်... မယ်...

ဟင်! ဘယ်သူ့
နေလို့လဲ... အဲဒီကောင်... လို့
ခွင့်ယူထားတာ
လား?

မဟုတ်ဘူး
ကုမ္ပဏီလူကြီးတွေက မန္တလေး
ရုံးခွဲကို ကိုခွဲတစ်ခွဲ... လွှတ်လိုက်
လို့သူ့... လေရဲ့...
မန္တလေးကို...

ခင်သိတာက... မှန်းဆရာ ကောက်ချက်
ချသလို ပြောအံ့... ခင်ထားဦး...
ပြုံးနေလို့ကပ်ပါသလို...

မာမိ
ဘက်က...သတိဆွဲ
ထားရဲ့လား!

ဘယ်လို
၅၆...!

ဟိလို..!
မာမိနို့ပျိုပါရှင်.
ခင်ထား... နို့... ဖြောင့်
ပါတယ်..

မာမိနို့ပေးရမယ်ဆို..!
မာမိနို့နာခံမယ်ဆိုရင်..
မာမိဘက်က...သတိဆွဲထား
မှ.. ဖြစ်မှာပေါ့..

ခင်တာ: ဦး၏ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ...
ဖြူးသွားသည်။ သူမသိလိုက်ပြီ...
သည်လို... နောက်တိုး: နောက်တော့ကိစ္စတွေ
ပြောလာကတည်းက တစ်ဖက်ကပြောနေသူ
က... တာယာပွကြီး: ဖြစ်ရမည်ဟု... ထို့ပြင်
ချက်ချင်းပင် ဖြန့်ကလံလိုက်သည်...

ဟတ်ကဲ...
ဖျိုး: ခွားနေပါတယ်ရှင်..
ဒီဖျိုးက ဆိတ်ရောက်ကုသေးရုံကြီး
က... ဗဟုတတ်ပါဘူး..

လူက..
မလွဲပါဘူးခင်ဗျာ..
ဒါလို့သားပဲ ခုနေ
တာပါ..

ဒေါက်တာခင်တာ: ဦးနဲ့
ပြုသလိုစိတ်ထားပါတယ်
ခင်ဗျာ... ကျွန်တော်တာယာ
ပွကြီးပါ.. နာမည်မန္တလေးက
ဆက်နေတာ...!

သိသားပဲ
မန္တလေးရောက်နေတယ်
ဆိုတာကို...

တယ်ဟတ်ပါလား
ကန္တတော့ ခင်သိတာက..
ပြောတာပဲဖြစ်
ရမယ်..

နေပေဇွဲ...
ခင်သီတာ. တော.
ရန်ကင်းရောက်မှပဲ-
ခင်းကို.

တင်!
ဘာလုပ်မလို့
လဲ..

ခောခောကမ္ဘ. ခာဘာညီပေါက်
လို့လို့ စကားခလာပြီ...
မှကြီးက. ချက်ချက်လက်ငင်း
ဖြန်ဖြောက်သွားပြန်သည့်..

ပြော...!
လက်ဖက်ရည်နဲ့
ပေါက်ဖို့ လာဘ်ထိုင်ရဦး
မယ်လို့.

ကဲ... ပြောပါ.
ခာသွက.ဘာကိစ္စနဲ့သက်ဆဲ
တာလဲ? ဒီမှာစကားဖြန်ပြော
နေရတာက. မစားဘိနဲ့
ပြောနေရတာ..

ဒီလိုပါများ..
မဆွဲကလေး. မနွဲကလေး. ကျုံးကို
ရှောက်တယ်သိလား! ကျုံးရေပြင်ကို
ကို. ထိုင်ကြည့်နေရင်း ကနေ. ဘက်
မကြည့်ရဲတော့တာနဲ့ ဝေးပြေး
ခွဲရတယ်များ..

ဇွဲးဇွဲး
ယုံချင်လာလို့
လာဟင်!

မဟဉ်ပါဘူး
တက်ရူး ယုံချင်
လာတာ...

ဟာ! မဟဉ်ပါဘူး
ဒီမှာ... ကျွန်တော်က အတတ်ပြော
မလို့... အခပျိုးနေတာကို မဆက်ပါနဲ့
မခင်ထား... ဦးရဲ့... ဘာလို့ ထပြေးလာ
ရလဲ... ဆိုတော့ မခင်ထား... ဦးကို
သတိရအောင် မေ့ပြော...
လွမ်းလာလို့...

လွမ်းလောက်
လို့လား...?

၁၀၂

စာင်း...!
ဖတ်ပြီး တာကြာပါပြီ...
ဇာတ်လမ်း စောင်း
မေ့ချင်နေပြီ...

ဟင်! -
ဘာကိုပြောတာ
လဲ?

လွမ်းလောက်လို့လား
ဆိုတာက ဆရာမောင်စိန်ဝင်း
(ပုဗ္ဗိုးကျွန်း) ရဲ့ ဝတ္ထုအမည်
မဟဉ်ပါဘူးလား... ဗျ... အဲဒါကိုလည်း
ဖြတ်မေးတာလား
လို့!

ကြည့်...
ပွကြီးက... အိမ်လှည့်
ခက်ကုရာ အရပ်ထင်
အောင်... ပြောနိုင်သည့်
ပေါက်တတ်ကုရမ်း...
တွေ... အပြည့်ရှိနေသည့်...
သင်းက... တစ်ဖက်က
အကလေး... ပေကလေး
ကလည်း... ဖတ်သေး... ပုံရ၏..

ကဲ... ပြော..
တခြား... ဘာပြော
ဦးမလဲ?

မေးချင်တာပါ.
ကျွန်တော်ကြားဖူးတာလေးများ
ဟတ်နေမလား
လို့!

ဘာကို
ကြားဖူးတာလဲ

မိလိလေးများ..
လူတစ်ယောက်က... တခြား
တစ်ယောက်ကို... အရမ်းကို
သတိရနေတယ်... သူ့မိတ်
တွေက..

အိမ်လှည့်တစ်ယောက်
ဆိုလျှင်... ရောက်နေတယ်... လွင့်... မျော
နေတယ်ဆိုလျှင်... တစ်ဖက်က... လူကလည်း
နေရင်း... ထိုင်ရင်း... တစ်ဖက်က... ကိုယ်ကို
သတိရနေတဲ့... လူကို... ပြန်ပြီး
အောက်ဆုံး... လာတာပဲ
တဲ... ..

မိတ်, .. မိတ်ချင်း
ဆက်သွယ်မိသွားတို
တယ်လီဖုန်း သဘော
ပေါ့ဗျာ...!

ငါတို့ ဆီက ဆီက ချင်း...
ဆက်သွယ်တာ ဒီကုလားမသိပါဘူး၊
ဒီကောင်တွေက ကိုဆက်သွယ်မယ်၊
GPS ကို ခြိမ်းခြောက်မိနေဆဲ!
ကဲကယ်ဒါပဲ..
မိတ်ဗျာ

အဲဒီ
သဘောတရား
မှန်း မမှန်းသိချင်
လို့....!

XXXXX
XXXXX
XXXXX

တကယ်လို့ ..
မခင်ထားဦးက ကျွန်တော့်ကို
ဒီရက်ပိုင်းမှာ သတ်ရနေတယ်ဆိုရင်
ဘဲဒီသဘောတရားဟာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း
သာညှိပြုရတာမှာပဲဗျာ! ကျွန်တော့်ဖြင့်
နေ့တိုင်းပဲ သတ်ရနေတယ်..
မခင်ထားဦးရော ကျွန်တော့်ကို
သတ်ရအုံးလားဟင်!

မရမိပါ
ဘူး...!

ဟာဗျာ!
လက်သည့်ခွဲလောက် ပိမိ
ညွှောက်တောက် ကလေးမှ
သတိရေမိဘူးလား

လုံးဝ...
မရဘူး..

တကယ်တော့... သက်သက်မဲကလေးကိုဖြင့်
သာဖြစ်၏.. တာယာပွဲကြီးကို သုမ သည့်ရက်တွေအတွင်း..
နှစ်ခါသုံးခါလောက်တော့ သတိရဖို့တာမမှန်ပဲဖြစ်သည့်
ဒါကို သုမတာသာ သုမ စာသိဆုံးမဟုတ်လား... - - -

ယုံပါတယ်လေ.. စိုးစိုး
ဂီတာကလေးနှစ်လက်နဲ့ တကယ့်တက
လာပြီး ရင်ဖွင့်ရာမှာ သူ့ကို ရာမဆောင်
တာကစပြီး တွေ့ခဲ့ မှင်ကုန်ဖြင့်ပြီး လက်တံ
ဖြန့်ဖြန့်လေကတည်းက မခင်ထားဘိ
ဟာ.. ရက်စက်တဲ့ နှလုံးသာ ဖြစ်
ဆိုတာ သိခဲ့ပြီး သားပါ..
လုပ်ရက်တယ်ဆိုက်!

၁၀၅

ပွဲကြီးက ဖိုလင်တွေ တစ်ခွဲသာ ဖြင့်ပြော၏
ခင်ထားဘိ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည့် ပြောရည်
ဖြိုလိုက်သည့်ဟု ထင်မည်ဆိုလျှင် ထင်ချင်ခရာ ဖြစ်
နေသည့်ကို ဖြန့်တွေ့လိုက်မိ၏ ဒါကိုတော့..
ရှင်းမြဲမှဖြစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်မိ၏ .....

စောင်မယ်..
ကဒီကိစ္စက ရှင်တို့ကနေ ကျန်မ..
ကိုကိုကြီးကို မြန်ကေး ဇွဲတင်
ရမှာရှင်.. သိရဲ့လား!

ကျွန်မတို့
ရုပ်ကွက်က.. ညှို့သိပ်မနက်ခင်ကို
လူဖြတ်တယ်.. သိပ် ညှို့နက်သွားရင်
လွှဲကင်းတွေဘာတွေနဲ့ မိပြီး ဗွာ
ရောက်မှာနဲ့လို့.. ကိုကိုကြီးက ရှင်တို့
စာဖွဲ့.. စောစောမြန်သွားစောင့်
သိချင်ဖွင့်ပေး လိုက်တာ!

ဪ..!
စောစောတွေ..
ပေါ့လေ..!

စာင်း! နားပူမခံနိုင်တာလည်း
ကိုးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းပေါ့လေ..
သံဖြာဆိုးနဲ့လားဆိုနေ
လေတော့..

ဟတ်ကဲပါသင်ဗျာ!
မြောစားရှင်တွေဆိုတော့လည်း
မြောကြပေါ့ဗျာ..

ဒီအချိန်မှာတော့ဖြင့်
ဆူးပေါ်ဖက်ကျလည်း ဆူးကျီး
ဖက်ပေါ်ဆူးကျလည်း ဆူးကျီး
အဖြစ်ဆိုးနဲ့ ကိုယ်ကျီး
ဒုဗ်းရချိန်ကိုဗျ..

ကျီးဆွတ်တေ
တက်ပါပြီ...!
ငယ်ငယ်က ကာဖီ
တက်ဗျ..

ကျွန်က
ခွဲထွက်ကပ်
ကျီးတေ

ဆိတ်စားဦး.. တစ်ခပ်ရယ်ရပြန်ပါသည်..

ဘယ်လိုလဲ
ကျွန်တော်နဲ့ခကားပြောရတာ..
ပျော်စရာကောင်းပါ
တယ်နော်..

အင်း..
ကောင်းပါတယ်.

ဒီဖြင့်..
အိလိုတစ်သက်လုံး
မပျော်ချင်ဘူးလား ?

စောင့်မယ်..!
ရှင်နော်.. စကားပြောပုံက..
လှလှပပကြီးသားသမီး
မလှပနဲ့..!

အက်ပါဗျာ...!
တစ်သက်လုံးပျော်ချင်ကိုင်သစ်ပင်ဆိုက်
ဦးအကြံပေးမလို့မျှ...ပေါ့ပေါ့မမှတ်နဲ့
ဒါတစ်ခုတစ်ကားပုံ ကျွန်တော်...
တောင်...ရန်ကုန်မြို့ရောက်မှ...
ဒီဒီသလွန်ပင်ဆိုက်ရ
ဦး...မယ်...!

တစ်သက်
လုံးပျော်ချင်
ပင်ဆိုက်
ဦးအကြံ
ပေးမလို့
မျှ...ပေါ့
ပေါ့မမှတ်
နဲ့!

ဘာဖြစ်လို့
ဒီဒီသလွန်ပင်
ဦးအကြံပေး
မလို့မျှ...
ပေါ့ပေါ့မမှတ်
နဲ့!

ချေးကြီးလွန်းလို့မျှ!
ကမ္ဘာပင်နဲ့ကုန်ကုန်...
ဘာလွန်းနဲ့...အရမ်းသိန်းနဲ့...မသလွန်ကောင်း
ကောင်းနဲ့...ကုသားပဲနဲ့...ဒီဒီသလွန်သိန်းနဲ့...
ပဲကုသား...ဟင်း...ကောင်း...ကောင်း...ချက်...
မား...ရတော့...မှာပဲ...ဒါနဲ့...မခင်ထား...ဦး...
ပဲကုသား...ဟင်း...ကောင်း...ကောင်း...
အက်တတ်ပါတယ်
နော်...!

အက်တတ်
သားပဲ...!

၂၀၀၈
ဒီကကံကောင်းလို့...
၂၀၀၈

ခင်ထားဦး... စာလိုက်မိသွားသလား...

ပွဲကြီးနှင့်ခကားပြောရတာသိပ်မလွယ်ဘယ်ဘဝဘယ်မင်း
လက်ထက်ကခကားတောင်စားသောလူဝင်စားပြီးလူဖြစ်
လာသည်ပုဂ္ဂိုလ်လဲ မသိ၊ သူ့ခကားတွေကစာဖွင့်
စာပိတ်ကလေးတွေနှင့်ချည်းဖြစ်သည်၊ သို့သော်တစ်ဖက်
က စိတ်ဆိုးချိန်မရဘဲ စိတ်လက်တွင်လန်းနေရတာကတော့
သေချာ၏။

ကဲ.. တော်ပြီရှင်..
ဖွန်းချစ်ဖိုက်တော့မယ်ရှင်ကို
လက်ခံခကားပြောနေရတာနဲ့
ဖွန်းဘိလ်တွေတော်တော်လေး
တက်နေလောက်ပြီ..

ဟာများ!
ဆင်တစ်ကောင်လုံးဝယ်စီးပြီး
တော့မှ ဆင်ကျွေးဖို့ကြံစဉ်ဖို့မတတ်နိုင်
ပါဘူးလုပ်မနေပါနဲ့တော့နီ. ဂု.
မြက်သာ. ဂိုတင်ကျွေးလို့ကံ
ပေတော့!

ခကား
ပြောတာပါများ.. ကဲ..
ဒီမှာ.. ဒီမှာ. ကျွန်တော်စာတတ်
ပေါက်. ပြောတော့မလို့ကျွန်တော်.
နောက်ခွစ်ရက်ရှိရင်. ဂုန့်ကုန်ဖြေ
ရောက်မယ်..!

ခဘဲဒါ
ကျွန်မနဲ့ဘာဆို
လို့လဲ..!

ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်
မူထားသော
မင်းလူ

ဆိုင်တယ်ဗျာ!
နောက်ဆုံးရက်မြောက်တိရစ္ဆာန်မှာ
မခင်ထားဦးတို့ပါရမိကအိမ်ကွဲ
ကျွန်တော်လာမယ် မန္တလေးပြန်လက်ဆောင်
တွေ့လာပေးချင်လို့ ဒီမှာထပ်ပြီး
ခြမ်းပြီး ဖြစ်နေပြီ။ အိမ်ကြိုငှာင်
စာသိပေးထားချင်လို့ -!

အိ...
ဟိဒ္ဒကလို့
၅၀..!

အိဒါ..
ကျွန်တော်လာတဲ့အချိန်မှာ
မခင်ထားဦးက အပြင်ရောက်
နေမှာဆိုလို့ ကြိုပြီး ဖွန်း
ဆက်ထားတာ..

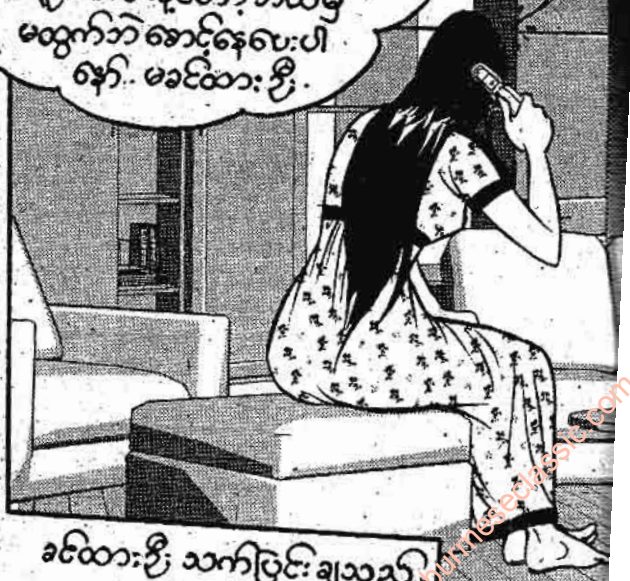
တော်ကြာ..
ကိုယ်စာသိမိတဲ့ထိ ဝင်လာရ
ကောင်းလာ ဆိုပြီး ဖိုက်ကွဲ
ရင် ဘယ်နှယ်ကွယ်မလဲ?

ဒုက္ခပါဝဲ..
အိဒါက ဘယ်
အချိန်လဲ?

မိတ်ချပါ..
နဲ့လယ်ထမင်းစားပြီးမှ လာ
ဗြာပါ။ ဘာနာနီ ဘာနာနီ ထမင်းစားချိန်
အာကျိက်ဖယ်လာမယ် သူ့မျိုး မဟာတ်
ပါဘူး.. အိဒါနဲ့တော့ ဘယ်မှ
မထွက်ဘဲ အောင်နေပေးပါ
နော်.. မခင်ထားဦး

မခင်ထားဦး သက်ပြင်းချသည့်

ကဲ...
တော်ပြီရှင်... ဖူးပိတ်
လျက်တော့မယ်

ဟာ!
နေပါဦး... နေပါဦး
ခဏလေး တစ်ခွက်တည်း
ပြောပါမယ်...

မွကြီးက...
ခဏလောတကြီး
တားသဖြင့်...
ခင်ထားဦး
ငြိမ်နေလျက်ရှိ...

ကဲ... ကဲ...
ပြော...

ချက်ချင်းကား
ဖြန့်မပြော...
ခဏလေး သုံးလေး
ခဏခဏလောကား
ကြားသွား၏...
ပြီးမှ... တ

ခဏလေးကိုလွမ်းနေ
စတယ် မခင်ထားဦးရယ် ခင်ဗျား
ကို ကျွန်တော် သိပ်ချစ်နေမိပြီဆိုတာ
ချစ်ရာနေထေးသွားမှ ပိုသိလာရ
သလိုပဲ... ဒါပါပဲဗျား..!

ပွဲကြီး: အသံက
လျှိုက်လျှို နေသည့်
ရင်ထဲကလျှိုက်တက်
လာသော အသံမျိုးဟု
ခံစားလျက် မိရသလိုပို
ရှိ၏။ ခင်တား ဦးက
စကားပြောသံထွက်
မလာတော့သေးလက်
ထဲမှ ဟမ်းဖျိုးကလေးကို
ပြန်၍ ကြည့်ရှုင်းသက်ဖြင့်
ချလျှိုက်မိ၏။

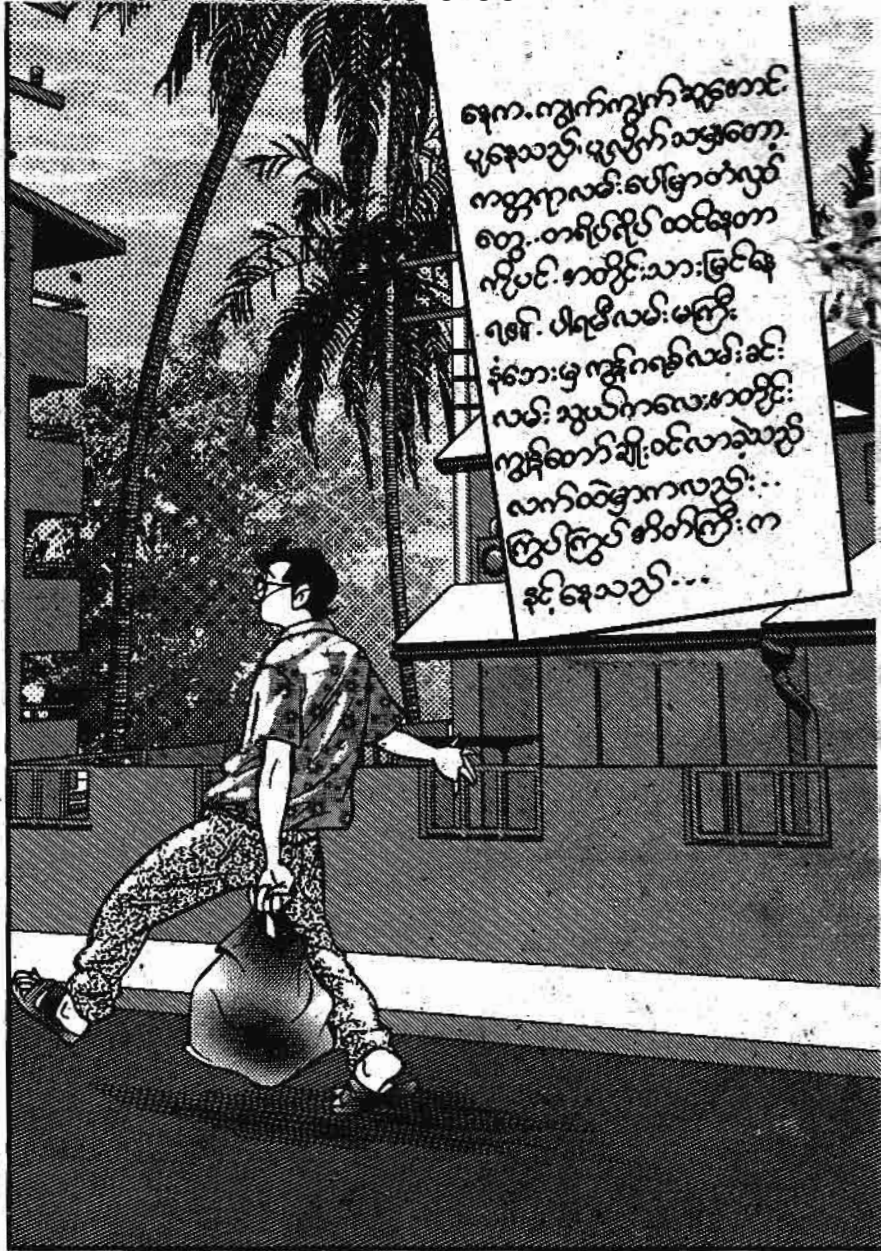

ပွဲကြီးက သူမ၏ နောက်ဆုံး စကားတစ်ခွန်း ပြော
အားဖြင့် တွင်း ဖျိုးချသွားသဖြင့် သူမ အာမူပြန်မပြော
လျက်ရု ရုန်းလည်း မတွေ့လျက်ရု နေပါဦး တစ်ဖက်
က ဖျိုးမချသေးဘဲ ဆက်ကိုင်ထားရင်ရှာ
ငါ့ရုခွဲတွေ မြစ်မှာလား ဟင်ဇာင်း ငါ့ ဘုရားကြွယ်
မှာလား စစ်ချိလည်း ဟင်ဇာင်းပဲ သူမ ကိုယ်
အတွေးနှင့် ကိုယ်ခွက်ခန့် ပြုံးလျှိုက်မိ၏။

ခင်တား ဦးသည် စိတ်တော့မှပင်
ဟမ်းဖျိုးကလေးကို စားကြည့်နိုင်
တာသာ ပွဲကြီးကို လွမ်းလာ
သလိုပို ခံစားမိရလေတော့သွား

မြတ်နိုးစွာ
ပရိတ်တင်

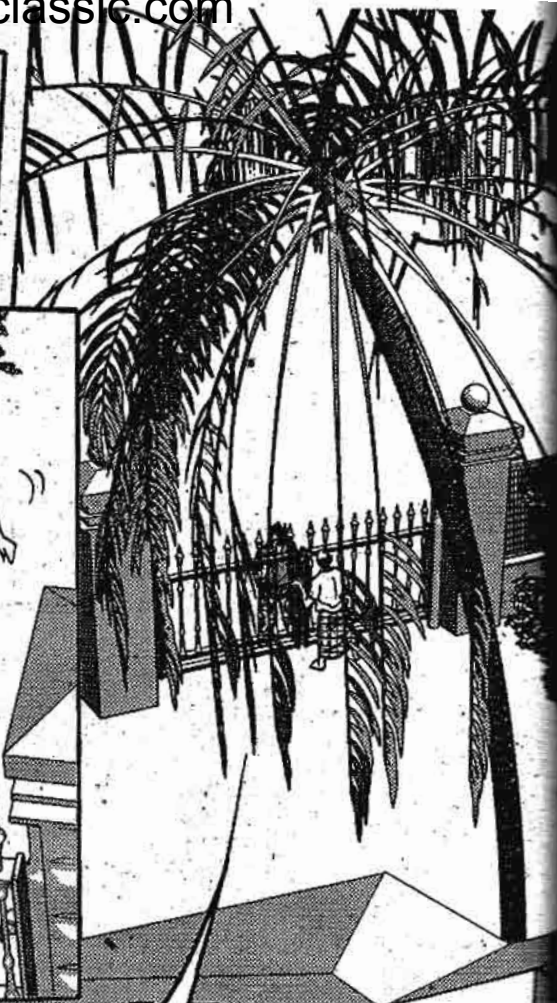

မကြာမီပင်. ကျွန်တော်.. ဆင်ထား. ဦးတို့ နှစ်ဦးရောက်လာ၏..

ကျွန်တော်..
လူခေါ်ခေါင်း
လောင်းခလုတ်
ကလေးကို နှိပ်ချ
လိမ့်ကိပြီ.. ဘာ
စောင်းသလွှာ..
စာတော်လေး
ဣာတော့....

တယ်သုလ်
ဘယ်သုနဲ့တွေ့ချင်
လို့လဲ..

မိစ္ဆာလုံးက
လာတာခင်မျှ- မိစ္ဆာ- မိစ္ဆာလေး
လက်ဆောင်လေးတွေပညာ
ပေးရအောင်လို့

ခင်ဗျာ! တုတ်က
ကျွန်တော် တာယာပူကြီး
ပါ.. ဒီတိုက်က မခင်ထား
ဆီ- လာတာပါ..

ကျွန်တော်
သုခိဖွားကြိုတော်ထား
ပါတယ်..!

အဘိုးကြီးက တိုက်ခိုက်သည့်
ဖြိုခွဲသောကိစ္စများ၏ စာတော်ကလေး
ကြာတော့မှ သံပန်းတံခါးကိုလာဖွင့်
ပေးရင်းပြော၏...

အေး...အေး...
လူကလေး သကာစောင့်
နော်၊ အဘ...အေး...
မယ်

လူကလေး
လာ...လာ... ဆင်ဝင်အောက်မှာ
မိန်းကလေး စောင့်နေ
တယ်..

ကြွပ်ကြွပ်မိတ်ကြီးကို ဆွဲငင် ဖြိုခွဲနဲ့ အတွင်းသို့ လှမ်း စုတ်ဝင်မှာပင် ကျွန်တော်ကြီး ဝါးလျှက်သည့်

ကိုင်း...
ကောင်မြေတော့
နင်းပကွ...!
ဟား...ဟား...!

ခင်တာ့... ကျွန်တော်ကိုကြည့်ကာ
စိတ်ဇောက်သောသလို ဆီးကြို ပြောလိုက်၏

တိုက်တွေ
ဆင်သည့်ရောက်မီ
ရှာဖွေကြည့်ရှာလှမ်း
လျှောက်ထွက်ဟလာ
ခင်တာ့... ကိုမြင်
လိုက်ရ၏။

တကယ်ကို
နေပူနေတဲ့အချိန်အခါကြီး
ကိုမို့... ရွေးပြီးလာ
တယ်နော်!

နေပူတာလောက်ကတော့ဖြင့်
ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ... မင်းကညာတို့အား
ပပပတီစိမ်တွေမှာ... ဖေတမ်း... ဖုန်ထဲ
လျှော့နေခဲ့သေးတာပဲ ဆိုပုံမျှ... အခုအခါ
ကျွန်တော်က စာပုံကြီးသက်သာ
သေးတာပဲဟာ...!

တွေ့တယ်မှတ်လား... ရောက်ရောက်ချင်း
ကျွန်တော်တစ်လုံးလောက်တော့
ပစ်ထည့်ထားလို့ရှိသလား။

ခကားက...
ချော်တာထင်၊ မလာနဲ့
နေပူကြီးထဲ လာရလို့...
ပင်ပန်းနေတာမို့
ပြောတာ...!

ဟွတ်ပါပြီလေ..
 နေပူထိုက်ကာလာရပြီတစ်ကွက်သင်လုံး
 ခြစ်ခြစ်တောက်ကုန်တာမျိုးပါတယ်။
 အိပ်မယ်။ ဓာနတော့အေးအေးအေးအေး
 မေးလာတာတွေလည်း ဘယ်ကျပျောက်
 သွားတယ်မသိဘူး.. ဟိုသီချင်းကလေး..
 ငြားဖူးတယ်မဟုတ်လား ?

တဆက်တည်းပင်..
 ပြောလက်ခလေသံကို
 နှိမ့်ချလိုက်ကာ..
 ကျွန်တော် သီချင်းကလေး
 တစ်ပုဒ်ကို.. ခပ်တိုတို
 ကလေး.. ရေကွတ်
 လိုက်လေ၏..

တိုက်အတွင်း ဧည့်ခန်းက.. ကျွန်တော်
 ဖွားလင်းမထား.. ခဲမိရလောက်အောင်ပဲ
 ခမ်းနားထည့်ပါလျှိုး.. ရှေး၏ ခေတ်ပေါ်ခိမ်ခဲ
 ပစ္စည်းအသုံးစားအောင်ဆွဲချည်း.. နေရာတိုင်းမှ
 ဖွမ်းမဲထား၏.. ဧည့်ခန်း၏ ဓာတ်ပြင်အဆင်ကပင်
 စိမ်းရှင်တွေ၏ ကြွယ်ဝမှု စာတိုင်း စာတောက်
 လှစ်ဟပြုလိုက်သလိုရှိ၏...

ဟေမေပြောစကား.. ဟေမေပြော
 ချီတံ xx သူ့မျက်နှာလေးပါ xx
 အ တစ်ဖန်.. ခါးကြည့်လို့ မဝသေး
 တံ xx ချစ်လွန်းတဲ သူ့ပြာ x
 x x x တဲ..

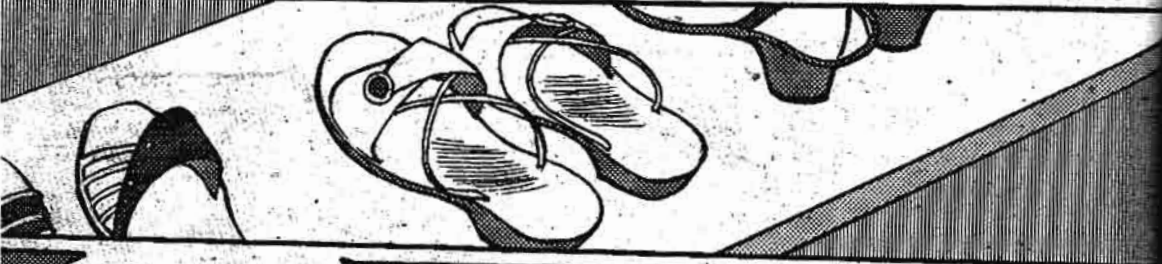
ဟွန်းနော်!
 လာ.. နောက်ကလိုက်ခို
 ပါးစပ်ပိတ်
 ထား...!

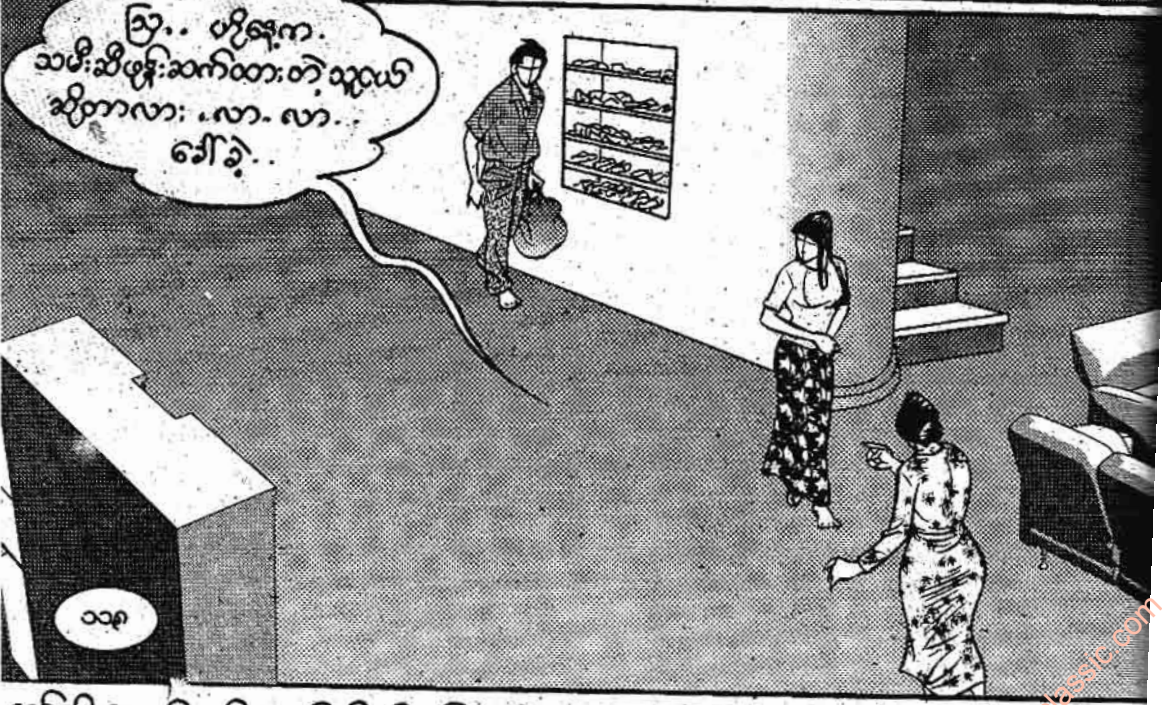
ဧည့်ခန်းသို့ဝင်မီကလေး
ဖွားနံ့စားခွင့်ကပ်
ထားလော့အိပ်ခင်ကုန်
ရ၏။ များလှကတော့ မိန်း
ကလေးဖိနပ်တွေ... ကြည့်
ကုန်ရုံနှင့်ပင် ဒါသည်
ခင်ထားဦး၏ ဖိနပ်တွေပဲ
ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း
သိလိုက်၏။

ဖိနပ်ခင်၏ ဒုတိယဝတ်လောက်တွင် အဖြူရောင်ဖိနပ်ကလေးတစ်စုံ သူချုပ်ပေးခဲ့သော
ဖိနပ်ကလေးဖြစ်၏။ ဖိနပ်အောက်ပိုင်းက ကျွန်တော့်လက်ကဲ့ ချုပ်ရိုးကလေးတွေကို မှတ်မိနေသေးသည်။

ဗြ... ပုဂံနေ့က
သမီးဆီဖုန်းဆက်ထားတဲ့ သူ့ဝယ်
ဆိုတာလား... လာ... လာ...
ခေါ်ခဲ့..

ဧည့်ခန်း နောက်ဖက်က ခန်းဆီးကုမ္ပဏီထွက်လာသော အနံ့တို့ကြီး တစ်ယောက်က လေး ကြည့်ရင်
ပြော၏။ လုပ်ရည်ကိုဖြင်တာနှင့်ပင် ခင်ထားဦး၏ မိခင်ဖြစ်ကြောင်း အကဲခတ်နိုင်လိုက်၏။

ဘာချင်၊ မှာပင်၊ နောက်ဖေး၊ ဖက်မှ ကောင်မလေး၊ တစ်ယောက်၊
ငွေလင်ပန်း၊ လေး၊ တစ်ချပ်ကိုင်ကာ၊ ဧည့်ခန်းထဲဝင်လာ၏၊
လင်ပန်းပေါ်မှာပါလာသော စာစားခွက်နှင့် ကိုတင်မို့တစ်ဖမ်းကန်ကို
ပွဲကြီးရွှေချပေးပြီး နောက်ခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွား၏

လာ... ကိုတာလာ
ခါနီးဆိုတာမှောင်
ထိုင်လို့၏!

စာပူထဲက
လာတဲ့သူဆိုတာ၊ စာစားတိုက်
တာပဲကောင်းပါတယ်နော်. !

ကိုတာလာ
သောက်ပါ၊ မုန့်တွေလည်း
စားနော်!

စားပြီးသား
ပါလို့ဝင်လာတာအဖို့က
ပြောလှက်နဲ့ဗျာ!

စာတာသိရေသော...
ခင်ထားဦးက
ဖျပ်ခနဲ ဖျက်စောင်း
ထိုးလို့၏!

ဘယ်တုန်းကလဲကွဲ့!
မင်းရဲ့အဖေကလာတာ။ ဘယ်နှယ်
ကြောင့်အေးလော့မှလဲ မို့မိ
လာတာမှ မဟုတ်ဘူး!

ကြော်!
ဒီအထဲရောက်တာအေး
ပါတယ်ခင်ဗျာ မိဘုန်းဖွင့်ထား
တယ်မဟုတ်လား
အဖေရဲ့...!

ဘယ်ကွဲ့...
ဘယ်ကွဲ့...

အနီဝီကို
မင်းဘယ်လိုခေါ်
လို့ကတယ်!

ခင်ဗျာ!
အဖေအဖေမို့အဖေလို့
ခေါ်လို့ကတယ်...

ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ခဲ့တာ
လူမျိုးတွေရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုပေါ်ခင်ဗျာ
ခုနစ်မြောက်လာတာနားတော်မူလည်း
နိဝါတော့မိလားဆိုတာရှိတယ်
မဟုတ်လား မိသားစုကိစ္စကိုသေ
ဂါရဝဖြုတ်ခြင်း မိမိကိစ္စကိုယ်
နှိမ်ချခြင်းဆိုတာတွေပေါ့!

ဒါကြောင့်!
ကျွန်တော်က အနီဝီဟာ ကျွန်တော်
အဖေအဖေမို့ဖြစ်တာတွေကို ဂါရဝဖြုတ်
ဖြိုး အဖေလို့ ခေါ်လို့ကတယ်...
ဘာဖြစ်လို့လဲ ခင်ဗျာ!

အနိတိကြီးက
ကျွန်တော်အားလုံးတွေ
ဝမ်းဗူးဖြိုးဖြိုးဖြိုးကြီး
ဖြစ်သွား၏...

ဪ... ဒီလိုလား...
အော့ကွယ်... အေး... အေး... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး
ဒီလို နှိပ်သင်္ဂါတရားနဲ့ ခေါ်တာဖြင့် ခေါ်နိုင်
ပါတယ်ကွယ်... အနိတိက တစ်သက်လုံးက
အနိတိ လို့ပဲ အခေါ်ခံလာခဲ့ရဖူးတာဆိုတာ
ကြားခဲ့ဖူးမှာနားထင်ထောင်တောင်တောင်
ဖြစ်သွားလို့ပါ... ဟင်း... ဟင်း...
ဟင်း... ..

ဟဟဟ... ကျွန်တော်ကလည်း
လောကကြီးမှာ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့်
အညွှတ် နေထိုင်ကျင့်ကြံတာဟာစာကောင်း
ဆုံးလို့ ခံယူထားတာပါ... ဇာတ်ရွာဘုရား
သခင် ပွင့်တော်မမူခင်ကတည်းက တစ်နေ့လျှင်
အာဒါ မင်္ဂလာတရားတော်ဆိုတာ ဘုရားရှင်
က တောကြားတော်ရုလိမ့်မည်ဆိုပြီး
မင်္ဂလာ ကောလာဟလ ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့
တာဆယ့်နှစ်နှစ် တောင်ကြာတယ်
ဆိုပဲအမေရဲ့...!

ကျွန်တော်တို့က ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူပြီး
မင်္ဂလာတရားတော်ကိုပေးတာကြား ဆုံးမပြီးဖြစ်တဲ့
သာသနာတွင်း ကာလမှာ လူဖြစ်လာကြပြီးမှ
မင်္ဂလာတရားတော်ကို ပစ်ပယ်လိုအပ်မဖြစ်
ပါ့မလဲအမေရယ်... ချော်..!

ဟဟဟ...

အိတောင်
မသိဘူး

ခင်တားဦး ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်လို့ကျွန်တော်
ကို... ဆေးကြည့်နေ၏... အံ့အားသင့်နေပုံလည်း
ရသလို...
၁၂၀

သည့်ဘာမှ ဆင်တာ၊ နှိပ်ကြားဝင်ကာ၊
ဖိုပုံဖြတ်သွားစဉ် ကုမ္ပဏီပုံကခရစ်ကား၊
ဇာတ်ကြောင်းလှနဲ့ပြဖါ!

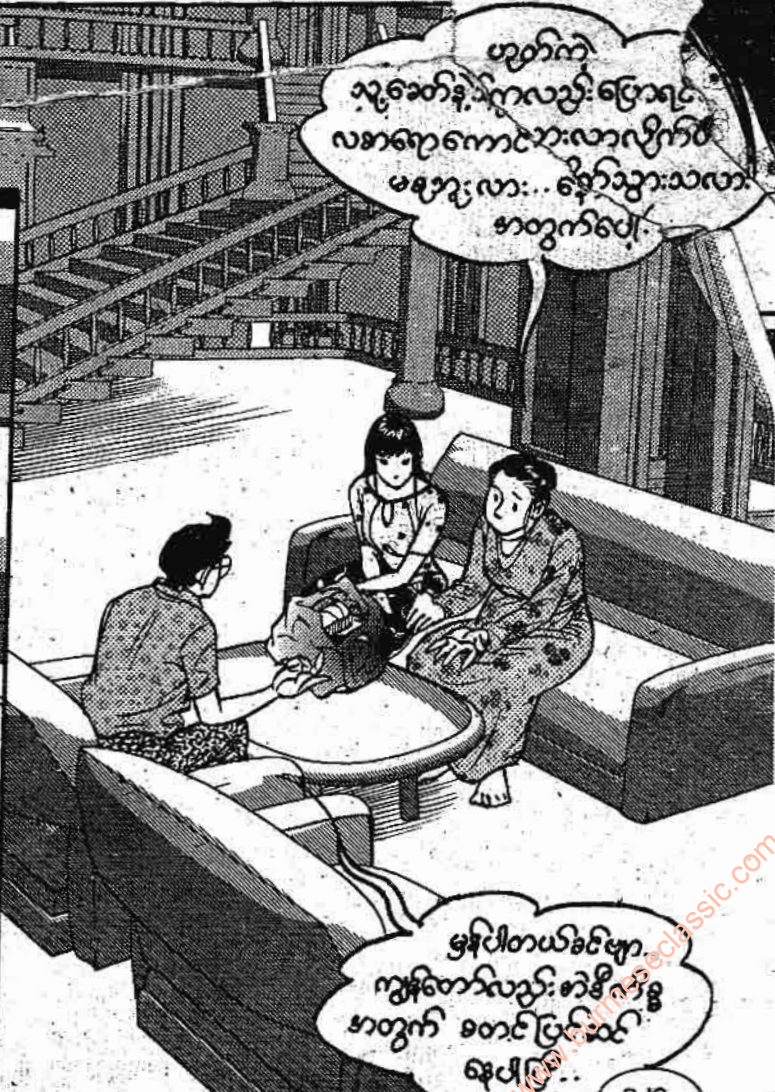
ဟာ...
...မ...မ...ဟုတ်ပါဘူးဟွာ၊
...မ...မ...ဟုတ်ပါဘူးဟွာ

ရတယ်... ဘာမှမပျံ့၊
ခဏခဏပြန်ပြန်ကောင်းသွားမယ်
ကွန်ပျောက်ခဲ့တာကတော့ သူ့တော်ပြန်
နယ်ထက်တောင် ပိုပိုကောင်းပိုပို
ကြည့်ထား!

ဟဲ့ကွ...
ရတာအခမေ့ဖျက်
လည်းရှိနေတာ...

သားတို့
ကုမ္ပဏီက ဘာတွေ
လုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီ
လဲကွ...!

ဟုတ်ကဲ့
သူ့ခေတ်နဲ့ ကလေးလည်း ပြောရင်
လစာရေကောင်ဘားလာလျက်ပဲ
မရဘူးလား... ခိုခွာသွားသလား၊
အတွက်ပေါ့...

ဟုတ်ကဲ့
လှုပ်ခါသုံး လှည့်ကုန်ပစ္စည်း
မပါနဲ့ကိုဖြိုခိုတ် ကုမ္ပဏီပါခင်ဗျာ
ကျွန်တော်က ခာဒီမှာ ခွတ်ယ
လက်ထောက်အရင်း
ကိုင်ပါ...

မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ
ကျွန်တော်လည်း ခာဒီကုန်
အတွက် စတင်ပြင်ဆင်
နေပါပြီ...

မိုးမ
လှတော့မယ်
လား...?

ဟတ်ဝင်း၊
ငါ့သားရယ်မင်း၊
မို့ကမေခေါ်လာတော့
ကိုယ်သားအတွယ်မို့သ
နဲ့နီးခေါ်ရတော့မှာပေါ့
မေးခမ်းပါရအေးဖို့ လူင
နဲ့ဝတ္ထင်လှတော့
လောက်ပါဘူး

ဟတ်ကို
ကွန်တော်တို့နဲ့
အနီးကလေးမှာပဲ
ခင်ဗျ!

ကလေး...

အနီးကလေး မျက်လုံးပြူးသွား၏
ကွန်တော်လည်း ပြောကောင်းကောင်း
နဲ့ထင်ကွန်တော်တင်နေရာက အနီးနဲ့
သွားသောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ခန့်ဖြစ်သွား
ကာ ခင်ထားဖို့လို့လှမ်းကြည့်လိုက်
မိ၏ ခင်ထားဖို့က နှိုင်းခန့်မျက်စာင်
ထိုးကာ ဖျတ်ခန့်ခေါင်းငုံ့လိုက်၏

ငါတို့အနီးကလေး
မှာရှိတာက ငါ့သမီးထားထား
ကလေးဟာပဲရှိတယ်ကွ မင်းခကား
ကဘယ်လိုကြီးလိထားထားကို
များ ဖို့တည့်ပြောနေ
ရော့သလား?

ကနီတော့ပါရဲ့
ဆမေရယ် ကွန်တော်
ခကားပြော လောကြီးသွား
လို့ပါ မခင်ထားဖို့နဲ့ကွန်တော်
က မိတ်ဆွေတွေပဲ

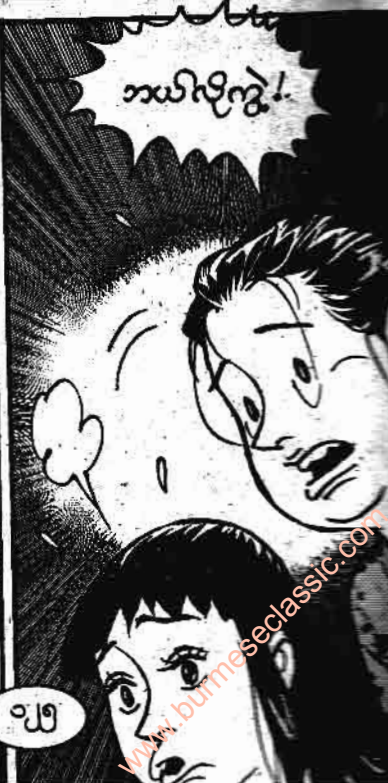
ကျွန်တော်ဖြော
တာက ကျွန်တော်ကိစ္စက
စာရင်းကနဲ့စာရင်းနီးလာပါပြီ
ကျွန်တော်က ချစ်ကြိုက်ရ
ပေးသူတွေထဲနဲ့ ပေါ်ပြီ
ထင်ပါတယ်လို့
ဖြောတာပါ။

အေးနဲ့
လုပ်ခမ်းပါကွဲ့
ဖြောတာ စာမေ့မက
လည်းရှိနေတာ!

ဟုတ်ကဲ့
ကျွန်တော်ကလည်း ဖြောရင်
ကနေ ပါးတွေယားလာလို့ကိစ္စ
ခင်မာ ခြင်ဝင်ကိစ္စကိစ္စကိစ္စ
ပသိသည့်ခင်မာ!

ကဲ... သမီးနဲ့ခကား ပြောရခဲတော့ကွယ်
စာမေတို့က နေ့လယ်နေ့ခင်း တစ်ရက် မွေးတတ်
သေးတယ်ကွဲ့ ထုံးခံ ဆိုတော့ တစ်ရက်
တော့ သွားမိတ်ပို့မဖြစ်ပေမီ စာဆို
ကလည်း နောက်ကွဲနေပြီဗေ...!

ဘယ်လိုကွဲ့!

ဟုတ်ကဲ့
အင်မတန်ကောင်းတို့
အစီအစဉ်ပါပဲ
ခင်မာ...!

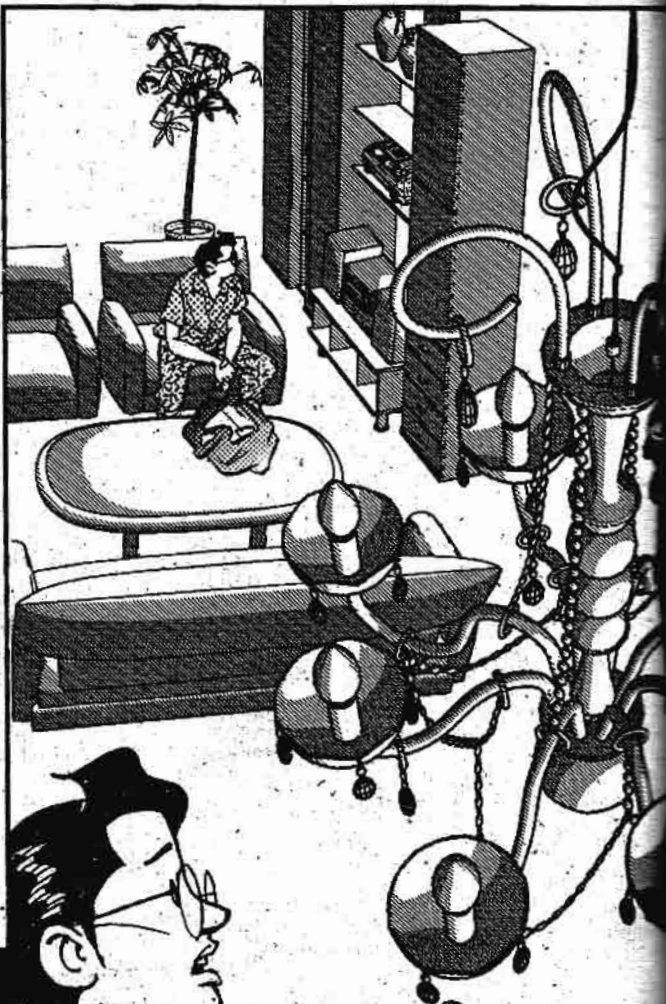
လူကြီးတွေစာဖို့
နေ့လည်ရေခင်းတစ်ခင်းမှေးတကာပါ
ကျန်းမာရေးနဲ့ညီညွတ်ပြီးစာသက်
ရှည်ခေတာဖို့ အင်မတန်ကောင်း
တယ်လို့ပြောတာပါ
ခင်ဗျာ...!

ဟတ်တော့
ငါ့သားရယ်မင်းက
မို့ကမေခေါ်လာ
ကိလ်

အေး... အေး...
ကဲ... စာမေသွား
မယ်နော်!

ခင်ထားဦးက သူမမိခင်ကိုဝင်တွဲလိုက်၏။ ငြိမ့်
စဉ်ခန်းထဲမှဖြည်းဖြည်းလှမ်းလျှောက်ကာ စော့ကံက
ခန်းထဲသို့ဝင်သွားကြ၏။ လူသူမရှိဘဲ စဉ်ခန်းထဲမှာ...
တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့တော့မှ စဉ်ခန်းကိုပြင်ဆင်
ထားသောစာဆင်တန်းခံတော့က သူ့ကိုခြိမ်းခြောက်
လာကြသလိုခံစားရ၏။

မခင်ထားဦး၏
ဘဝက တကယ့်ကိုတွေ့ပေါ်
ခြံတင်ဘဝမျိုးပါလား ကိုယ့်ဘဝနဲ့
ဘာဆိုင်လို့လဲ ကြားထိမှာခြားထား
သည့်စာဆင်စာရွာတွေက မှိုနှင်းမြေသာ
ပမာ ကွာခြားနေသည်ဟု စာသိ
ဝင်ကာ စားဝယ်လာမိ
သလိုဝင်ရှိ၏...

ကျွန်တော်ပင်သက်ကိုခိုက်ခါ
လျှောက်သည်။ ဘိုး-မတွေ့တော့ဘူး
မိန်းကလေးတွေစာများကြီး မရေ
မတွက်နိုင်အောင်မြင်ခဲ့တော့ခဲ့သက်
ဆဲခဲဖူးပါလျက်နှင့် သည်မိန်းကလေး
လိမ္မာကလေး ခက်ခဲလှလှသား ဆိုတာ
ကြီးက လျှပ်စွန်းလာတာတစ်လံ
စာပြန်ဖို့အင်းဖို့ရင်း သာမာန်လူတန်း
မာထိမှာ ရုပ်တစ်ခုနှင့်ရတေသော
မိမိ၏ ကံကြမ္မာကို စာပြန်ဆို
စရာမရှိ။ အဲဒီ စာသည် နှလုံး
ဆိုတဲ့ကောင်ကိုပဲ အပြန်ဖို့
ရတော့မည်။

အဟမ်း...!
ခုတော့လည်း စကားမပြော
တတ်တော့သလိုပါပဲလား...
တစ်ယောက်တည်းကို
ငြိမ်လို့...!

ဪ...
တစ်ယောက်တည်းသာပြောနေရ
ရင်လည်း ကွက်စိပ်သရာဖြစ်သွားတော
မှာပေါ့မခင်ထားနဲ့ရယ်။ ကျွန်တော်
ကျောက်တော့နေမိလို့ ငြိမ်
သွားတာပါ..

နောက်ဘက်မှ
စကားသံနှင့်အတူ
ဧည့်ခန်းထဲသို့
ဆံထားနဲ့
ပြန်ဝင်လာ၏။

လုပ်ခင်း
တို့...ကတော့တော့
ဒါလို့လဲ..

ရေပါဦး
ဘယ်သူ့ကိုထားနိုင်ဖို့
စဉ်းစားနေရ
တာလဲ

မခင်ထားဦး
ကို...လေ..

ခြောက်...!
မခင်ထားဦးတို့ကတော့တော်
ချမ်းသာပြည့်စုံကြတာကိုဖြူရတာ
ငါဖြင့် ဒီလိုချမ်းချမ်းသာသာပြည့်စုံစုံ
နဲ့ထားနိုင်အောင် ဘယ်လိုများ
ကြိုးစားယူရမလဲ ဆိုတာ
ကိုလဲ..

ခင်း...ခိတ်ကူး
ပစ္စိကာယက.ခိတ်ကူးရိုင်းတာ
သက်တော့ပိုပြီး ဒွန်လို့ဖွယ်
ဒါမှာပါဗျာ.မဟုတ်
ဘူးလား..

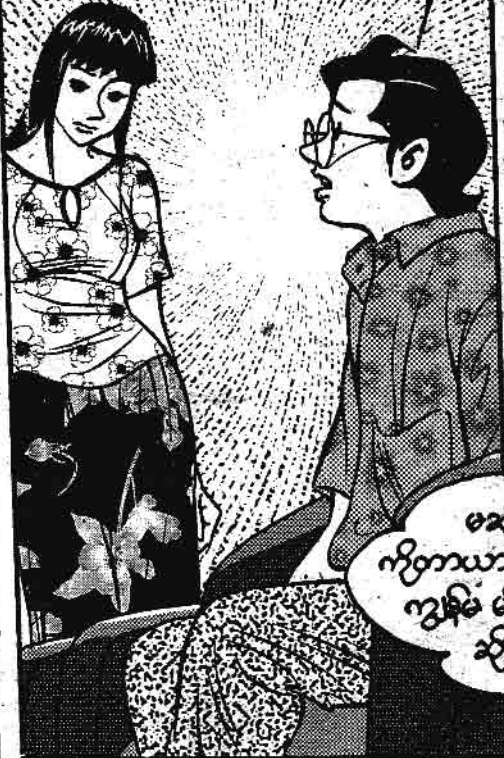
ဧာလိုတော်!
လာ.လာချေသေး ကိုတာယာ
က. ဧာတော်ခိတ်ကူးယဉ်
တာပဲ..

ဒါပေမယ့်
ဒါဒီခိတ်ကူးထိမှာတော့ကွန်မာကို
ထည့်သွင်းလို့မရဘူးလား ကာဠိခိတ်
လဲဆိုတော့ ကွန်မာကက.ကိုတာယာ
နဲ့ ထက်သက်ပြီး ကာဠိစဉ်းစားထော
ရသေးလို့ပဲ. ဧာပါလေးတယ်
ကိုတာယာရယ်..

မခေတော့ဘူးဗျ
မခေတော့ဘူး အခုပဲ ဖွန်းလွှဲ
နေပြီ. တော်ကြာနေဝင်တော့
မယ်. မိုးချုပ်တော့မယ်.
ဒီတော့ ကျွန်တော်ပြန်
တော့မယ်ဗျာ..!

ကဲလေ..
ဒါဆိုရင်တော့ ပြန်ပေါ့.
နောက်လည်း မလာခွင့်
တော့နော်..!

လာရင်ပါတယ်..
ဒါပေမယ့် လာရုံမျှ ခာတော်သတ္တိ
ဇွေးယူရလိမ့်မယ်ထင်တယ်. ကျေးတော
သား ဆိုတာ ခုနီးတော်ထိကို မဝင်ရဲဘူးဗျာ.
ဒါအါ.. သဘာဝပဲ
သိလား?

ကျွန်တော်
ဧည့်ခန်းတောင်ကို
ဝေကြည့်ကာ ခာတော်
ပေါက်ကြီးခဲစားရ
သလို ပြောပြက်
တော့.. ခင်တားဦး
ခိတ်မကောင်းဖြစ်
သွားပုံရ၏.

မဆိုပဲပါဘူး
ကိုတာယာရပင် ဒါတွေက
ကျွန်မ ဝါတော့ပိုင်
ဆိုတာပဲ..

ကျွန်မရဲ့
ပိုင်းဆိုင်ခြံတွေမှ
မဟုတ်တာ..!

အထူးတို့ စာအား သင်္ချာပညာကို ကျွန်တော်
လက်ညှိုးထိုးပြသောအခါ သင်္ချာပညာကို ကြည့်
လျက်တော့ သူ့၏ များစွာသော ဖိတ်
ထိက-သို့ သူ့ပေးခဲ့သည့် စာဖြူစာက
ဖိတ်ကလေး ဖြစ်သည်။

အထူးတို့
လူက အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ အိမ်ထဲမှာ
ကျွန်တော်က တွက်တာထက်
တော့မှ တော့မှ တော့မှ

အထူးတို့
ဘာလုပ်မှာလဲ
အထူးတို့

အထူးတို့အိမ်
ကျွန်တော်အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့ အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့ အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့ အိမ်ထဲမှာ

အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ

အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ
အထူးတို့အိမ်ထဲမှာ

ဒီလောက် ဆွေခွဲရောင်လည်း ပျံ့ပွားရှင်..

နောက်ဆုံးတော့ ဖိနပ်ခင်ပေါ်မှ သူမ၏ ဖိနပ် ကလေးကို သူမ ကိုယ်တိုင်ပူရှာ ကြပ်ကြပ်ခတ်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ဖိနပ်ကလေးကို ခတ်ထဲထဲထည့်နေစဉ် ဆင်ထားဦးလက်ကလေး တွေ.. မသိမသာ တုန်ယင်နေ၏..

ကျေးဇူးတင်ပါစာယ်မခင်ထားဦး ရယ်... ဒီဟာ မခင်ထားဦးကို ခာမြဲ သာသနာရေးအဖွဲ့ပစ္စည်း တစ်ခုပါပဲ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်မှာတွက် မခင်ထားဦး ကျေးကျွန်ုပ် နှိပ်ခိုးပေးလိုက်တဲ့ ပထမဆုံး လာဘ်ဦး ပစ္စည်းပဲ.. လာဘ်ဦးကို ဖယ် ကောင်းဘူးတဲ့ဗျ!

ပေါက်ပေါက် ဂျာဂျာရှင်.. လာဘ်ဦးပစ္စည်း ကလည်း ဖိနပ်စာဟောင်းကြီး ဥစ္စာ...!

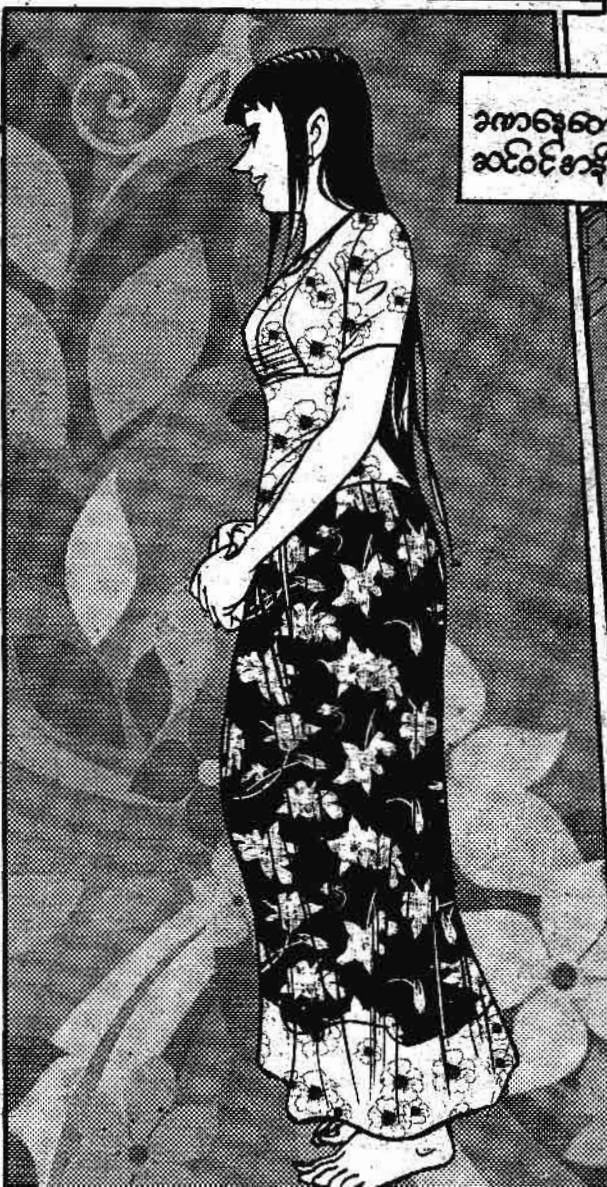

နေပါဦး။
ဖိနပ်စာဟောင်းကြီးနောက်
စာချစ်အသစ်ခက်ခက်ကလေးလွန်
ဝင်မလာဘူးလို့ဘယ်သူပြော
နိုင်မလဲဗျ. မဟုတ်
ဘူးလား..

ကွန်တော်. တစ်ခုက
ပြုံး၍ ပြောလိုက်ပြီ
သွက်ခနဲ လစ်ထွက်
ခဲ့တော့သတဲ့...

ဤဥပမာ... တော်တော်
မိတ်မကောင်းသတဲ့
ကား ပဲဖြစ်သတဲ့ ခိုင်းဆရာ
ကလေးကား စာချစ်အသစ်ခက်
ခက်ကိုသာ ဖိနပ်စာဟောင်း
ကြီးရဲ့နောက်ကကောက်ရ
တော့မလို့လို့. သူ့ပြော
ရှာပွေ့ပွေ့ ပြောတတ်
ပလေ.. ငါ့စာချစ်တွေ
တော့ ဖိနပ်စာဟောင်းရဲ့
နောက်တော်ပါနောက်
လိုက်တွေ ဖြစ်ကုန်တော့
ဖွာပဲဟုတွေ့ကာ
ခင်တော့ဦး လိမ္မာပွဖြင့်
ပြုံးကုန်ရစ်ခဲ့၏..

ခဏနေတော့ ကိုကိုကြီး၏ကား
ဆင်ဝင်စာနီးသို့ ဝိုင်းရပ်လာသတဲ့.

အဲဒါကတော့...
ပြန်လဲ...
ကလေးကလေး

ဒါကတော့...
ကလေးကလေး...
အဲဒါကတော့...
ပြန်လဲ...
ကလေးကလေး

ဟင့်အင်...
ဘယ်မှ...
ဘာဖြစ်လို့လဲ

မဟုတ်ပါဘူး...
အဲဒါကတော့...
အဲဒါကတော့...
အဲဒါကတော့...

အိုက်...
ဒါဖြစ်...
ဘယ်သူလဲ...?

တောက်!
အောက်တစ်ကြိမ်သာငါဝတ်ပစ္စာ
ပေးရပြန်တော့ ဒီကောင်တို့ကိစ္စ
ဝင်ရုံမကတော့ဘဲ မိသားစုဝင်
တောင် ဖြစ်လာဦးမလား
မသိဘူး

ဟား ဟား!
ဟား ဟား!

အို...!
ကိုကိုကြီးကလည်း ဖြောရော့
မယ်.. ကိုယ့်စကားက တယ်ကို
ရောက်ကို ရောက်သွား
မှန်းမသိ..!

တောင်မာ!
ဒုဗ္ဗဂုဏ်သွားတယ်ပေါ့လေ
ဒီမှာငါ့သိပြီသား ဒီကောင်ရ
ဟာ.. ဒီကလက်ခံသူမှန်ဘီရီ
ဝင်မလာရဲဘူးဆိုတာ ဘာလဲ
ခုင့်ကောင်လေးလား..
ခုင်ခေါ်တော့တာလား

ဒုဗ္ဗလာပြီ
စစ်ဆေးရေးဝင်မနေနဲ့
ကိုကိုကြီး

ဟိုက ပစ္စာတွေ
မိုးလျက်သမ္ပတော မေမေကို
တောင် အမေချင်းမို့မှန်တောင်
ခေါ်ပြီးမှ ပြန်သွားတာ
သိပြီလား?!

ဟယ်!
ဖိနပ်လေး
တော့...

အိဒီနုက ခင်ထား ဖြစ်နေတာကို ကိုဦးက အိဒီပေါ်တက်လာတော့ သိမိ ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါက သူ့အတွက် သာမ...

အိဒီလေး ဖြစ်တာဟင်!
ဟင်! ကိုဦးဟာ တွာလည်း...
မာတောင်ကြီး ဖြစ်တော့
နောက်ဘက်က ပြောနေတာကြီး
ဖြန်ချုပ်ထားတာလည်း ပါသေး
တယ်။ ဘယ်က ကောက်လာ
တာလဲ?!

လျာမရပဲနဲ့..
ဒါက.. ငါ့ဘာကြောင့်!
နဲ့.. ငါ့..

ကျွန်တော်..
ပိုမလက်ထိက..
ဆက်ခနဲဖြန့်ခွဲ
လုကာ.. ဓာခနဲ
ထဲသို့ ဝင်လိုက်
သွား..

ဗြီးမှ.. ဖိနပ်ကလေး.. ကိုသူ ဆောင်အောက်သေသေချာချာ..
ထိုးထည့်ပြီး သိမ်းလိုက်၏..

ဒါကို..လျက်ချောင်း
ဗြဲညှိဖြစ်စောင်
ဗြဲညှိကာ.. ညှိမက.
တစ်ခါခါလုံးကိုသတင်း
ထုတ်ပြန်လေတော့
သည့်...

x x x x
x x x x x
x x x x x

ဘယ်က..

ဖိနပ်အပောင်းကြီးယူလာဦး
သိမ်းနေရတာလဲ.. ဖြင့်ပစ်လျက်..
ဖိနပ်ဆိုတာ. တ.ထ.ဒေ.န. ခနေ့နံ
အနွယ်ဝင်ဟဲ့ ငါထို့ထားဝင်ထိ.
မပေါက်ဘိအေးဦးမယ်..

ဒါက... မမကြီး၏
ကန့်ကွက်ချက်ဖြစ်သည့်
သူ့ကထိဥးကို...
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်. အိမ်ကိစ္စက.
အိမ်မှာ. အတော်လေး
ဂယက်ရိုက်သွား၏.
မေမေကလည်း တအံ့
တဖြာ. ဖြစ်သွားပုံ
ရသည့်...

စာင်း.. မေမေသားလည်း..
မငိုတော့ဘူးထင်တယ်. ကိုယ့်အိမ်သူ
ရညှိစားရဲ့. အမှတ်တရ အမှတ်
တရနဲ့ ပစ္စည်းအဖြစ်သိမ်းရအောင်
လည်း.. ဖိနပ်အပောင်းကြီး
ဆိုတာတော့. မဟုတ်
သေးပါဘူး..

ခက်ကုန်ပြီ
ဟဲ့သား.. ကျွန်တော်
ကုန်ကြီးအောက်လျက်
ခင်တော့
သည့်..

ဖြစ်ချင်တော့ သန်းရော်ဆိုလော့ သူ့ကောင်သားက
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မပင်မဖိတ်ရဘဲ ခုခံမိကုန်ရောက်
လာ၏.. ခက်ခဲမှာပဲ သတင်းဖြန့်ချိရေးမှူး တာဝန်ယူတာလော
ညီမငယ်နှင့်တွေ့ကာ ဓားကြောင်းခုံ သိသွားတော့သမှာ့...

ပွကြီးရေ...
ပွကြီး... ရှိလား?!

x x x x
x x x x

ဖြစ်မှ ဖြစ်
ရလေ.. ပွကြီးရု..

နောက်တစ်နေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရောက်တော့
သန်းရေကြည့်နှင့် သန်းရော်တို့၏ ဝိုင်းဝန်း
နှုပ်ပစ်ခြင်းကို ခံရလေတော့သမှာ့...

သူဟာသူ..
ဖိနပ်ခင်လဲပြောပြနေတဲ့ ဖိနပ်
စာဟောင်းကို စာရွက်ဖျက်တောင်း
လာရသတိ.. လောကောင် သူ့အိပ်ရာ
ဝင်ဖို့တိုင်း ခက်ခဲဖိနပ်ကို ဖျက်
ဖြီးမှအိပ်.. ကြားလား...

ဘာလဲ!.. မင်းက
ခင်ဒါရီလား ပုံပြင်ကို
မော်ဆိုဖြိုးပုဟာ
မာပိုးလား...!

ပတ်စပို့ကိုင် အိတ်အိတ်
ကကွယ်...
ပြောချင်တာတွေလည်း
ပြောကြပါအကွယ်...

အချစ်ဆိုတာက...
ပြန်ပစ်ပစ်ကားလေးက
ပြောပြတာက...
အိတ်အိတ်အိတ်အိတ်...
အိတ်အိတ်အိတ်အိတ်...

ဟေ့ကောင်!
ဘာလုပ်တာလဲ...
ဟာ... ဇွန်...
ပါပဲ..

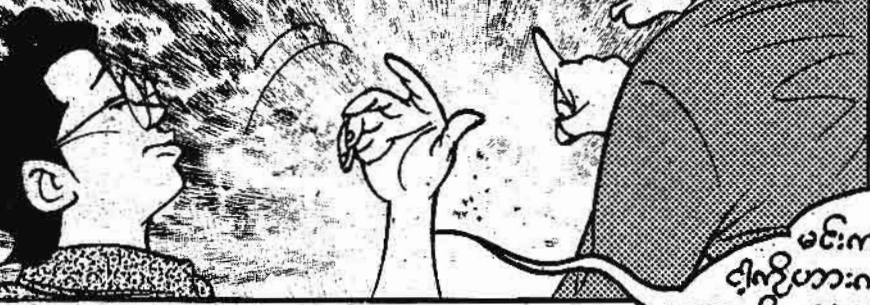
ဟွတ်ဟွတ်!
မင်းမိတ်တော့...
ဖျါပါသေးတယ်...
နော်..ဟေ့ကောင်!

ဖျါတယ်..ဟေ့ကောင်...
ဖျါတယ်..မင်းတို့ကို...
တမင်တွေဖြီး..ခောက်လှိုက်
တာ...

တော်ကွာ..!
ယောက်ျားလေးထံမတော့
မင်းလောက်ဆေးဖျက်တတ်
ကောင်... ငှါကိုမခွါဘူး.. ဟိုက
ဟားကျန်နေခဲ့
မှာကွ..!

သိဒ္ဓိ: ရှေ့ကြည့်က...
ခေတ်ငါ့ကြီး: ခေတ်ငါ့ကြီး
ခေတ်ငါ့ငယ်: ယုစိယုစိ
ဒွန်ဒွန် ဆီလေးသည့်-

မင်းကသာ... သူက
ငါ့ကိုဟားကျန်နေခဲ့မယ်လို့ထင်
တာကို... သူဟားငါ့ကိုဖိနှိပ်ကလေးက
စာစ. စာမှတ်တရ. စာရေးတယူခံစား
တတ်နေပါလား. လျှို့ဝီလင်တွေဖြစ်ကန်
နေခဲ့မှာကိုမှ. မတွေ့ မိဘ် --
ငါတော့ ရှင်တယ်
ဟေ့ !

ရူးတယ်.. ခြေ
ချင်လည်းခြေကြာ. သူနဲ့ငါ
ခတွေ့ဆုံခဲ့တိ ဗာထိမ်းစာမှတ်စာဖြစ်
တကယ်ကိုစာမှတ်တရသိမ်းထား
ချင်လို့ကို ဇွတ်တောင်းယူ
လာခဲ့တာပဲ..!

ဟွတ်တယ်..
မင်းက. တကယ်ကို
အခုပဲ.....!

ညောင်ပင်ပင်ခါနီးတွင် မိမိတို့ကလေး
ကို ထွတ်ထွတ်ပြီး နမ်းပြီး မှ စားပိပိပျံ့
ဟိုက.. ရွေးရွေးတွေ တက်ခင်
ထားသလားမသိ
ဘာလားမသိ!

ကဲ.. တော်ပြီကွာ!
စာရေးကြီးတက်ပုံ ဆက်
မေးတော့မယ်.. မင်းနဲ့
သူ့ စာတွေစာရေးက
ဘယ်လိုလဲ..?

သနားစေက..
ခကားလမ်း
ကြောင်းပြောင်း
လျက်သည်..

ကျွန်တော်.. သက်ခြင်းချသည့် ခပ်သလို့ တကယ်
မေးလာတော့လည်း.. တိတိကျကျ မြန်မြန်စရာ
ခကားမရှိ၊ ရင်မောဇိုကောင်းလို့တိတိဟု
ကိုယ်ကိုယ်.. တွေးလျက်မိသည်...

ဟားဟား
ဟားဟား
ဟားဟား

မင်းက
ဘာလုပ်တာ
လဲ?

ငါကတော့
သူ့ကိုချစ်နေတယ်ဆိုတဲ့
စာကြောင်း တရားဝင်ဖွင့်ပြော
လို့ကိပြီးပြီ.. သူ့ဘက်ကစာတွေ
ကို.. စောင်ရုံပဲ

သူက..
အဖြေပေးပါမယ်လို့
မင်းကိုကတိပေး
ထားလို့လား...

ဟင့်အင်း..
ဘာမှ မပြောသေး
ပါဘူး!

ဟာ..!
ခက်တဲ့ကောင်ပဲ.. ဖွင့်ပြောပြီးပြီ..
ဆိုမှတော့ အဖြေတောင်းမှပေါ့ဟာ!
ဟုတ်တယ်.. ဟိုက သူ့ဘာသာသူ ဖြန့်
ပေါ်ပြီ.. ရှင်ပြောထားတဲ့ကိစ္စကလေး
လေး.. ကျွန်မ အဖြေပေးတာနား တော
ပါဦးလို့လားပြောလိမ့်ဦးမယ်
ကမ္ဘာပေးတောင်လားမပြောဘူး
မှတ်ထား...!

အဖြေကလေး
ခံရပါပြီ...
"ကင်္ခါ" ကို
၃လပဲ ခံမယ်..

အေး!
ဟုတ်တယ်နော် ပါက
အဖြေတောင်းဦးမှ
ဖြစ်မယ်...!

ဟာ!
ကျလည်းကျတဲကောင်
ခွဲခွားခွဲလှနဲ့ လန့်ပြီး အဖြေ
တောင်းဖို့ ပြန်သတိရတယ်
2011 ကျမှ သွားတောင်
လိုက်ပါလား...!

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...
 ပေါ့ပေ... သူ့၏မိကျ်းအားဟန်တယ်
 သူ့အမေနဲ့လည်း တွေ့ပေးတယ်ဆို
 မှတော့ မင်းအခြေအနေက သိပ်ဖြိုး
 ဆိုးဆိုးရွားရွားလို့ မဆိုနိုင်သေးပါဘူး
 ဒီတော့ ကိုယ့်ကို ကျိုးစွန့်
 ဆက်လုပ်...

သိန်းရွှေကြည်၏ စားပေးခကား ဖြစ်သည့် ကျွန်တော်က သိန်းရွှေကြည်၏ ရွှေဘက်ခြံ...
 လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို သူ့နှင့် ပိုနီးသွားစောင့်တိုးပေးကာ ဖြောင့်လျက်၏...

သောက်... သောက်...
 သူငယ်ချင်း... ဒီနှစ်ပိုင်းထဲမှာ မင်းကို
 လက်ဖက်ရည်တိုက်လာ မိသမျှ
 ရက်တွေထိ ဒီကနေ့ဟာ ငါ့သမီး
 အပေါက်ဆုံးနေ့ပဲ မဝသေးရင်...
 ထပ်မှာလျက်ရှိ...
 ရေခွေးကြမ်း...!

ငါ... x x x x
 x x x.

သုန္ဒရီ၊ နားထောင်ပြီး... ကျောင်းဆင်းချိန်
လုံးဝန်းချိန် မို့ ထုံးစံအတိုင်း ကားတိုင်းလိုလို
လှုပ်ညှိနေ၏..

သည့်အချိန်မှာပဲ...
မရွေးလင်းနွားကွန်တော့ရှေ့ကို
ကားအဖြူကလေးတစ်စင်း...
ထိုးဆိုက်လာ၏..

စာမူဒီကတော့...
၄၅. ဘတ်စ်ကားဂိတ်ခရိုင်
လာ... မြို့တော်ဆုံးမနံ့စားက...
သွားစီးဖို့ဖြစ်သည့် သို့မဟုတ်...
ကွန်တော့လက်ထဲမှာကလည်း ဝန်
ထုပ်ထုတ်ဖို့ တော့နှင့်မို့ တကူးတက...
မသွားတော့ဘဲ ကြိုရာမှတ်
တိုင်က... စောင့်စီးရန်ပဲ
ဆုံးဖြတ်ချက်ချရ၏..

လာလေ...
ကားပေါ်တက်..!

ကားထဲကို...
လွမ်းကြည့်လိုက်
တော့... မောင်းလာ
တာက...
ခင်တားဦး.....

ကျွန်တော်.. သွက်သွက်လက်လက်ပင်
ကားပေါ်တက်လို့က်၏၊ ခင်တားဦးက ဖြည်းဖြည်းပေး
မောင်းထွက်ရင်း ပြော၏..

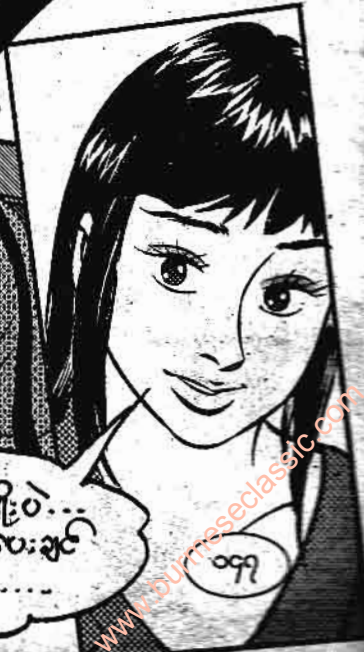
ဘဝဖြင့် သဘားခွဲရာ!
လက်ထိမှားလည်း ဖွင့်တွေ့ တစ်ပွဲ
တစ်ညကနဲ့ ကားတွေကလည်း ကျွတ်နေ
ဆိုနဲ့ သနားပါတယ်လေဆိုပြီး...
ရုပ်ခေါ်လို့က်တာ...!

သနားတယ်လို့
အပြောခံရတာနဲ့ စီးရတာနဲ့
တောင်.. မကားမိဘူးထင်တယ်..
ခပ်သလို့ သနားပုံမျိုးတော့
မလို့ချင်ပေါင်..!

ဘယ်လို
သနားတာမျိုးမှလို့ချင်
တာလဲ

ဖြောင့်..!
ငါပေးမယ့် အခြေကလေး
တော့.. သူ့အဖွဲ့လင်နေရာမှာပဲ
သနားပါတယ်၊ ဖြစ်နေတဲ့ အခြေပေး
လို့က်မှပါတဲ့ဆိုတဲ့ သနားပုံမျိုးပဲ
လို့ချင်တာပေါ့...

လိပ်မျိုးပဲ...
အပြောက- ပေးချင်
ရာက...-

တကယ်..
ပြောတာပါ.. အခုလို တိုက်တိုက်
ဆိုဆို.. ကြုံကြုံက် လိုက်
ရတာ ကောင်းတယ်..

ဘာလို့လဲ
ဆိုတော့.. အကြွေးပြန်
ဆပ်ရတာပေါ့..

ဟင်!
ဘာအကြွေးလဲ?

နို့လို့လေ.. ကျွန်တော်
ကသာ.. မခင်ထား.. ဦးတို့အိမ်ကို
ရောက်ဖူးတာ.. မခင်ထား.. ဦးကိုတော့
ကျွန်တော်အိမ်ကိုမှ.. မဖိတ်ခေါ်ရသေးဘဲ
ဖြစ်နေတာကို.. အခုလိုဆိုတာ.. ကျွန်
တော်တို့ အိမ်ကိုလည်း မခင်ထား.. ဦး
ရောက်ဖူး သွားတာ
ပေါ့....

ဟာ...! အဲဒီသဘောပေမယ့်
ပါဘူး.. မခင်ထား.. ဦးရယ်..
တကယ်ပြောတာပါ.. ကျွန်တော်
အိမ်ကို မခင်ထား.. ဦးရောက်ဖူး
ခေ့ခေ့ပါတယ်.. အဓိကအားနည်းက
ကြုံရှင်ဖိတ်ဦးမယ်လို့ အခုက
ချက်နှိမ်ပါတယ်.. ဒါပေမယ့်!
မခင်ထား.. ဦးတို့အိမ်ကို သား
သားနားနား.. မဟုတ်လေတော့
ဖိတ်ခေါ်မှာမခံမရုံဖြစ်မိတာ..
အခုမှပါ.. ဒါကလွယ်လွယ်.. ဝန်ခံ
ပါတယ်!....

ရှင်ဟာ!
အတော်ကို ဉာဏ်ချားတာပဲ
နော်... လမ်းထိပ်တင် ဆူထောင့်ခတ်
အိမ်တိုင်းယာရောက်လို့ကိမ့်
လေးစောင့် သူယ်ဖိုက်
တောင်းဆိုပြန်ပြီ..!

ကိုတာယာတို့...
ခါးမိကိုရောက်ဖူးတော့...
ကွန်မဗာဇိုဘာထူးခြား...
သွားမှာမို့လဲ..

ဟင်္ဂင်... No plus ဖြစ်...
အပေါင်းလက္ခဏာ ဖြစ်လာနိုင်တာ...
အပြင်မခင်ထားဘူးတို့လို့ မပြောဘဲ...
အနာထာ... မျိုးကိုဖြင့်ရတဲ့အခါ... ငါ့...
တော့... မဖြစ်သေးပါဘူး ဆိုတဲ့စိတ်ဆိုး...
တွေ.. ဝင်လာပြီး အနာတ်လက္ခဏာ...
တောင် ထပ်ပေါင်း ချင်တိုင်းလာ...
ဦးမှာဗျ..!

ဒီပင်ထူးခြားတာပေါ့...
ကွန်တော့? မိသားစုအနာထာကို...
အနီးသားဆုံးနဲ့အရှင်လင်းဆုံးဖြင့်...
သက်ခတ်သွားနိုင်တာပေါ့... ခါးမိတော့...
ကွန်တော့ကိုအဖြေပေးဖို့ကိစ္စမှာ...
ခါးမိအချက်ကို ထည့်သွင်း...
စဉ်းစား နိုင်တာပေါ့

ဒါနဲ့ဗျား...!
ဘာလို့ ခါးမိကိုခေါ်ချင်...
ရသေးလဲ..?

ခါးမိအချက်က...
အဖြေအတွက်စဉ်းစားကုမ္ပဏီ...
အပေါင်းလက္ခဏာ တစ်ခု...
ဖြစ်လာမယ်လို့ထင်...
လို့လား...?

အနာတ်လက္ခဏာ...
ထပ်ပေါင်းကာမှတို့ရောပေါ့... ဒါက...
ကွန်တော့ကံပဲ... မခင်ထားဘူးကို... ခါးမိ...
အလှည့်ခေါ်ပြီး ကွန်တော့ကို မိသားစု...
လက်ရှိအနာထာကို... အနီးသား...
အပွင့်လင်းဆုံးဖြင့်သာစောင့်မြင်...
တာက... သီးသန့်ဆွဲတစ်ခု...
ဘာဖြစ်လို့ ခါးမိဆွဲလှူတာ...
မှာရှိတယ်ထင်လဲ!

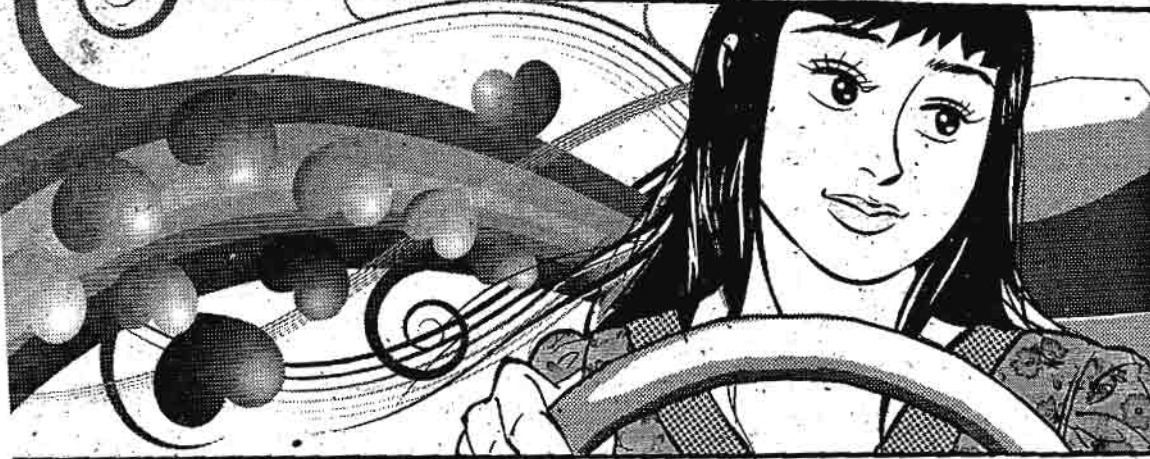
ကျွန်တော်... ပင်သက်ကို စိုက်ချက်ပြန်ပြီး
လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်၏ ---

ဒါတော့...
ကျွန်မ... မသိဘူး
လေ..

ချစ်သူဆိုတာ... ခိုးသားရ
တယ်ဗျ... ကိုယ်မှာ တစ်ကျပ်လောက်
ရှိတာကို တစ်ထောင်လောက် ပိုလိုအပ်
နေသလို... ဟန်ဆောင်လိမ့်သာပြန် နေရာမလို
ဘူး... စာလိပ်ဟန်ဆောင်လိမ့်သာပြန် မှု စာနိ
ဒွာလိမ့်သာဟန်ကို အင်ဒား တစ်ခု အပြန်
အသုံးပြုပြီး အချစ်ကိုတောင်းခံတယ်ဆိုတာ
လည်း... တကယ်ချစ်တဲ့ လူသား တစ်ယောက်
ရဲ့ အချစ်ခံမဟုတ်တာဘူး ကျွန်တော်
မခင်ထား ဦးအပေါ်မှာ အသန်ပွင်းထဲ
ခိုးသားချစ်တယ် စာနိ
ကြောင်ပါ...

ခင်ထားဦးက မညှိလို့မျှ
မျှော်လင့်မထားခဲ့မိသော
ပွဲကြီး၏ ဖွင့်ဟထံခံချက်
စကားကြောင့် ကားဘဝကို
ကိုပင်ယောင်ကို နှင်လိုက်
မိတော့မလိုဖြစ်သွား၏

သို့သော်... သူမရင်ထဲမှာ ထိုစကားကို ကျေနပ်သွားမိတာတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သလို
ချစ်သူဆိုတာ ခိုးသားရမယ်... တဲ့... ဖော်ပြရန်ခက်ခဲသော ခံစားမှုကလေးတစ်ခု ခင်ထားဦးရဲ့ ခင်
တစ်နေရာမှာ ငြိမ်ငြိမ်အေးအေးကလေး ဖြတ်ဖြေးသွားသလိုပဲ... ခင်တော့ သူပြောတာနဲ့ပင်
သူ့စာလိပ်ကို အရောက်လိုက်ကြည့်ချင်မိတဲ့ ပေါ်လာ၏... တွေးရင်းကပင်...
ခင်ထားဦး နှစ်သက်စွာပြုံးလိုက်မိ၏...

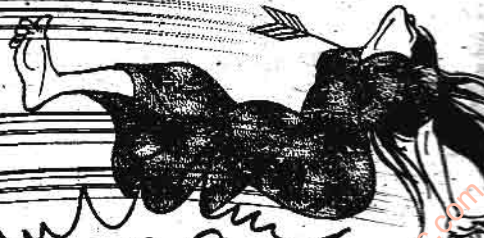
ဘာပြုံးတာ
လိဟင်!

တခြားကြောင့်
မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုတာဟာလို့
စကားကိုသဘောကုန်လို့ပါ။ ကိုတာဟာ
က-- ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်ဆိုးသားချင်တယ်
လို့ချင်ဖြောင့်ချင်တယ်
ပေါ့ --!

ဟုတ်တယ်
မခင်ထားဦး။ အဲဒါ ကျွန်တော်
မခင်ထားဦးကို တကယ်ကို
လို့လို့သားသားချစ်မိတာ
သေချာလို့ပဲ

လို့ဖြောင့်မျှကို
ကျွန်တော်ကြိုက်တယ်။ လို့ဖြောင့်
မျှဟာ သန့်မာတဲ့ အင်အားတစ်ခုပဲ
လို့ကျွန်တော်ယုံတယ်။ ကံ ဘယ်ခြားတံ
တွေများ စကားကဲကွေးနေတာ တွေဖူး
လို့လဲ ခြားမှန်သမျှဟာ ဖြောင့်ခင်းရ
မယ် ဖြောင့်ခင်း တဲခြားကမ္ဘာ
ပစ်မှတ်ကို တညှိတညှိပြေး
မိုက်နိုင်တယ်လေ...

ထိုစကားသည်.. ခင်ထားဦး၏ စိတ်ထဲ တစ်နေရာသို့ တညှိတညှိပြေးမိုက်ဝင်သွားသော ခြားတစ်ခင်း
ပင်.. ဖြစ်သွားကြောင်းကို.. သူ့ကိုယ်တိုင် မှီခိုသိပါ့မလားဟု ခင်ထားဦး စော့လျှောက်မိလေသည်..

ခင်မင်းမင်းလေး
ဟင်ကို ထိ နားတား
ဟင်ကို... ဟင်ကို... ၁၅၀

လာ...မခင်ထားနို့
စာနီမှာသာထိုင်ပါနို့နော်
ကွန်တော် နီဖိုင်ပေး
တွေ့ သိမ်း လိုက်
ချင်လို့ ..!

ပုဂ္ဂိုလ်...
ညီမလေး
ဧည့်သည်ပါတယ်!..

ကျွန်တော်ခင်မိခင်နဲ့ထဲစာရောက်တွင်
ခင်ထားဦးကိုဆက်တိုက်တစ်လုံးမှာနေရာချ
ပေးရင်း နောက်ဖေးဘက်ဆိုသလိုတဆက်
တည်းလွမ်းစောက်၏။ ပြီးမှ ဖိုင်းတွဲတွေ
သိမ်းရန် ကျွန်တော့်စာခန်းထဲဝင်
သွားလိုက်သတဲ့။

ခဏခန့်!

ခင်ထားဦးက ဆက်တိုက်မှာထဲထိုင်ရင်း ဧည့်ခန်းကိုရေထုကြည့်
လိုက်သတဲ့။ ချိုးချိုးရှင်းရှင်းကလေး ပြင်ဆင်ထားသော
သာမန် ဧည့်ခန်းတစ်ခန်းပင်..

ခဏကြာတော့ ခန်းဆီးခက်မု၊ ကာ
ကောင်မလေးတစ်ယောက်ထွက်လာ၏။
ခင်ထားဦးကိုမြင်တော့ ပြုံးကာ..

ကိုကို
ဧည့်သည်ထင်တယ်
ထိုင်ဦးနော်
အစ်မ...!

ကောင်မလေးက
ချောက်ဘက်သို့ပြန်ဝင်သွား
၏။ ခဏချော့ပြန်ထွက်
လာတော့ စာစားခွက်
တစ်ခွက် ကတ်ခြောက်
တစ်ပုဒ် ကန့်ကွင်းလာတာ
တွေ့ရ၏။

ပုရီး တဲ့လား...
ချစ်ရာလေးပဲ..

စားပါ...
သောက်ပါဦး... စာမိမ...
ကျွန်မက ကိုဦးရဲ့ ခွဲမပါ...
ပုရီးလို့ခေါ်ပါတယ်..!

ဟဲ...ဟဲ...
စိမ်းကတော့ ပုရီးလို့
ခေါ်ကြတာ ခွက်ကျီး
ရေကြဉ်း..

အခု
မမက စာမိကိုတို့
စွဲကလား
ဟင်!

မတတ်ပါဘူး
မမက သပ်သပ်
ပါ.

ဪ...
ကျောင်းတိုက်က
သုဉ်းခွဲ... တွေ
ထဲမှာပဲ..!

အဲဒါလည်း...!
မဟုတ်ဘူး ဒီလိုပဲသိပြီ
ဆိုကြတော့... မိတ်ဆွေတွေ
ဆိုပါတော့..

ဆိုတာ: ဦးက မရေရာ ဖြေလျှက်၏.. ဆိုမရေရာသော..
အဖြေကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဆိုသော ကောင်မလေးမှာ.. တွေးစရာ
ပုဂ္ဂိုလ်များ လေသလား မဖြောတတ်... မျက်မှောင်ကလေး
ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ခဲ့ တွေး သွားတာ မြင်ရ၏ .. ဖြီးမှ.....

အစ်မ.. ပါလာတာ..
မြင်တော့လေ ပုဂ္ဂိုလ်များ အခြားသွားတယ်..
အိမ်ကို အစ်မကိုပဲ အသိမိတ်ဆွေ..
မိန်းကလေး ဆိုပြီး တစ်ခါမှ မခေါ်လာ
ဖူးဘူး.. အစ်မက ဝဝဝ
ဆုံးပဲ.....

ဟုတ်လား
သူ့ မခေါ်ခင်လို ဂရုမစိုက်
အစ်မတောင် လမ်းကြိုဖို့က
ပိုပေးရင်း ပါလာ
တာကိုး..!

ဟုတ်တယ် အစ်မ..
ဟို့ ဒါလည်း အစ်မပါလာလို့
မကြိုက်ဖို့ဖြောတာ မထင်နဲ့ နောက်..
ဆိုလည်း.. နောက်လည်း ကြိုရင်ထင်ပါ..
ဟဲ့ အစ်မ.. ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြောတာက
ခုတလော ကိစ္စကကြီး နည်းနည်း
ဆန်းနေလို့ ..!

ဘယ်လို
ဆန်းနေလို့
လဲ..!

ဟိုတစ်လောတို့က..
ဖိုးကလေးစီးဖိနပ်တစ်ပုံပါလာ
ဖျော့တယ်..!

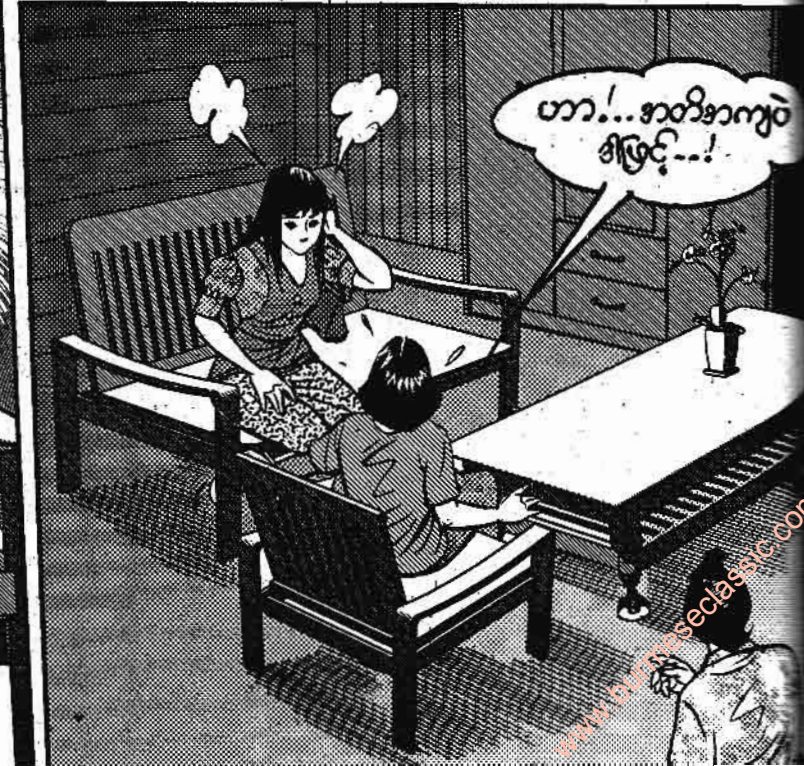

ခောင်းမလေး..
သူ့ဖိနပ်ကို ကိုင်မိလို့
သူ့လိုက်တာ. သူ့မှာတွေထုပ်ကြီး
ကျလို့. သိမ်းလိုက်တာမှ..
ပျာနေတာပဲ..!

ဖိနပ်က..
အဖြူကောင်ကြီးသိဦး
ဖိနပ်ကလေးမဟုတ်
လား...!

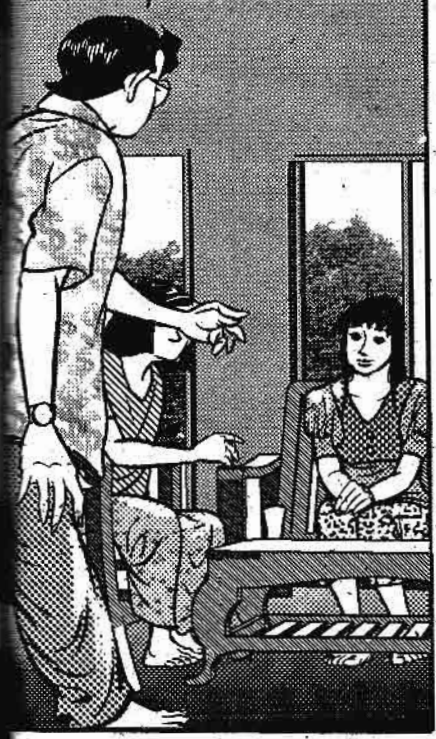
ဘာလုပ်မဟုတ်...လျှောက်ခနဲ အမှတ်တစ်ခု မေးလိုက်မိပြီးမှ..သူ့မှ
စကားလျှန်သွားပြီဆိုတာ. ခင်ထားဦး သိလိုက်သည်.. သို့သော်..
အာရှီနီကလွန်သွားပြီ.. ငါ့နယ်ဆော်. နက္ခယပါပဲဟု. နိတ်ထိက သည်း
ရင်း.. လွမ်းကြည့်လိုက်တာ. ပုရားက. မျက်လုံးကလေးများ
ပိုင်းသွားကာ. နံ့စားတစ်သင့် ဖြစ်သွားတာကို မြင်လိုက်ရ၏..

ဟာ... နာတိအာကျစ်
ဒါဖြင့်...!

ပုဂ္ဂိုလ်က နိတ်ဝင်တစားဖြင့် ဆက်မေးရန်
လာသေးသော်လည်း ဆက်မေးခွင့်မရလိုက်...

ဟော!
မခင်ထားဘူး... သောက်လေ.
စားလေဗျာ!

ပုဂ္ဂိုလ်က မိမိလေး
က... ဧည့်သည် စားချိန်
သောက်ချိန် မရဘောင်
စကားဝင်ပေါ်နေပြီ
ထင်တယ်...

မဟုတ်ပါဘူး
အစ်ကို့က နီလိုပီ ဧည့်ခံ
ပြောနေတာပါ... အစ်မ
သောက်လိုက်ဖို့
နော်..!

ခဏကြာတော့... ဥရောပ
ပြန်လာသော သူ့အမေနှင့်
ပွဲကြီးက မိတ်ဆက်ပေး
သည့်...

အားလုံးကပင် ဖော်ဖော်ရှေ့ရှေ့
ခင်ခင်မင်မင်ကြည့်သဖြင့် ခင်ထား
ဖို့... ကျေနပ်သွားသည့်... ခဏ
ဆိုပြီး လိုက်ပို့မိတာ မိနစ် ၂၀
လောက်ပင် ကြာသွားတော့မှ
ထပြန်နိုင်ရတော့၏...

အိမ်ထဲမှ ပြန်အထွက်တွင် ကားအနီးသို့
ရောက်သည့်အထိ... ပွင့်ဦးနှင့် ပုခွေးက
လိုက်ဖို့သာလျှင်...

ကဲ... သွားပေးဦးတော့
မခင်ထားဦးလေ...
ကျေးဇူးလည်း အများကြီး
တင်ပါတယ်

၁၅၈

အစ်မ!
ခဏ...
ခဏ...

ခင်ထားဦး... ကားခက်ကို
ဦးလိုက်ခဲ့ဖူးတွင် ပုခွေးက
ခင်ထားဦး နံလေးပေါက်
နားအထိ ကပ်လာ၏...

အဲဒီ... ဖိနပ်!
အဖြူ ကလေးဟာ...
အစ်မ... ဖိနပ်ကလေး
မဟုတ်လား...
ဟင်!

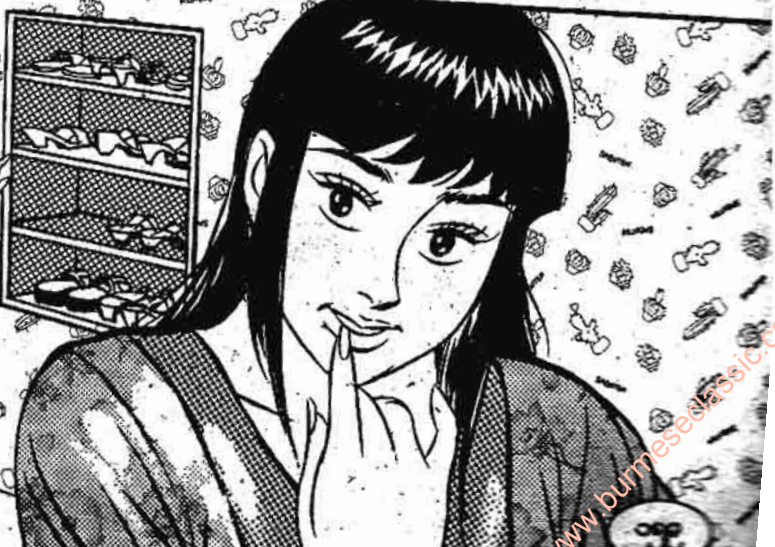
ပြုံး၍ ခေါင်းညှိတ်ပြုပြီး ကားကို မောင်းထွက်လိုက်..
ဆိုနီတွင် - ခင်ထားဦး သူမကိုယ်သူမ ဆုံးအားသင်သွား၏..
အလို.. ဘယ်ဒွယ်ကြောင့် အခုမှ သူမ ရင်တွေ့ ခုန်လာ..
ရပါလိမ့်

ဘောင်မလေး..
သူ့ဖိနပ်ကို ကိုင်မိလို့
ဆုလိုက်တာ သူ့မှာတွေ့လုပ်ကြီး
ကျလို့ သိမ်းလိုက်တာမှ..
ဗျာနေတာပဲ..!

ဆိုနီနေ့က မှတ်မှတ်ရရပင် စိမ်းကိုဖြန်ကြောက်တော့ ဧည့်ခန်း မထင်မတင် ဖိနပ်ခင်မြာ.. ဖိနပ်
ထင်ချွတ်ရင် ဧည့်ခင်ထပ်ကို လှမ်းကြည့်ဖြစ်သွား၊ ကြည့်ခမ်း... ဒါဟာ သူမနှင့် ပွဲကြီးတို့စတင်
ဆုံတွေ့ရခြင်း၏ သင်္ကေတ မဟာဗျာဟာ... ပွဲကြီး၏ စိတ်ကူးလှလှကို ဆိုနီတော့မှ သူမ
ဖြန်တွေ့ကာ ဆိုးကျူးမိတော့ ဖျော်ဖြစ်သွားရ၏ အာရင်က သူမ သည်လိုမတွေ့မိခဲ့၊
မခံစားမိခဲ့တာတော့ သေချာလှသည်..

နေမထိ
ထိုင်မသာ
ရက်စွဲများ

ကုမ္ပဏီစာရေးဆွဲ...
သင့်တော်မယ်ထင်တဲ့လူကို
ရှေးဆွယ်လေ့ရှိတာပဲ။ တို့လူကြီးတွေ
ဒါလိုက်တာ စာဖွဲ့တွေစာရေးဆွဲလည်း...
စာစည်းစာပေးလို့
ဖြီးနေပြီ...-

စာလွှာကိုတကယ်
စိတ်ဝင်စားလွန်းပြီးတကယ်
စာဖြေခံကောင်းကောင်းနဲ့တိုးတက်
မှုကိုလိုလားစိတ်ရှိတဲ့ လူငယ်မျိုးကို
လွှတ်ချင်တယ်။ စာဒီမှာ။ စာဒီကယ်တို့
စာရေးဆွဲမောင်တာယာကိုလွှတ်
တာပဲ။ ကောင်းလိမ့်မယ်
လို့ဆုံးဖြတ်မိကြတယ်။

ဘယ်လိုလဲ?
မောင်တာယာ။ လက်ခံ
နိုင်ပါ့မလား.. သွားနိုင်
ပါ့မလား...

မနိုင်းကျင်းဝါဆိုက်တာ
ဖါကောင်းက.စေး.စေး
ခေး.ခေး.တည့်ငြိမ်
နေသည့်။

ဟတ်ကီ
လူကြီးတွေစာရေးဆွဲသင့်တော်
မယ်ထင်လို့ပေးတဲ့တာဝန်ကို
ကွန်တော်မငြင်းပါဘူး သွားနိုင်
ပါတယ်။ စာဒီ... ဘယ်နိုင်
ကို သွားရမှာလဲ
ခင်ဗျ...!

မဝေးပါဘူး
ခက်လို့... ပါ..

ဟုတ်က...
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
အဖေဦး ကျွန်တော့်ကို
ခွင့်ပြုပါဦး...!

ကိုယ်မင်းခွဲ...
မာနညှိုးဆုံးသုံးလတော့...
ခွဲသွားရတော့မယ်...
ခင်ဝတာဦး...!

ဟုတ်က
ဟိုမှာ ကျွန်တော်
ဘယ်လောက်ကြာ
ကြာများ...

ဒါလည်း...
သိပ်မကြာပါဘူး
သုံးလလောက်
ပါပဲ..

ဒီတော့ ဒီကနေ...
ရွှေကိုသုံးရက်(သို့မဟုတ်)
သုံးပတ်ခာတွင်း ကိုယ်ကို မင်း
စာဖြေပေးပါတော့နော်လို့ တောင်း
ရတော့မယ်. ခဏလေး စေးရမယ်
ခရီးသို့လေမယ် ကိုယ်မင်းကိုခိတ်
မချနိုင်ဘူး. ကိုယ်ခေ့ကဆံ
မတင်းဘဲ ဖြောင်ဖြောင်ဖြူးဖြူး
ထွက်ခွါသွားပါရစေလား
မခင်တာဦးရယ်..

ဟဲလို!
အမိန့်ရှိပါ
ရှင်..

ဒါဆို..
သတိဆွဲထား
လေ..!

ခင်ထားဦး နှုတ်ခမ်းကလေးတွေပြုံးသွားသလို

မြောလေ...
ဘာစာကြောင်းကို
ဖွဲ့လို့လဲ ?

ကွန်တော်..
မခင်ထားဦးနဲ့တွေ့
ချင်တယ်..

တွေ့ချင်တယ်!
ဆိုတိုင်း ခွင့်ပေးရမှလား
ဒီမှာ... ကွန်မ...
မစားဘူး...!

ဘာလုပ်
နေလို့လဲ ?

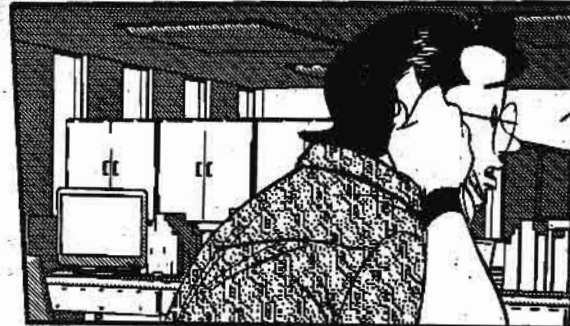

ပဲကလေးဟင်း
ခက်နေတယ်လေ အိပ်လို့
မီးကောင်းကောင်းပေးစေ
ဇာလူးနဲ့ ခရမ်းသီးနဲ့မသေ
ကောင်းကောင်းနဲ့!

ဆက်မပြော
နဲ့တော့ဗျာ.. ဆီကက...
သွားရလို့ကျလာ
ပြီ...

ခင်ထားဦးလှုပ်လို့ကိတ်...
ဖွဲ့စည်း... ကိုတာယာနှင့်
စကားပြောရမယ့်အထိ
ကိုယ်ဘက်က ဦးစား
ထင်ရာတွေစောက်ပြေ
ထားမှဖြစ်မယ်ဟုစာ
လို့ကိတ်က... စိတ်ကူး တွေ
ရာ... ရင်းတုတ်လို့ကိတ်ခြင်
ဖြစ်သွား...

တကယ်ပြောတာ..
မခင်ထားဦးလဲ့.. ကျွန်တော်
မခင်ထားဦးနဲ့တွေ့ချင်တယ်.. အရှင်..
တစ်ခါလို့ပဲ မခင်ထားဦးတို့အိမ်ကို
လာခဲ့ရမလား..ဟင်!

မလာနဲ့
ကျွန်မမြို့မှာ ..
မဟုတ်ဘူး!

ဟင်!
ဘယ်တွေ့ရောင်နေ
မှာလို့လဲ ?

တခြား
မဟုတ်ဘူး ကျွန်မ
ပဲနဲ့ကို သွားသွား
နေရတယ်...!

ဘာကိစ္စ!

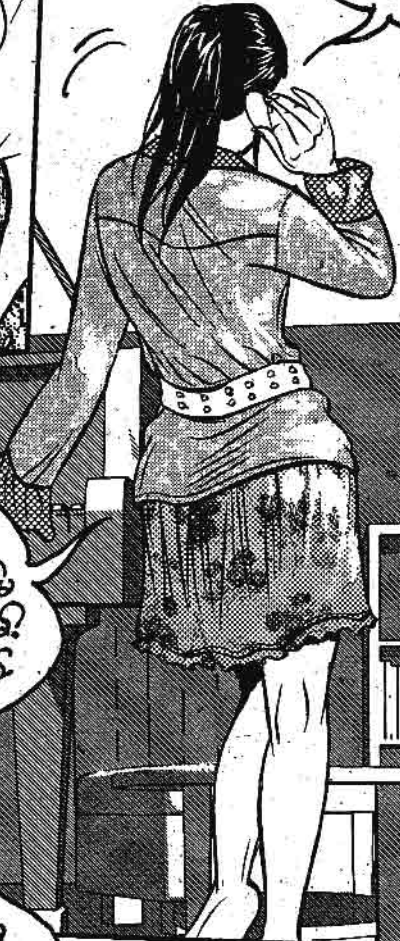
အိမ်က... ခုတိုးဆိုင်
လက်ခွဲဆိုင်သစ်တစ်ခုဆိုင် ပဲနဲ့မှာ
ဖွင့်မလို့.. အိမ်က ဟိုမှာ ဆိုင်အိမ်အဆင်
အပြင် အကော်ရေးရှင်း ဝင်နေတယ်..
အိမ်က အတွက် သွားသွား
နေရတာ... ၁၆

ခင်မာအ
ခင်တာညီတာညီနဲ့
လမ်းမကြွေနဲ့
ဗျာ--

ပြောဘူး.. တကယ်
ပြောတာ.. ဆိုင်ခန်းခကော်ရေးရှင်
တွေပြီးသွားရင် ဆိုင်ခန်းရောင်း ဝန်ထမ်း
တွေရွေးချယ်ခန်းထားဖို့ ကိစ္စတွေလည်း
ရှိသေးတယ်. စာအိတ်တွေလည်း
ကျွန်မပဲလုပ်ရမော့.

သေချာရဲ့လား?

ဘာလို့လိမ်ပြော
ရမ္မာလဲ. သေချာသိချင်ရင် ဒီနေ့
ထုတ်. သတင်းစာကိုကြည့်လိုက်.
အဲဒီအထိမှာကြော်ငြာပါတယ်. ကုန်မ
တို့မှ ဆတိုးဆိုင်အတွက်ခရောင်းဝန်ထမ်း
မိန်းကလေးတွေ လိုအပ်လို့ အလှူ
လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း
ကြော်ငြာထားတယ်!

ဒါဆို-
ဒီရက်ထိမှာ.. ဘယ်လိုမှ
တွေ့နိုင်ဖို့ မလွယ်သေး
ဘူးပေါ့!

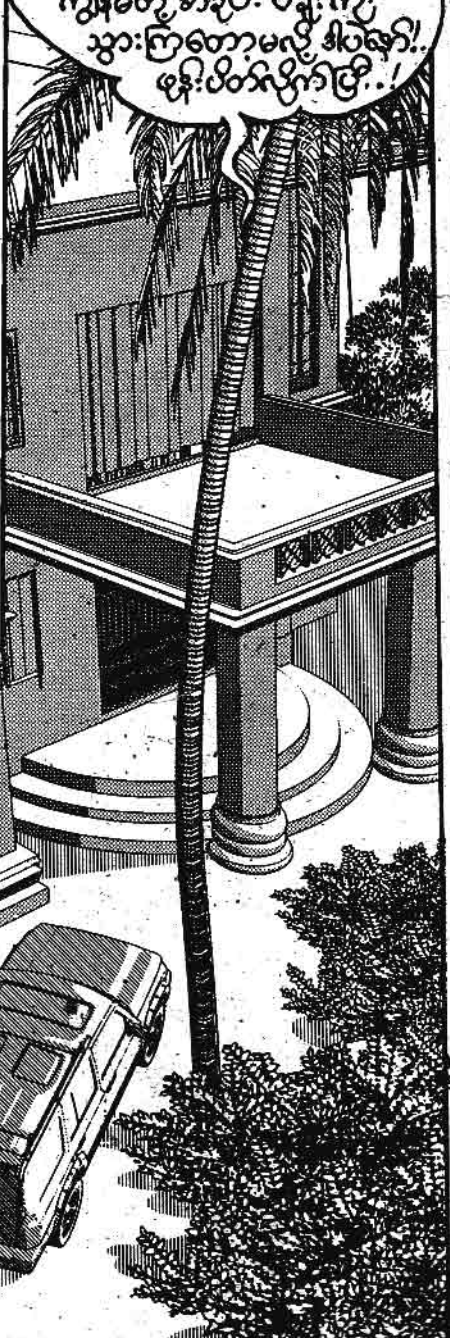
ဟုတ်တယ်...
နေပါဦး.. ကိုတာယာက
ဘာတွေ စာရေးကြိုနေ
ရတာလဲ...!

ဗုဒ္ဓ - စာ

စာရေးကြီး
ပါသော်ကော..မသိထားဘူး
ဆိုက.. အာဖြေတောင်းဖို့
လေ... အာဖြေ...
အာဖြေ...!

ဖြည်းဖြည်းပေါ့..
ဒီကိစ္စ..လောလောသယံ..
မခွဲစားနိုင်သေးဘူး..လော..
ကိုကိုကြီးက..ကားမောင်းလာပြီ..
ကျွန်မတို့ အခုပဲ..ပဲခူးကို
သွားကြတော့မလို့ ဒီပဲခူးကို
ဖုန်းပိတ်ပစ်ဖို့ကိစ္စဖြေ..!

ကျွန်တော်ဖုန်းကိုဖြုတ်ခဲ့
လို့ကိစ္စဖြေ..သက်ဖြင့်..ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ချက်ချစ်သလို..
ဖြေတော့ စာအိုးထဲမှ
လွှမ်းထွက်ကာ..အသိတော်
၏ စားပွဲပွဲလျှောက်သွား
လို့ကိစ္စဖြေ..

ဘာဖြစ်
နေတာလဲဟာ! ရှေးကြီး
သတင်းဟာနဲ့..!

☕

ဘာဖြစ်
ပါသလဲဟာ! သတင်းစာ..!
သတင်းစာ ဒီနေ့ထုတ်
သတင်းစာရောက်
ပြီလား..

ဟိုမှာလေ..
ဟိုမှာပွဲပေါ်မှာ
နှစ်ခေါင်လှ..!

ကွန်တော်သတင်းစာ စာမျက်နှာတွေကို
ရွှေ့ကပ်လှူဒါန်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့အတွက် ပြီးစီး
ပြီဟာ လိုက်နာသည့် သိပ်ကြာကြာမျှော်လင့်ပါ။

အမျိုးသမီးအရောင်လှုပ်ထမ်းခေါင်းလှုပ်
မှန်ကန်ပြီးအောင်မြင်လှုပ်ထမ်းတာဟော ထားသရွက် စတိုးဆိုင်
ဆိုတဲ့အမှတ် ၂၂၇
ပုံနှိပ်တွင်ဆက်လက်ပုံနှိပ်ပေးပြီးပုံနှိပ်တွင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်အမျိုးသမီး
အရောင်လှုပ်ထမ်းတာမျှသာလျှင်ပါသည်။
ရွှေ့ကပ်ထားသည်။

ကွန်တော်စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် ခေါင်းကိုပင့်ဖွဲ့ပြီး
ကွက်လိုက် မိသည့်

ဒီကွပ်ပဲနော်..
ဒီလောက်လိုက်ဆံတွေ ထားစရာ
မရှိအောင် ချမ်းသာတဲ့ လူတွေက
နောက်ထပ်ဆိုင်သစ် တစ်ဆိုင်ထပ်
ဖွင့်ဖို့ လုပ်ပါပြန်သတိ.. လောလော
နှယ်.. ကြီးကြီးဆိုင်ရန်
ကော...!

ကုမ္ပဏီ လူကြီးတွေက ပြောသည်။

မောင်တာယာ - အဆင်သင့်ဖြစ်စေရန် ပြင်ဆင်ထားပါ။ ကုမ္ပဏီအရေးနဲ့က. ဇီလာတွေ ပတ်သက်ပို့တွေ သောင်ဂွက်နေပြီ နော်!

ခါနီးကားက ကုမ္ပဏီက ကို. အရေး စာထိုင်ရအောင် စေသည်။ တကယ်တမ်း လေးလေးခွဲသွားရတော့မည်ဆိုသော အသိက... သင်ထားပြီး ထပ်မံဖြန့်ဖြူးစေရန် လိုအပ်သော အချက်အလက်များကို တာယာက သိသည်။ ကုမ္ပဏီပုံစံဖြင့် သူ့မထွက်ခွာပြောသည့် ထပ်မံအရေးရယူသွားနိုင်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် နှစ်ဦးစွာ သွားလို့ သူ့စိတ်ချလက်ထွက်ခွာသွားချင်သည်...

သေသက် တွေရလိမ့် မိမိတော်!

သို့လေမည်ခက်လွန်ကုန်သည် ဂုဏ်တွေအတွင်းမှာပင် ခင်ထားဖို့က တကယ်ကိုမေးမလပ် ဖြစ်နေတာအဖို့ပင်။

ခင်ဗျာ!

ဒီနေ့ပဲ အရောင်း ဝန်ထမ်း မိုးကလေးတွေကို လျှောက်လွှာခေါ်ထားပြီး လူတွေ စစ်ဆေးပေးပြီး ရမယ် တစ်နေ့က မေးသည့် နောက်ထပ်ဖုန်း မခေါ်နဲ့တော့နော်။

နောက်ထပ်နှစ်ရက် လောကီကြာတော့ မနေ့ညပြန်... တစ်ကြိမ်ထပ်ဆက် မိပြန်သည်...

ဒီနေ့ပဲ ဆိုင်းသစ်ဖွင့်မယ့် အချိန် သွားနေပြီ ကိုတာယာရဲ့ အချက်အလက်ကို ပြန်ပြောနေတာ!

သူက..ခဏခဏ ဆက်တော့ ခင်ထားဦးနဲ့ဘေးက သူမ၏ ကိုကိုကြီး ဆိုသူက
မိတ်တိုလာလား ဘာလားမသိ 'ကိုကိုကြီးနဲ့ ဆက်ပြောဦးနော်' ဟူသော
ခင်ထားဦး၏ စာသံနောက်တွင် တစ်ဆက်တည်း ကြားရ၏..

ဟောရောင်!
ဘုန်းကြီး လူထွက်..

ခင်ဗျာ!

ခေး!
ငါက ခင်ထားဦးရဲ့
ကိုကိုကြီးဆိုတာပဲ
သိလား...!

ဟုတ်ကဲ့
မသိဘူးခင်ဗျ!

ခက်ပါကွာ...!
မင်းတို့ကို စဉ်းစားဦးယာဇိုးနဲ့
ဖွဲ့ခံလိုက်တဲ့ ကောင်လေး..
နောက်ဆုံး ပြန်ပေးတော့ သိချင်းနဲ့
ခွဲတဲဆက်လိုက်တဲ့သူပေါ့..
ဟဲ.. ဟဲ.. ဟဲ..

တစ်ဆက်တည်း
ခင်ထားဦး၏ရယ်သံ
ကိုပါကြားရ၏.
သည့်ဆော့မှပဲ
ကွန်တော်မှတ်မီ
သွားသည့်.....

ဟုတ်ကဲ့..
ခက်ကိုကြီး ကွန်တော်
မှတ်မီပါပြီ...!

ဒေး.
မှတ်မိတာ နောက်ထား.
ဆရာ့ငါ့ပြောမယ်ခကားကို
နားထောင်!

ဟုတ်!

ဟုတ်ကို
ကနဦးပျက်မတတ်
ဖြစ်နေရပါတယ်...
ခင်ဗျာ!

ဟောဟော
ဆယ်မှာငါတို့ လုံးဝ
မနားဘူး ဒီတော့ ဒီဂျင်ထိ
မှာ. မင်းက. ဖွန်း. တာဝီတီလွမ်း
လွမ်း. မဆက်ပါနဲ့ ဆက်တာက.
မင်း. ဖွန်း. ဆက်တိုင်း. ငါက.
ငါ့ညီမသားနားမှာရှိနေ
တို. စာဆိုဆွေချည်းပဲ!

အောင်မာ! ပြောနေ
တဲ့ဗျားက. ဒီမှာဟော! ငါ့ညီမရဲ့
ဟာမိဖွန်းကို. ဒီနေ့ကစပြီး ငါ့ဖြူသိမ်း
ထားလို့ကံမယ် မင်းထပ်ဆက်
လည်း. ငါနဲ့ပဲ တွေ့ရမိမ့်
မယ်မှတ်!

ဟုတ်ကို
ခင်ဗျာ..!

မင်းက.
ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ...
မဆက်ဖြန့်ပဲ ကနဦးကြီးပျက်သွား
သွား. တော့မှာ ကျနေ
တာပဲ..!

ခင်ဗျာ!

တခြား ကြောင်
မဟုတ်ဘူးဟော! မင်း အမှတ်
မရှိဘဲ ထပ်ဆက်နေမှာမို့လို့ပြော
တာ. နောက်ရက်တွေ အများကြီး
ကျန်ပါလား. တယ်ကွာ. စာဒီတော့
မှ.. မင်းကိစ္စ မင်းဆက်လျှ
ဟုတ်ပြီလား. ဒါပဲဟော!

ခင်ဗျာ

www.burmeseclassic.com

သေပြီ
ခုမှ တကယ် လမ်းခ
ပြတ်ပြီ ဟုတွေးကာ
ကျွန်တော်..တော်တော်ကြီး
ကို မိတ်ဆွဲသွားရ
ပေတော့သည်။

သည်လိုနှင့် ရက်တွေက
ဟောတစ်ရက် ဟောတစ်ရက်ဆိုသလို
ကျွန်သွား၏။ သူတို့ ထပ်မံခက်သွယ်မိ
ကြတော့.. ထိုရက်များသည် ကျွန်တော်
အပူတော့.. ရှေ့မထိ ထိုင်မသာ ရက်ခွဲများဟု
မှတ်တမ်းတင်ရမလို ငြိတော့၏...

ဟုလုပ်တွေဝေ
ပြီးဝေမမှာပဲ...
မို့ပေါင်ထိုးနဲ့

သို့သော်.. ကံကြမ္မာ၏ ကုလီကုမ္ပဏီလွှဲစားမှု တစ်ခုက
မမျှော်လင့်ဘဲ-- ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့ဆုံနိုင်
ပေးရန် ဖီလာကျလာ၏..

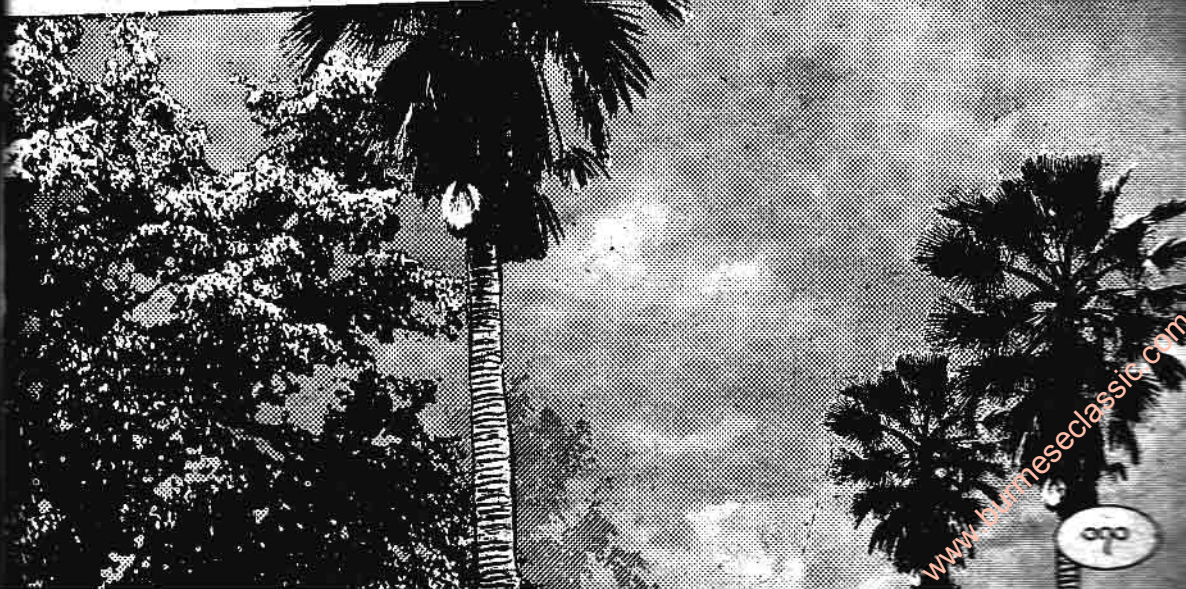
မောင်တာယာ...!
ခက်ပူမှုသွားခင် ပဲခူးက
ကုမ္ပဏီခွဲတစ်ခုကို သွားပေးခမ်းပါ
အသေးမိတ်ကို မနက်ဖြန် အခုည
အရမ်းမှာ လူကြီးတွေ မင်းကို
ဖြောင့်လိမ့်မယ်..!

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီက
 လုပ်ငန်းကြီးကျယ်သည်နှင့်
 အမျှ နယ်မြေကြီးတွေမှာ
 လည်း ကုမ္ပဏီလက်ခွဲတွေ
 အဖွဲ့အပြား ဖွင့်လှစ်ထား
 ရာ... အဲဒီမြို့တွေထဲမှာ
 ပဲခူးလည်း ပါ၏..
 ထိုပဲခူးက ကုမ္ပဏီခွဲသို့
 အမိန့်ကြီးက ခေလွတ်
 လိုက်တော့ အို-ဘယ်လို
 ပြောရမှန်း မသိရောင်ကို
 ကျွန်တော်ဝမ်းသာသွား
 သည်..

နောက်နေ့ ကုမ္ပဏီမှ ခိုင်းခေလိုက်သော မှာကြားချက်
 လုပ်ငန်းတာဝန်တွေကို သယ်ဆောင်ကာ ပဲခူးသို့ တစ်ချိုးတည်း ပြေးခဲ့၏..
 အဲဒီက ကိစ္စတွေ ပြီးပြတ်သည်နှင့် ခင်ထားဦးတို့ရှိနေမည့် ထားသန္တာရှင် စတိုးဆိုင်
 အမှတ်(၂)ကို တောက်လျှောက်သွားမည်ဟု မိတ်ကူးထား၏..

သို့သော်... မိတ်ကူးတိုင်းခရု
ထင်လာသည်ဟော့... ပဲခူးကုမ္ပဏီ
လက်ခွဲနှင့် စာရင်းဇယား တွေ
ခြင်းလင်းပြီးပြတ်တော့ စာချိန်က
လင့်ချေပြီ... ခင်ထားဦးတို့ဆိုင်ကို
သွားပြီးစာစီစာတိုက်ဖျက်ရသည်
ညနေ ၄:၃၀ အချိန် ဆိုတာ ဟိုက
ဆိုင်ပိတ်ဆွဲတာပဲ... ပိတ်နေ
လောက်ပြီဟု ထင်သည်။

ပြီးတော့... ဆိုင်ကိုပျက်
ရှာရဦးမည်... ရှာလို့တွေ့
သည်ထားဦး... ကြံတင်
ဆက်သွယ်ချိန်ထားတာမျိုး
မဟုတ်လေတော့ ဆိုင်မှာ
ခင်ထားဦးရှိချင်မြဲမည်...
မလေချာ... သည်တော့
မိတ်ပျက်ပျက်နှင့် ဂန့်ကုန်
ပြန်ဖြို - ပဲခူး ဂန့်ကုန်
တိုင်းလုပ်ကားလိက်ကို
သာ... လစ်ခဲရတော့
သည်။

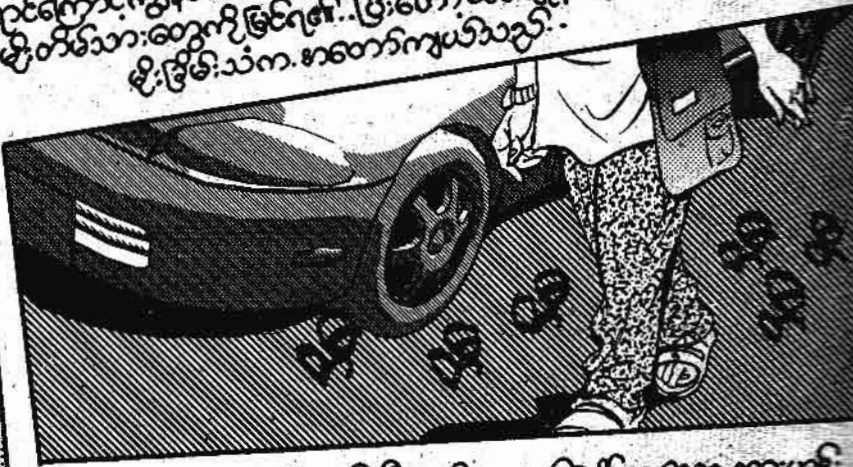

ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ပဲခူးကားဂိတ်သို့အဝင်တွင်... ဖြစ်ခဲ့လက်လျှောက်သည်
လှုပ်ခိုးရောင်ကြောင့်ကျန်ဆောင်လန်သွား၏။ ခေါင်းမောကြည့်လျှောက်တော့ဆိုမှည့်
နေသော မြတ်မိသားတော့ကိုမြင်ရ၏... ငြိတော့ထစ်ချွန်းလျှောက်သောမိုးချွန်းသံ
မိုးငြိမ်းသံက... စာတော်ကျယ်သည်..

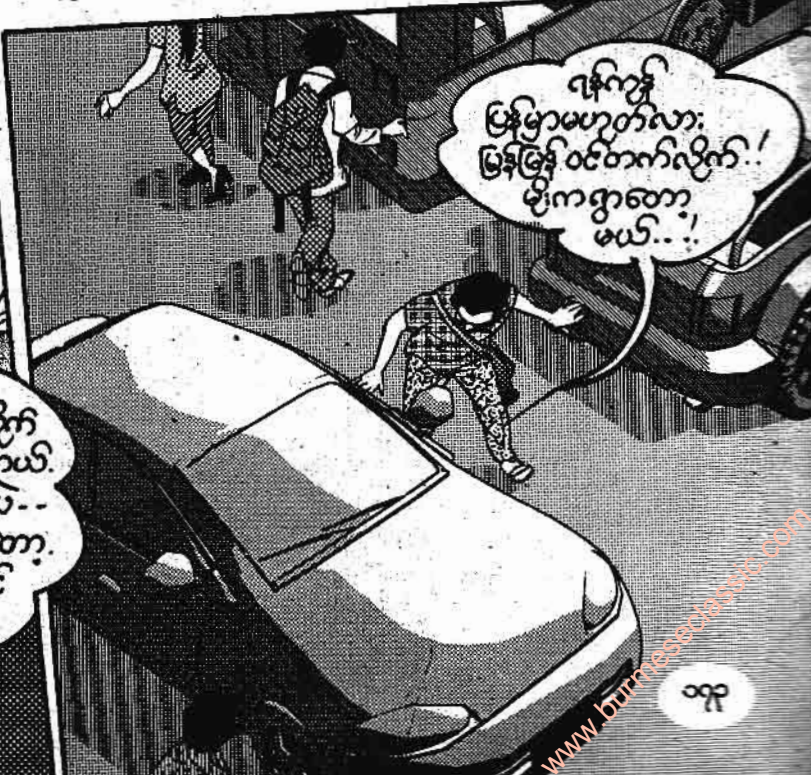

အိမ်က
အိမ်က

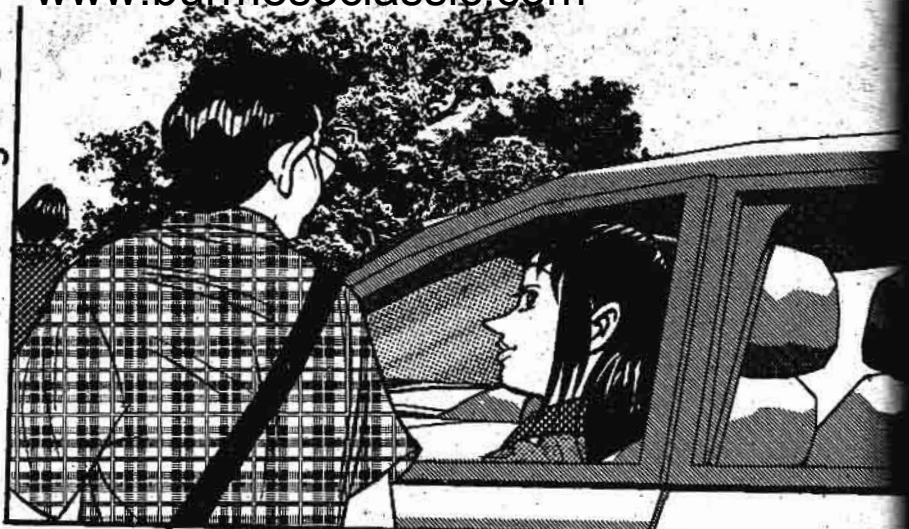
တောက်!
ကံဆိုးသူသွားလေရာ... မိုးလျှောက်
လျှောက်ဆိုတာ စာမှန်ပထဝီဘယ်
မဖြစ်ဘူး မိုးမိနေမလား...
ကားလက်မှတ်ဖြတ်ရင်တော့
ခေါင်းခန်းထိကာရအောင်
ဖြတ်မှ..

သူ့နံ့လား... နားကပ်လျှောက်... မိုးကပ်ရွာထွက်ပေါ်လာသော ကားဟွန်း
သံနှင့်အတူ... စာဖြူရောင်ကားငယ်လေးတစ်စင်း... ငြိမိခန့်ထိုးလာ၏
ထိုင်ကြောင့်... စာလန်တကြား... ငုံကြည့်လျှောက်သည်တွင်..

ရင်ထဲမှာ စာပေါက်တွေ
လျှောက်တက်လွှမ်းမိုး
သွားသည်။ ခင်ထား ဦးက
သူ့ကိုပြုံးပြုံး ကလေး
ကြည့်နေတာကို တွေ့
လျှောက်ရလေသတည်း

ကျွန်တော်ကားပေါ်ရောက်ပြီး ဘာမှမကြာခင်မှာပင် မိုးကရွာချလာသည်။ ရွာခမ်းကွာ ကြိုက်
သလောက် သည်မိုးကတော့ ကံကောင်းသူသွားလေရာ.. ရွာကိုပြုစုသည့် မိုးပဲ ဟု-
ဆွေးကာ ကျွန်တော်ကျေနပ်နေသည်...

ဘယ်လိုကနေ
ဘယ်လို ဒီကိစ္စရောက်လာတာ
လဲ? ကျွန်မဆို လျှောက်လာတာ
တော့ မဟုတ်လောက်
ပါဘူးနော်!

မှန်တဲ့အတိုင်း
ပြောပါမယ်.. ပဲခူးက ကမ္ဘာ့ဇာတိ
ခွဲဆိုကို လူကြီးတွေက မိုင်းလို့လာခဲ့တာပါ.
အချိန်ပိုရှာသေးရင်တော့ ခင်ထား ဦး
တို့ဆိုက်ကိစ္စကမယ်.. လာတွေမယ်
လို့ မိတ်ကုလုံးခဲ့တယ်...!

ဒါနဲ့
အချိန်ကမရတော့ဘူး
ဆိုပါတော့...!

သနားငါးနာရီ
ဦးစောင်ပဲ အခုပဲ လုပ်ယူလာခဲ့
ရတယ်ဗျာ! ကျွန်တော်က ကုမ္ပဏီက
ထွက်လာတော့ သနားငါးနာရီ
ထိုးပြီး နေပြီ..

မခင်ထားဦး
ကလေး. စာခွ. ပိခူး. မှာနေ
တာလား.. ရန်ကုန်မှာ
နေတာလား...!

ကြိုသလိုပါပဲ...
မိနေတော့ ခက်မိကိုဖြန်ဦးမှပဲ
ဆိုပြီး ထထွက်. လာမိတာနဲ့
ကံဆိုးမိုးမြောင် ကျပြီး...
ကျတာယာနဲ့တွေ
တော့တာပဲ

ကံကောင်း
မိုးမြောင်က တယ်လီဖုန်း
ပါ.. မခင်ထားဦးရဲ့ ကျွန်တော်
ဗာတွက်ကတော့ လယ်ကိ
မိုးပဲ...-

မိုးကတဖွဲဖွဲ ဂွာနေဆဲ....
မိုးခက်ကလေးတွေက...
ကားမီးရောင်စောက်မှာ.
မြားတံဖွေးဖွေးတွေ...
ကောင်းကင်ကပစ်ချနေ
သလိုပင်. ထင်ရ၏..
နက်မြောင်သော ကတ္တရာ.
လမ်းမကြီးသည်. မိုးရေ
ကြောင့် မီးရောင်စောက်
တွင်. စောက်ပြောင်
နေသည်..

ကျွန်တော်ကတော့
ကံကြမ္မာကို သိပ်ကျေးဇူးတင်တယ်
သိလား... မတွေ့ရတာကြာပြီဖြစ်တဲ့
မခင်ထားဦးရဲ့ မျက်နှာကို
မြင်တွေ့ရတယ်...!

မကြားရတာ ကြာနေပြီ
 ဖြစ်တဲ့ မခင်ထားဦးရဲ့ အသံကို
 ကြားခွင့်ရနေတယ်။ ပြီးတော့နှစ်ယောက်
 တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်ခဏား
 ကြော့ခွင့်တွေရနေတယ် ဟောခိုမိုး
 တစ်ယောက်တော့ ကျွတ်ညပ် ကျွတ်ညပ်
 ကျန်တော်တစ်ယောက်မေ့လို့
 ရမော့မဟုတ်တော့ဘူး

ဒါထက်နေပါဖို့
 ကိုတာယာက ခုတစ်လောကကျ
 ဘယ်လိုကြောင်း ဇွတ်ခွားပျားဆာ
 ဝှိုက်ပြီး အဖြေတောင်းနေရတာလဲ
 ကုန်မဆည့်နိုင်လောက်အောင်
 ဘယ်လိုဖြစ်နေရတာလဲ

မခင်ထားဦး ဘာမှ
 မသိသေးဘူးနဲ့တူတယ်။ နားလေ..
 ကျန်တော်နဲ့လည်း အဆက်အသွယ်ဖြတ်
 သွားတာကို ခင်ခင်တာနဲ့လည်း ဖွန်း
 မပြောဖြစ်ဘူး မဟုတ်လား!

ပြီးခါနီးရက်ပိုင်း
 တစ်လျှောက်ရင်း မခဏားခဲ
 ပါတည်းလို့ဆိုနေ ဘာတွေများ..
 ထူးခြားနေလို့လဲ..

ခင်ထားဦး
 ဂုဏ်လိက်သာပွါ...
 ဒါ.. ဘာဆန်းသလဲ
 အနီးကလေးပဲခွာ..
 သုံးလဆိုတာရော --
 ဘယ်လောက်ကြာ
 လို့လဲ ?

ကျန်တော်အဖို့ကတော့
 ထူးခြားတယ် မခင်ထားဦး..
 တခြားမဟုတ်ပါဘူး ကုမ္ပဏီက
 လွတ်လို့ ကျန်တော် ခက်ပူကို
 သွားရမယ် တိုမှာ သုံးလလောက်
 ကြာမယ်..!

ဟွတ်ပါတယ်လေ!
ဘေးလူစာနေနဲ့ကြည့်ရင်တော့ ခဏ
လေးပါ။ ဒါပေမယ့်ရှင်းရှင်း ပြောရရင် -
ကျွန်တော်မခင်ထားဦးကို မိတ်မချနိုင်ဘူးဟိုဟို
မသွားခင်လေးမှာ အဖြေရသွား ချင်တယ်
ဒါကြောင့်ကျွန်တော် ကျွန်တို့မသွား
နိုင်လောက်အောင် ငွေတံလောငြီး
အဖြေတောင်းမိတာပါ။

သိရပြီဦး...
ရှေ့လဆန်းသယ်ရက်နေသွား
အခုလက နှစ်သယ်ရက်ကျော့ နေရက်
ဒီတော့အောက်ထပ်ရက်ပေါင်းနဲ့
ကြားထဲမှာရှိတော့တယ်။ ဒါကြားမ
မှားပဲ။ ကျွန်တော်ကို အဖြေပေး
ပါနော်... မခင်ထားဦး

ဒါထက်!
ဆိုတာယာက ဘယ်ရက်
သွားရမှာတိလဲ သွားရမယ့်
ရက်ကို အတိအကျ
သိရပြီလား ?

သွားဖို့ကတော့
အားလုံးဖြင့်ဖြေ
ဆင်ပြီး သွားဖြေ
ပေါ့လေ..!

ကျွန်တာတွေကတော့
အားလုံးပြီးသွားပါပြီ မဖြေဖြတ်
သေးတာက မခင်ထားဦး ဆီက
အဖြေပဲ အဲဒါလေး သိရရင်
အားလုံး ချက်ကသွားဖြေ!

ခက်လို့ကတော့...
ဆိုတာယာ..ရယ် ကျွန်တော်
ရှေ့မဆက်ချင်ပါနဲ့တော့လို့
အဖြေပေးလို့က မထင်
ဆီရင်ကက - ၁၅၅

အင်း! အိမ်သင်္ဂြိုဟ်
ဆိုလို့တော့ ကျွန်တော် စာမတ်တန်း
သိမိ... တားတဲ... စာမတ်တန်းရယ်...
ကိုယ့်... မခင်တော့... ဦး... ကိုယ်ခား... သယ်
အောင်သွားရတော့... ဖွာ
ပေါ့လေ!

ဟိန်း...
ဖိနပ်က...
ကလေးပိုလဲ

ဖိနပ်က

သူ့ကိုပါ ခေါ်ခွား...
မဟိုလေ...

ခင်တား...
မိတ်မကောင်းဖြစ်
သွားပြီ... ပင်သက်
စွန့်ပြီး... နောက်
ကျန်တော်ရိုက်...
သွားတာကို... ခင်သ...
မပြောဖြစ်ဘူး... မဟ...

ထိုစဉ်... ပြဿနာတစ်ခုက... ထပ်ဆင့်ပေါ်လာသွား...
အခြားမဟုတ်... မော်တော်ကား... က...
ဖြစ်လေသွား...

ဘာဖြစ်
သွားတာလဲ
ဗျ!

မသိဘူး...
မောင်... နေရင်းက
ထိုးရပ်သွားတာ
ပဲ...!

တာ!
ဗုဒ္ဓပါပဲ... လုပ်ခမ်း
ပါဦး... စက်နဲ့ကြည့်
ပါဦး...

ခင်ထားဦး ကြိမ်ကြိမ် နှိုးကြားသည်... မေ့...

ကိုတာယာ ရော...
ကားလေးဘာလေး မပြင်
တတ်၊ မကြည့်တတ်
ဘူးလားဟင်!

ဪ...!
ခက်လို့ကိတာ... ဘာထင်ကြီး... နုတ်ကော်...
မော်တော်ကား... ဆိုတာက...
ကွန်တော်တို့လို့လူတန်းစားနဲ့...
ဘယ်တန်းကမှ စာသိမိတ်ခေတ္တ...
လုပ်ခဲတဲသတ္တဝါမဟုတ်
ဘူးဗျ!

ဒုက္ခပါ ပဲရှင်!

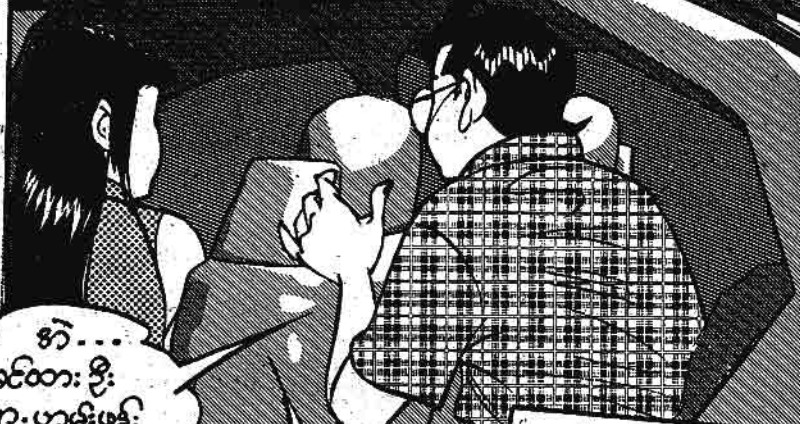
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မြှောင်မည်းနေသည်။
မိုးက အဆက်မပြတ် ရွာနေတာ ပိုဆိုး၏
တစ်ခါတစ်ခါ... လျှပ်စီးလက်လှိုက်တော့မှ...
ဝန်းကျင်ကိုဖြိုးခန့် ဖျပ်ခန့် မြင်ရ၏။
မိုးရေအောက်က လယ်ကွင်း ကျယ်များ
နှင့် ကတ္တရာလမ်း မြကြီးကို ပြင်လျက်ကြ
ရ၏...

တာဆုံတောင်...
မရောက်သေးဘူးနဲ့...
တူတာပဲ...!

ခင်ထားဦးက မှန်းဆက်ပြောသည်။ တာဆုံဆိုတာက...
လှည်းကူး မြို့စာကျော်က လမ်းခွဲဖြစ်သည်။

လူသူကင်းစေးတဲ့ရန်ကုန်
ပဲခူးကားလမ်းမပေါ်ခြကား
တစ်ခင်းထဲမှာသူတို့နှစ်
ယောက်တည်းပဲစာတူညီ
ကြာရတော့မည့်၊ စာကုစာညှိ
စောင်းရာကလည်းမမြင်
ခွဲကုန်းအင်္ဂါထိုးလုလုဆိုတော့
မိုးလင်းဖို့အချိန်တွေ
အများကြီးလို့
သေးသည့်။

အိ...
မခင်ထားဦး
ဆိုမှာဟမ်းဖွန်း
ရော..!

အိဒါက..
ကိစ္စကြီးယူထား
ပါတယ်ဆို!

ဟုတ်သားပဲ!
တောက်! ဟမ်းဖွန်းလေးပါ
လှင်လှမ်းဆက်ပြီး စာကုစာညှိ
စောင်းလို့ရဦးမယ်ဗျာ!

ကဲ....
ထိုင်နေလို့တော့
မဖြစ်ဘူး..!

မူကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ့အင်္ဂါကို
ခွဲတက်သည့် ဖြီးတော့ ဘောင်းဘီကွဲပါခွဲတက်သည့်

ဟင်!
ရှင်! ရှင်!
ဘာလုပ်တာလဲ

ဘာလဲဗျ! ခင်ဗျား
အော်တာနဲ့ကွဲတော်တောင်
လန့်သွားတယ် ဆင်းတုနိုးမလိုပါ!
ဆိုရ ဒီလောက်မို့တွေ့တာ
အထင်အမှားတွေမခွဲဘဲဘဲ
ဆင်းတုနိုးရမှသာဗျ!

ကတည်းခံသောငါးဘိတ်ကလေးပွင့်ပင်
ပွကြီးကားပေါ်ကဆင်းသွားသည်။
ခင်စားဦးကကားခက်ကို
ဖြန်နှိုးလျက်၏။ ပွကြီးကကား
နောက်ဘက်ကနေအားပိုက်ပြီး
တွန်းသည်။ ကားကတော့တွေ
တော့တွေသည်။ သို့သော်စက်
လျက်တို့၏ ဖြင်းဆက်ကိုဆွဲလျက်
သည်။ တုံ့ခို လှုပ်သွား၏။

ရေတော့ဘူး
ထင်တယ်။ ကံ ဒီတစ်ခါ
လမ်းဘေးသာတွေချ
လျက်ပေတော့!

နောက်ဆုံးတော့ ပွကြီး ပြောသလိုပင်။ ကားကို
လမ်းမကြီးခုံဘေးသို့တွေ့ချကာ လှုပ်လျက်ရုတ်တော့သည်။
ဆီဒီတော့မှ ပွကြီး.. ကားပေါ်ဖြန်တက်လာပြီး တံခါးကို
ဖြန်ဖြန်ပိတ်၏။ သူတစ်ကိုယ်လုံး မိုးရေတွေခိုပုံနေ၏။ ပြီးတော့
တစ်ခတ်ခတ်တုန်နေသည်...

ခမ်းလျှောက်
တာများ မိုးကသည်းရ
တို့ဓာတ် လေကလည်း
တိုက်ဆားတယ်
ဗျ!

ဟဲ...!
မခင်စားဦးက ကားနောက်
ခန်းကိုသွားတော့များ မထူးပါဘူး
ရွှေချတွေပေါ်ကပိကျော်
သွားလိမ့်ပါ...

စာငါး!
ကုန်တော့နော်
ကုန်တော့...!

ခင်စော: ဦးက. ရွှေက.
ထိုင်ခုံတွေပေါ်မြေကျော်
ကာ. နောက်ဘက်ဆုံ
ဆိုတာတွေပေါ်ကူး
လို့က်သည့်!

ဟဲ... ခင်ဒီနောက်က.
ခွစ်ခုံယုးမှသာလှပေတော့
ခွစ်ခုံယုးဆိုတော့ ခပ်ကွေးကွေး
ခပ်ပင်ရင့်. ခပ်ပင်လောက်
ပါစာမယ်!

အို...!
ကွန်မ...
မခပ်ပင်ဟဲ့

ဟုတ်ပါပြီလေ...!
ခင်ဗျားဘာသာ. ခင်ဗျားခပ်
ခပ်. မခပ်ခပ်. ကွန်တော်က
တော့. ကွန်တော်လုပ်ငန်းကို
ခရတော့မှာပဲ!

ဒီလို ဓာရေဓာနေ မျိုး
စာချိန်ခါခါမျိုး ဆိုတာ.
ကြံ့ခိုင်ခံ့ပါ. ဘာခွင့်မျှ!
ဒါဟာ! ကွန်တော်စာတွဲ
ဖောက်စာခွင့်အရပဲ ဒီ...
စာခွင့်အရ. ကိုလက်လွှဲ
ခံလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ
မဟုတ်ဘူးလား!

ဟင်!
ဘာ...! ဘာလုပ်ငန်း
ခ, မှာလဲ

ခင်ထားဦး နောက်ဘက်က ဆိုတာတွေပေါ်မှာ
ဖြန့်လွှဲလို့ကိသဉ္ဇာ...

စာင်းပါ
ကျွန်မသတိရ
ပါတယ်..

ခင်ထားဦး

ဟင်!

ဖွားတာပုံစံလက်ထပ်သို့ထိုးထည်
ပေးသဖြင့်ခင်ထားဦးလွမ်းယူလို့က
ရ၏။ ခလုတ်ကလေးကိုနှိပ်ကြည့်
လျှက်တော့ဖောက်ခန့်အသံနှင့်
အဘူ ဓားသွားထွက်လာ၏။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမှ အဘူသွား
တာတော့ စာမမြင်ပင်...

ဟေ့!
ဒါကို လွမ်းယူ
လို့က!

ဒီ ခလုတ်ကလေးကို
နှိပ်လို့ကရင် ဓားထွက်လာလိမ့်
မယ်.. ကျွန်တော့် ကုတ်သိက္ခာနဲ့ လိုးသား
မိကို အိမ်စားနဲ့အချေကပ်ပစ်လို့ရတယ်!
ကျွန်တော်မလိုးမသား လုပ်လာရင် မညာ
နဲ့.. ခလုတ်ဖွင့်ပြီးသာ ထိုးချလို့က
ဒါမှ ခင်ဗျား မိတ်စားလက်
အေး.. အိပ်လို့ရမှာ
ထင်လို့ပေးတာ!

၁၈၄

အပြင်မှာ-မိုးလင်းလပြီ
လယ်ကွင်း-များ၏အသံ
အရှေ့-မိုးကုပ်ခက်စွဲ
တွင်း.. အလှစာအိုးက
ပျိုတက်လာနေပြီ
ဖြစ်၏..

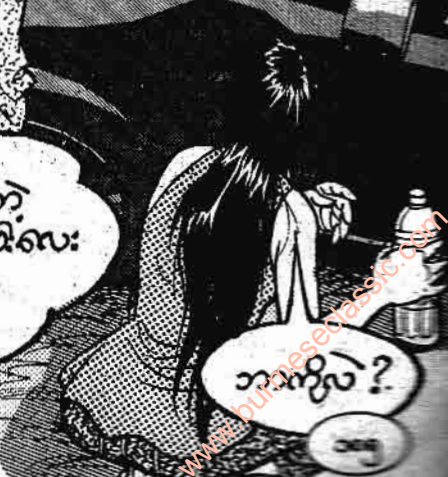

ကားတံခါးကိုဖွင့်၍ အပြင်ကိုထွက်လိုက်တော့ မိုးတွေပါသော
ခုံနက်ခင်း၊ လေစုအေးကြောင့် လန်းဆန်းသွားသည်..

ကဲ -- မိုးရင်
မျက်နှာသစ်လိုက် မခင်ထားမို့
ဖြိုးရင် သွားအောင်!

ဒါနဲ့...
ညက ပယုတားတံ
လံခြံရေး ပစ္စည်းလေး
ဖြန့်ပေးမို့
လေဗျာ!

ဘာကိစ္စ?

ခေတ်နှိပ်
စားလေ!

ခါနီးစား...
ပေးဖွဲ့ပဲ ခပ်တော့တစ်
နေ့... တကတည်း...
ယုံကြည်စိတ်ချ
ဖုံနား...!

ဇွော်!
ဟတ်သားပဲ!

ခင်စား ဦးက.ကား.နောက်
ဘက်တံခါးကိုဖွင့်၍ ဆိုစာ
စောကကုဆေးသောခေတ်
နှိပ်စားလေးကိုဖြန့်ယူပြီး
ဖွတ်ပြီး၏ လက်သို့လှမ်း
ပေးလိုက်သည့်။

အို...!
ကိုကားသားပဲ. ဇွော်
လက်ထဲထည့်ပေး
ပြီးတော့!

တကယ်တမ်း
မိတ်ထိကတော့ မကိုင့်
ဆင်ဘူးပေါ့လေ!

၁၈၆
လာထိလို့
ကတော့. စာသေထိုးပစ်
ဖွဲ့ပဲဆိုပြီး ကိုင်းစား
တာ ...

ဒစ်ယောက်သားပွင့်လင်းလွတ်
လပ်စွာ လုပ်ကိုင်ကြသည်..
တားကိုသော့ခတ်ထားခဲ့ပြီ
ပဲခူးဘက်ကလာသော
ကားငယ်ကိုတားဆီးခဲ့
လွှတ်ကူးရောက်တာမှ
ကက.စာငှားကားတစ်စင်း
ထပ်ငှားသည်.

ဟိုကို
သွားဖို့က ဘယ်ခွဲရက်
လို့သေးလဲ

ကြားထိမှာ
ရက်(ပဝ)ပဲ ရှိပါတော့
တယ်။ ဆိုနေ

တကယ်!

ဒါဆို...!
ခါနီးရက်ခွဲနဲ့သယ်ရုံကြား
ထိကရက်. နောက်ထပ်
သယ်ရက်တိတိပြည့်
တုံ့နေမှာပြောမယ်!

တကယ်ပြောတာ..
ခါနီးနေ့ကျရင်. ခါင်းလျား
ဘုတ်ကလပ်သားကရေခပ်
မှာအောင့်. နေ့ခင်းခွဲခါနီး
လောက်ပေါ့!..!

အိုကေ!
အိုတီး...နော်!

ဒါပေမယ့်
တစ်ခုတော့ရှိတယ်. ခါနီးကို
လာရင်. ကျွန်မရဲ့ ဖိနပ်ကလေး
ကို. ပြန်ယူလာခွင့်
မယ့်နော်!

ဟာ!
ဒုမြော့ခရာကြီး!

ဖိနပ်မှာလောင်း
ကလေးတစ်ကောင်နဲ့ အချစ်အသစ်
ခက်ခက်ကို မလိမ္မော်ဘွဲ့
လား... ကိုတာဟာ
ရယ်!!

ဒါပဲနော်!
သွားတော့... ညက ကုသိ
ဆောင့်ရှောက်ခဲတဲာ်စာတွက်
ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်!

စကားစာဆုံး၌
ပွကြီး၏ ဖျက်ဒွာကို
မော့ကြည့်လိုက်သည့်
ခာကြည့်ချင်းဆုံ
သွားကြ၏..

သွား..တော့..နော်!

ခင်ထားဦးတို့တို့ ကလေးပြောသည်။
ပွကြီးခေါင်းညိတ်ဖြုတ်ပြီး လှည့်ထွက်သွား၏။
စာဒီတော့မှ ခင်ထားဦး ဖြက်ခန်းဖြုတ်လိုက်သည်။

အမှန်ကတော့... မိုးတစ်ညကတည်းကပင် ပွကြီး၏ ဣသားမြနှင့် ထိန်းသိမ်းဆောင့်ခွည်းခွင်း
လှော်သိက္ခာတရားတွေ အလယ်မှာ ခင်ထားဦး၏ ဒွလုံးသားကလေး
အရည်ပျော်ကျသွားခဲ့ပြီ-ဖြစ်လေသည်။

မောင်နှမ

၇၆

၈၈၈

၇၆

ဒီလောက်လည်း လောမနေ
ပါနဲ့ကွာ. နောက်ငါ့ထက်ပဲလို့တော့
တယ်မဟာလား. ငြိ. တော့ မင်းပြော
ပုံအာရုံသေချာတယ်. ခင်တားနဲ့
က. မင်းလို့ချင်တဲ့အပြေ
ပေးမှာ..!

မိထက်နေပါဘူး
အဲဒီနေ့ကျငါတို့လည်း လိုက်လာ
ငြိ. မင်းတို့နဲ့ပန်းမေး ချုပ်ပတ်ထိုင်
နေပြီး ချောင်းကြည့်ရင်ကောင်း
မလား. ခဉ်းစားနေတာ!

မင်း
အပျော်လွန်းငြိ. အင်းလျား
ကနီထီချိချ. ကျမ်းယံချိနေနှစ်
ရင်.. ဝိုင်းဆယ်ရဲအောင်
လို့လေ!

ဘာလို့
ကြည့်ချင်တာ
လဲ...?

ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ

ဒါ့သားကိုကြည့်ရတာ။
ဒီနေ့စာတော်အုဖြူးနေတယ်၊မနက်
ကလည်း။အိမ်ကုကစာစောကြီးထ-
တယ်။မနေ့ညကလည်း၊စာတော်
ညဉ့်နက်တိစာထိမအိပ်ဘူး။
ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲ။

မေမေက။မင်းကို
ဝမ်းနဲ့လွယ်မွေးလာတဲ့စာမေပါ
သားရယ်။မင်းဖြောင်းလဲနေတာကို
သိပ်သိတာပေါ့။ခုလည်းထမင်းစား
ပြီးတာနဲ့ရေချိုးပြီးပြီ။ဒီနေ့သား
ရေချိုးတာနှစ်ခါရှိရပြီ!

ဘယ်လိုမှ
မဖြစ်ပါဘူး
မေမေ

အဖြင့်
သွားမလို့ပါ
မေမေ

ဒါနဲ့
သားလွယ်အိတ်ထိက-
ဘာ အထုပ်ကလေး
လဲ - ?

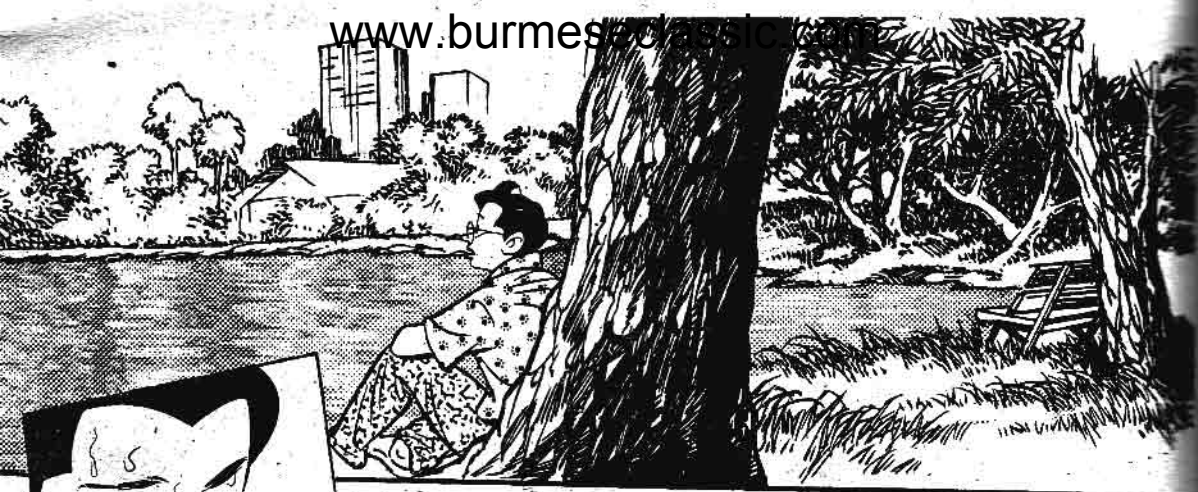
ဘာထုပ်မှ
မဟုတ်ပါဘူးမေမေ-
ကဲ။သားဖြို!

လေကလေးတစ်ကောင်နဲ့ နားထိကာ လှမ်းစာထွက်မှာပင်
ဖော်ကောင်မလေးပုစု့၏ ငှက်ခန်းထိုးသံကို ချော်တွင်ခွာ...
ငြားလျှက်ရလေသည်...

စောစောတုန်းက သူ့စာပစ်မှာ
သမီးခိုးကြည့်ပြီး ပြန်စေမေ့ လွယ်မိတတ်
ထိက. စာထွက်ကြီးသမီးဖိနပ်စာဖြူကလေး
ထုပ်ထားတာ. နာရင်တစ်ခါ သူ့ယူလာတဲ့ဖိနပ်
ဟောင်းကလေးရယ်. ခွက်လို့
လူမှသိအောင် သွားလျှင်ဖန်
ဖို့နဲ့ တွေ့ပါတယ်...!

ဟင်!

ဟင်... ဟင်

မင်းတို့ ဒွမ်လောက်
စာခြေစာချေသိချင်လို့ လိုက်ချောင်းရ
စောင်းဆိုပြီး တို့လိုက်လာတာ. ပြောအေး?
မင်းတို့က ဘယ်နေရာသွားတွေ့ပြီ
လဲ.. ကောင်းမလေးကော.
ဖြန်သွားပြီးလား?

ဟင်ဟင်!

ဟာ! သူ့နေ
လေးနားအောင်တို့နေပြီ.
မင်းတို့ဆိုနီးထားတာက.
ဒွမ်နားငိုဆို..!

အို...
ဆုတ်ပေါ်မလာ
သေးဘူးကွ!

၀၉၄

စော... စခါ.
သူကွမ်ပိုင်လေးလို့က
တံ့အချိန်ပါ. ဒါလေမဟု.
သူမလာဘူး
ကွာ!

မဟုတ်ဘူး
သူ့အလိုမိန်းကလေးမျိုး
မဟုတ်ပါဘူး. ခေါ်ကွ
ငါ့ယုံတယ်..!

ယုံရဲ့သားနဲ့
ဘာလို့ ဒီအတိုင်းထိုင်နေ
ရသလဲကွ. ဖုန်းဆက်
ကြည့်ပါလား!

ဟမ်၊ ဖုန်းက
သူ့အစ်ကို့ ကိုကိုကြီးလက်ထဲ
မကွာ! ငါဆက်လည်း သူ့နဲ့မတွေ့ဘဲ
သူ့အစ်ကိုနဲ့ပဲ
တွေ့မှာ!

မင်းကိုတော့
ကောင်းကောင်းပညာ
ပေးပြီထင်တယ်!

တွေ့တွေ့ကွာ!
ဒီအတိုင်းထိုင်နေရင်မောနေမယ်
အစားတော့ဆက်ကြည့်တာတစ်ခု
ခုယ့်ရမှာပဲ၊ ပြောနေကြတာထက်
လာ. သွားဆက်ရအောင်!

သန်းရေက. ပွဲကြီးလက်ကို -
နွဲ့တံ့ဆွဲခေါ်သွားရေယာဉ်..

တဲလို!
အဆိုရှိပါ
ခင်ဗျာ!

ကိုကိုကြီး
ဆိုတာလား
ခင်ဗျာ...

ဟုတ်ပါတယ်
အခုပြောနေတာ
ဘယ်သူလဲ?

ကျွန်တော်...
တာယာပွကြီး
ပါ

ဟို...
နဲ... နဲ...
ဘုန်းကြီး
လူထွက်လေ..

ဪ... သိပြီ..!
ဟေ့ကောင်... မင်းတော်တော်!
ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင်လေး-အခု...
ဘယ်က ဆက်နေတာလဲ...
ဦးမလေးထားထားဆီဆက်
ချင်တာ မဟုတ်လား?!

ကိုယ်... မသိဘူး

ဟုတ်ကဲ့!

ဟေ့ကောင်!
မင်းထားထားနဲ့တွေ့ချင်ရင်
အာရှတော်ဝင်ကိုလိုက်ခဲ... ဒီမှာ
ထားထား... ခုထိသတိပြန်မရသေးဘူး
နေ့လယ်က မင်းဆီသွားရင်
လမ်းမှာ... ကား... အက်ဆီဆင်
ဝင်... ဖြစ်လို့!

ဖြတ်ခွာဘုရား

ဆောင်ပေါ်မှာ ခေါင်း ဦးနှစ်လုံးကို ဆင်ကို ဖြိုနေသောခင်ထား ဦးက ကျွန်တော်ကို ဆီးကြည့်သည့် ထိုင်နေတာတွေကို သူဝမ်းသာစားရ နှစ်ဆက်လျက်သည်။

မခင်ထား ဦး နေသာဂျဲလား ဟင်!

ခင်ထား ဦး သည် သူ့ကို လေးကြည့် ဂင်းက နံစားမှာ ထိုင်နေသောသူမ၏ မိခင်ကို လှည့်၍ မေးမြန်း၏။

သူက ဘယ်သူလဲ မာရော်!

၁၉၇

ကွန်တော်. ခေါင်းတွေ
ကွက်ကွက်လည်သွား
ကာ.. ရင်ထဲမှာ ဟာအို
ဒ်စားလို့ကပ်ရသလို..

ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ.
သမီးလေးရယ်. စားလုံးကို
တကယ်မေ့သွားတော့တာ
ပါလားကွယ်..!

စောစောက သူ့သမီးကိုသူ - မှော်လင့်တကြီး စောင့်ကြည့်
နေခဲ့သော ခင်ထားဦး၏ မေမေထံမှမချီတင်ကံစကားသံနှင့်
ကျိတ်ဂွ ချိတ်လျှက်သံကွဲကြားရ၏..

သည့်တဖန်မှာပဲ တာဝန်ကွ ဆရာတို့ကြီး
နှင့် သူ့အပြုဆရာမလေးတို့ ကိုကြိုက်
နှိုင်းစာတူ စာအိုးထိဝင်လာကြသလို..

နောက်တစ်ရက် ဒွမ်ရက်
လောက်ဆို ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့အစည်းလူနာကို
ပြန်ခေါ်သွားလို့ရပါပြီ. ကိုယ့်စာမိမိမှာကိုယ်
ဆိုတော့ တစ်ခိုတစ်ရာ သူပြန်သတိရလာနိုင်စေ
ရန် ကျင့်ပေးတိုင်းပစ္စည်းပေးတိုင်း ပြန်တွေ
ခွင့်ရပြီး ပြန်သတိရချင်လည်း ရလာတာပဲ
တယ်. ဒီ. စာမိမိနီးနီးယားက သိတဲ့အတိုင်း
ပဲလေ. တော်တော်မှန်းဆရာခွက်
တယ်ဗျ..-!

ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ
ဆရာတို့နှင့်ပြုလုပ်တော့
အိမ်ကွဲပဲ ပြန်ခေါ်သွား
ချင်ပါတယ်!

ကောင်းပြီလေ...
ဒီကားထဲလည်း ကျွန်တော်
တို့နဲ့ အသက်အရွယ်မပြတ်ပါ
စေနဲ့ တစ်ခါတလေ အားမဟုတ်
တို့ အသက်အသက်လေးတွေက
တစ်ဆင့်လည်း စားလုံးကို
ဖြန့်သတ်ရလာတတ်
ပါတယ်!

ဟဲ့... သူ့ရဲ့စိတ်ထဲ
ရင်ထဲမှာ ခွဲခွဲလမ်းလမ်း ရူးရူး
နစ်နစ် ရှိနေတဲ့ အမှတ်စာသား
ပြင်တော် တစ်ခုတစ်ရာ
ပေါ့ဗျာ..!

အရာတိုကြီး၏ နှစ်သိမ်ခကားကို အားထောင်ရင်း ကျွန်တော်...
ခင်ထား ဦးကိုလှမ်းကြည့်လျှင်၏.. ခင်ထား ဦးသည်.. သူ့ခိုင်းတို့စာလယ်မှာ
ကျောက်ရေညှုစား အားလုံးကို ခပ်ငေးငေးကလေး ကြည့်ငေးနေလေသည်...

နို ခန့်စဉ်
က. သေချာပြီ
လား ?

သေချာတယ်...
ဆယ်ရက်နေ့မနက် ဆယ်နာရီ
လေယာဉ်ကွင်းစာရောက်
တဲ့...!

ခင်သီတာ. သက်ပြင်း
အသွင်...

ဒီနေ့ပဲ
အခုခရက်ရှီအပြီ ဒီထက်
နို. မိတာ. ဆီ ရောက်
သေးလား.. ?

ရောက်တယ်..
သူ့အိမ်ကို ဖြန်ရောက်သွား
ပြီးမှ. ငါသွားတွေ့တာ
သင့်ခေါက်ရှီပြီ..!

အခြေအနေ
က...

မထူးပါဘူး
ဟာ.. !

Joo

မိတ်ယုက်ခြင်း
ဝမ်းနည်းခြင်း
ကြေကွဲခြင်းတွေဖြင့်
ကျွန်တော်ကား
တွေ့.. တွန်းခါ ရှေ့
ဖြိုလား မသိ..

ဆင်းတီးဦး၏
မေမေက သက်ပြင်းချသလို.

ဗာညုလာနွတ်ဆက်
တော့ရှေ့ သားကိုသူ
မှတ်မိတော့တာမှ
မဟုတ်ဘိကွယ်!

ပြော့!
မောင်တာယာ
အချိန်မတော်ကွယ်
ညကြီး မင်းကြီး
ကျမှ

ဟုတ်ကဲ့
ကွန်တော်ကို
ခွင့်လွှတ်ပါစာမေ!

ဘာမိတ်ကု
လဲကွ. ပြောမေး
ပါဦး...

ဟုတ်ပါတယ်စာမေ
သူ့မှတ်မိလေမယ့်ကွန်တော်
မိတ်ကုလေးတစ်ခုရလာလို့
ဒီကိုဝေဖြေ့လာ
တာပါ.

ကွန်တော်က
မနက်ဖြန် မနက်ဝယ်ဒါကို
ဆိုရှင်လေယာဉ်ကွင်းရောက်
နေပြီခင်မယ် စက်ယူခရီးစဉ်
ကိုသွားရတော့မှာ မနက်
ကျလာနွတ်ဆက်နဲ့ပြော
မဟုတ်ဘူးလေ!

ငြိမ်ကျတိုင်နေသော...
ကိုကိုကြီးက ဝင်စမ်းသည့်
ကွန်တော်လွယ်မိတ်ကလေးထိမှ
တစ်ခုံတစ်ရာကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏.

တစ်
ဘာတွေလဲ
ကွ!

ကိုကြီး ပါးစပ်
ဟောင်းသီးခြစ်
နားသည့်၊ ပလတ်
ကပ်စာကြည့်ခြင်း
ပိထားသည့်က။
နိုးသိမ်းဖိနပ်
ဘောင်းလေးတစ်
ကော့၊ ခလုတ်
ခါးတလေး
ခပ်ချောင်း...

ဒီပစ္စည်းလေးတွေ
ကို သူ့အိမ်ခန်းထဲ ထင်ထားပါ
ရစေအမေ. ကျွန်တော့်ကို သူ့
အိမ်ခန်းထဲ ခဏလေး လိုက်ပို့
လေးပါ. တကယ့်ကို ခဏ
လေးပါ..

ခင်ထားဦး၏
မေမေက. မျက်
မှောင်ကြွတ်ကြွတ်
မေး သည့်
သို့သော်. ကျွန်
တော်လှုပ်လှုပ်ကို
ကိုကိုကြီးက
သဘောပေါက်
သွားပုံရသည်.

မင်းဟာက
ဘာတွေလဲ
ကွယ်!

လိုက်ပို့လေးလိုက်
မယ်မေမေ. နေပါစေ. သူတို့အချင်း
ငါးနှစ်လောက်တည်းကြားမှာရှိနေတဲ့
ကော်တကို. ကျွန်တော်တို့ မသိနိုင်ဘူး
တို့ချင်းမှ သိမယ်. ဒီပစ္စည်းတွေကို ဘာမှ
ဘေးမပါဘဲခွဲတော့ သူကြီး မင်းကြီး
ကျမှ. ဘယ်သူမှ စာကြောင်းမဲ့
လာပို့နေမှာမဟုတ်ဘူး.

ဟာ...
ဦးလေး. မျက်က
လိုက်ခွဲ

ခင်ထားဦးသည်..
 သန့်စင်ဖြူဖြူနေသော
 အိပ်ရာပေါ်တွင်နေ
 နေ့စက်ခက်အိပ်နေဖြင့်
 ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်..
 အလှူငွေပေးကလေး
 ကို အိပ်ရာနဲ့အားက
 ရေဖန်ချိုင်တင်ထား
 သည့်စားပွဲပွဲကလေး
 ပေါ်သို့တင်ထား
 လိုက်သည့်..

မီးခွင်စာတူတွဲလျက်၊ စက္ကူကတ်ပြားဖြူဖြူလေးတစ်ခုကိုလည်း တွဲထား၏။ ဤသို့ပိုမို
 ကလေးကိုတော့ ခုတင်နဲ့အား ခင်ထားဦး အိပ်ရာပေါ်က ဆင်းသည့်နှင့် မြင်သာစေရန်
 ခင်ထားဦးလိုက်သည့်။ မိနပ်ကလေးမှာလည်း စက္ကူကတ်ပြားဖြူဖြူလေးတစ်ခု ပူးတွဲထား၏..

ကိုကိုကြီးက
 မည်သို့မျှခွက်မက်
 စေဖန်ခြင်းမပြုဘဲကျွန်တော်
 လုပ်သမျှကို နဲ့အားက
 လေးကြည့်နေ
 သည်..

သွားကြည့်
ကိုကိုကြီး၊ ဒါဟာ ကျွန်တော်
ရဲ့ နောက်ဆုံး မြော်လင့် ဆက်
နဲ့ လုပ်လို့ကပ်တဲ့ နှုတ်စာပေး
တစ်ခုပါ...

ကိုကိုကြီးက
ခေါင်းညှိတိုင်းလည်း သက်ပြင်းချလေသည်...

တကယ်လို့
ဒီပစ္စည်းကလေးတွေကြောင့်
များ သူ့သတိရလာရင် ကျွန်
တော် နှုတ်ဆက်သွားတယ်
ဆိုတာ ပြောပေးပါ
နော် !

နောက်ကျောဖြင့်သည့်
ကားနောက်မှကုန်နှင့်တစ်သားတည်း
မှီးပါး ကပ်နေပြီ ဖြစ်သည်..

ဟင်...ဟင်...
ဟင်...ဟင်...
ဟင်...ဟင်...

သူမကြောက်လန့်တကြား
အော်ဟစ်တားဆီးသည်။
သို့ပေမဲ့ စာချည်းနှိုးပင်..
ထိုလူသည်ရှေ့ဘက်ကထိုင်ခုံ
တန်းတွေကိုကျော်ကာ သူမနှင့်
အနီးဆုံးရောက်သို့ရောက်လာပြီ
ဖြစ်သည်..

ဒါက...
ကိုယ်အခွင့်အရေးပဲ
ခင်ထားဦး...
ဟား...ဟား...ဟား...

အေးအက်ရွာပြောပြပြီး
လှည့်လျှောက်သံက ကျော
မိမိသွားနေသည်..
သူမလက်ထဲကအဖျတ်
နှိပ်စားကိုဖွင့်လှိုက်
သည်။ မြောက်ဘက်အသံ
နှင့်အတူထင်းလက်နေ
သောအေးသွားက ပြေး
ထွက်လာသည်။

ပြောရင်းကနေထိုလူကလက်လှမ်းကာ သူမ
ပခုံးကိုလှမ်းဖက်သည်။ သူမကြောက်လန့်
တကြား လက်ထဲကစားဖြင့်ထိုးဖောက်သံ
ကိုပစ်ထိုးချလိုက်သည်။

ရှင်..ရှင်..
ကပ်လာတာနဲ့ ကျွန်မ
အသေထိုးပစ်လိုက်
မှာနော်..!

အိမ်ကလေး

မြန်းနဲ့ အိမ်ကလေးတွင်
ဖတ်တတ်စဉ်မှာ ဖြစ်သွားသည်။

ဘေးဘီဝဲယာကို စာလုံးတကျားကြည့်သည်။
တင့်ခင်းကားလေးတစ်စင်း၏ ရောက်ဆုံးထိမှာ
မဟုတ်။ အိမ်နဲ့တစ်ခန်းထိက အိမ်ကလေး
ပေါ်မှာသာ ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

ရင်တွင်
မြောင်းဆန်ကောင်ချိန်သည်
ကိုယ်ရင်ချိန်သံတွေကို စာမြောက်
ပစ်သံတွေလို စာထိတ်တလန့်စွာ
နေရ၏။ မြို့တော့ သူမှစော
နေသည်။ ရင်ပူနေကာ
ရေတတ်နေ၏။

၂၀၆

အိမ်ကလေးဘေး ခေါင်းရင်းဘက်မှာ ပွဲပွဲကလေးပေါ်သို့ စာကြည့်တော့ရောက်
သွားတော့ ရေဖန်ချိုင့်နှင့် ဆန်ခွက်ကို ဖြိုငဲ့ရ၏။ ရေခွက်ကို စာလောတကြီး
ငဲ့သောကားပိုက်တော့မှ နေသာထိုင်သာသလို ရှိသွားသည်။...

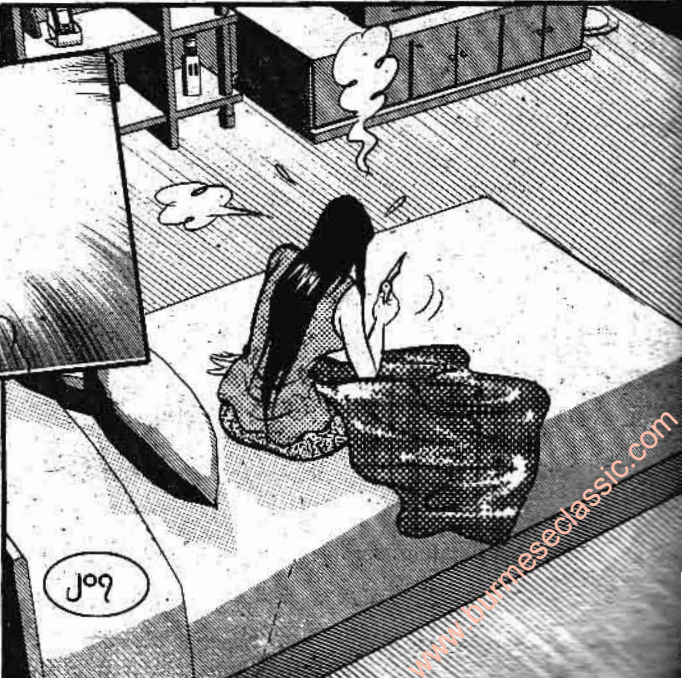
ဖန်ခွက်ကိုရေချိုင့်စာပေါ်ဖုံး၊ ဖန်းကန်ပြား
ကလေးပေါ်သို့ လှမ်းတင်လိုက်၏။

ဟင်! ရေဖန်ချိုင့်၏နိဒါးတောင်
လိလျောင်းနေသည်က ဆလှော်နိုင်
စားကလေးတစ်ချောင်း.. စားနှင့်တွဲ
လျက် ခက်ကုတ်ပြားဖြူဖြူလေး
တွဲထားခြင်းဖြစ်သည့်
သူ့စားကိုကောင်းကောင်းသိနေ
သလိုပဲဟု မိတ်ထိတွင်တစ်ခုတစ်စုံ
က ပြောနေသလို တရားရေး
ခံစားနေရ၏...။

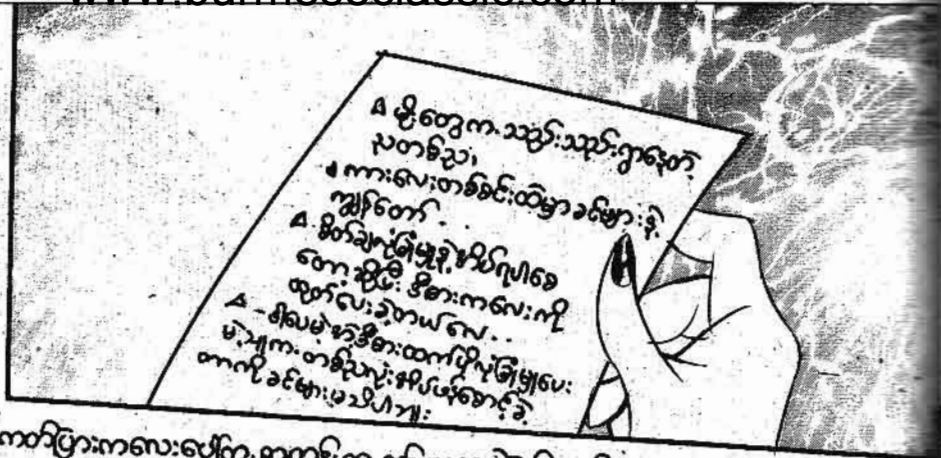
ခင်ထားဦးက စားလေးကိုလှမ်းယူ
၍ စာသေစာချာလှည့်ပတ်ကြည့်
သည့်၊ ဆလှော်ကလေးကိုစာမှတ်
တမဲ့နှိုင်းလိုက်တော့ ဖျောက်ခဲနဲ့
စာသံနှင့်စာတူ စားတစ်ချောင်း
ပြေးထွက်လာ၏..

နေဦး... ဒါမျိုး...
သယံဇာတက ကိုင်းခဲဖူး၊ ဆလှော်နှင့်
ခဲမိဘူးသလဲ.. သူ့မှ ခေါင်းတွေ..
မူးလာသလိုပဲရှိ၏...။

စားနှင့်တွဲထားသော
ခက္ကူကတ်ပြားဖြူဖြူ
ကလေးကိုငုံကြည့်
သည့်၊ ခက္ကူကတ်
ပြားပေါ်မှာစာတန်း
ကလေးတွေ...

ကတ်ပြားကလေးပေါ်က စာတန်းက ကျွန်ုပ်သာပဲဖြစ်သည့် ဘာတွေပဲ? သူမှစဉ်းစား
လို့မရပါ. စားကလေးကိုစားပွဲပေါ်ပြန်တင်ထားလိုက်သည်..

ငြိုးနောက်၊ ဓမ္မယာ
ပေါ်ကလွှဲမိငြိုး ခုတင်ပေါ်
ကဆင်းမိပြင်လိုက်
တော့ သူမှဆင်းမိည့်
နေရာတည့်တည့်တွင်
စာသင်စောင့်ငြိုးနေသော
ကြိုးသိုင်းဖိနပ်ကလေး
ကို ဖြစ်ပြန်သည်။

သူမှ မျက်စောင့်ကြည့်
ပွား၏ ဖိနပ်ကလေးကို
ပွမ်းယူလိုက်တော့
သားရေပင်နှင့် မိုးတွဲထား
သော
ခက္ကူကတ်ပြားကလေးကို
ဖြင့်ပြန်၏..

ကတိတ်ကလေးက စာကြောင်း
ကလေးတွေ သူ့မျက်စိက
ပြေးဝင်လာကြသည်။

• အိမ်နိမိတ်ကလေးဖြတ်သွား
တာဟာ... ကျွန်တော်တို့
နှစ်ယောက်ကိုတော့... ဒီလိုသား
တွေပေါင်း ဆက်မိသွားစေတယ်။
• မြို့တော်ဆိုးမခံစားမှာ
အိမ်နိမိတ်ကလေးက ပြန်ပေါ်ခဲ့
တုန်းက... ဒီလိုသားနှစ်ယောက်
သံသယကလေးကလေးနဲ့
ကွဲသွားခဲ့ပါလားလို့
မသိခဲ့ဘူး။
• ဒီနိမိတ်ကလေးတစ်ခုခုအချစ်
အသစ်ခွက်ဖြင့်ပေးမယ့်အို့
တစ်ဖက်ကလေးကလေးအို့ပါလား
နှစ်ယောက်ပေါင်းတစ်ထောင်အို့ပါလား
အိမ်နိမိတ်ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ကို
ကလေးနှစ်ယောက်ပါကလေးနဲ့... တကယ်ပဲ...

ခင်ထားဦးမျက်စိကလေးဖြတ်သွား၏
တာယာထွက်ပြီး တဲ့ ဘယ်မှာ... ဘယ်သူကို
သူခေါ်ခဲ့ဖူးသလဲ... ကတိတ်ကလေးကလေးပေါက်
ကမ္ဘာလို့လို့ စာစာကြောင်းလေးတွေကို
နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ဖတ်၏။ သူ့ခေါင်း
တွေ... များစေနေသလိုပဲ... နောက်တစ်ကြိမ်
ပြန်ဖတ်၏။ သူ့ခွားထိမှာ စာသံတွေ
ကြားယောင်လာသည်။...

“ရှင်က ဒီနိမိတ်ကလေးလား”

“ဟုတ်ကဲ့... ချစ်လို့ရသမျှ
အကူပြုချင်တတ်တယ်။”

ကြိုးသိုင်းဖိနပ်ကလေးကို သူ့မ...
ရှိုးရှိုးခိုက်ခိုက်ပေးကြည့်နေရင်း
သူမ ဦးနှောက်ကစားပွဲကစားစရာ
စာလုပ် လုပ်နေသည်။...

ဘယ်ကောင်မလေးရဲ့
မေးခွန်းခံကားသံလဲ...?
သူ့မကိုဘယ်သူ့အေးခဲ
တာလဲ...? သူ့မနားထဲမှာ
ခက်စရာထဲမှာ...ခံကား
သံတွေကြားလာ
ရေ၏..

ခင်ဒီ.ဖိနပ်
ကလေးဟာ...
ခင်မ.ဖိနပ်ကလေး
မဟုတ်လား...
ဟင်!

ဒါပေမယ့်
တစ်ခုတော့ရှိတယ်. ခင်ဒီကို
လာလို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဖိနပ်ကလေး
ကို ပြန်ယူလာခဲရ
မယ်နော်!

သူ့မ.ခေါင်းထဲမှာ
တစ်ခုတစ်ရာလင်းပြက်
သွားလေသည့်.ထိုးကျင့်
ကို.စာပေတကြီး
တွေကြည့်ကိုက်သည့်
ချက်ချင်းပင်စံ့စား
တသင့်မှတ်ချက်ချမိ၏

ဒါ...!!
ငါ့ခင်နဲ့...ပဲ!

သူ့မ.. မျက်လုံးတွေထဲမှာ. ပုံရိပ်တွေတဖျပ်ဖျပ်ပြန်ပေါ်
လာသည့်. အင်းလျား. ဘုတ်ကလပ်မှာ--
သူ့... အောင်နေမှာ---!

တကယ်ပြောတာ..
ခင်ဒီနဲ့ကျင့်. အင်းလျား
ဘုတ်ကလပ်ဘေးကရေဖျပ်
မှာအောင်. နေ့ခင်းခွစ်အင်္ဂါ
လောက်ပေါ့!..!

ဒါက!
ဒွီးဝါ...နော်!

မရမ်းကုန်းလမ်းဆုံမှာ...
သူမ အလောတငြိုးနှင့်
ကာကွယ်ပြီး အတွေ့ ရှောင်
က. သူမဖမ်းကားထိတည့်
တည့်ခေါင်းတည့်ကွဲပြီး
ဝင်လာသောကားကြီး
တစ်စင်း... နှိုးခနဲရင်တွေ
နှိုးသွားပြီး ကားတော်ရာ
ရင်ကို အထိတ်တလန့်
ဆွဲလှည်း... စာမိနောက်

ထား...ထား...
ဦးမေး...
နင်း...နင်း...

ကိုကိုကြီးသည် အပေါ်ထပ်မှ တဖျပ်ဖျပ်ဖြေးဖြေး ဆင်းလာသော သူ့ဦးမကို
စုံအားတသင့်လွမ်းမောကြည့်လိုက်၏။ တာများဖြစ်လာပါလိမ့်ဟု
ထိတ်ခနဲရင်ပူသွား၍ နှိုးခနဲ... ဦးက. သူ့ကိုလွမ်းပြောသံကြားလိုက်ရ၏။

ကိုကိုကြီး
မေမေရော...!

ကိုကိုကြီး ပါးစပ်စာဟောင်းသား
ဖြစ်သွား၏..

ဟာ...
ကိုကိုကြီးကလည်း
မေမေကိုနှင်တောင်း
မလို့...!

ဘာ! ဘာလဲ
ဘာခွင့်တောင်း
မှာလဲ?

လေယာဉ်
ကွင်းကို ဆော့
သွားမလို့!

ဪ... အေး အေး
ဟုတ်သားပဲ. ဒီနေ့ မနက်...
ဆယ်နာရီပဲ တာယာဖွတ်ကြီး...
ခက်ပျက်သွားမှာလေ. မနေ့ည
ကမှ. လာပြောသွား
တာပဲ.

ကိုကိုကြီးက ဆင်တင်တင်ဖြင့်ရောချလိုက်သည်။
သူ့စာရတုကို နားလည်လိုက်နိုင် ဖြစ်နေလေသည်...

ဒု. ရှစ်နာရီထိုး
ပြီးနေပြီ ညီမလေးကဲ့ယူခရာ
ရှိတာ ယူဦး
လေ....

လေယာဉ်ကွင်းကို
ကိုကိုကြီးပဲ လိုက်ပို့ပေးမယ်.
မေ့မေ့ကိုလည်း ကိုကိုကြီးပြော
လိုက်မယ်. ဟတ္ထိဗြိုလား
ကံ သွားသွား ရေချိုး
တော့!..

လွှဲကပ်သော ကုမ္ပဏီလုကြီး ခွဲစိတ်ယူကာကို
ဖွဲ့စည်းခွင့်ပေးပေးပေးမည်
ဖွဲ့စည်းခွင့်ပေးမည်

လေယာဉ်ခရီးသည်
ခရီးသည်များကို
ကယ်လိုက်ပေးမည်
ဘတ်စ်ကားကြီးက
စာသင်ရပ်အောင်ပေး
နေပြီ။ ခရီးသည်တွေ
တစ်ယောက်ပြီး
တစ်ယောက်ဘတ်စ်
ကားပေါ်ပြန်တက်
သည်ကိုဆေးကြောရင်း
ပွကြီး ခေါင်းငိုက်ခိုက်
ချလိုက်၏ သူ့လည်း
ထွက်ခွာတော့မည်။

မခင်ဝတားဦး
တစ်ယောက်တော့သည်လို့
ဝေဒနာရှင် ဘဝနဲ့ ခွေခဲရတော့မှာ
လေလား... သက်ပြင်းတစ်ချက်
ပြေးထွက်သွား
သည်။

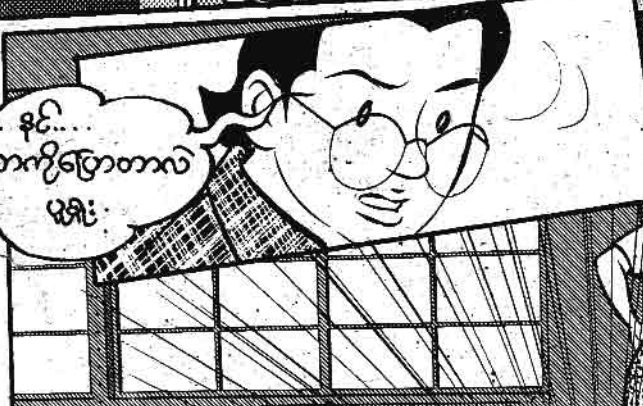

ကိုဦး!

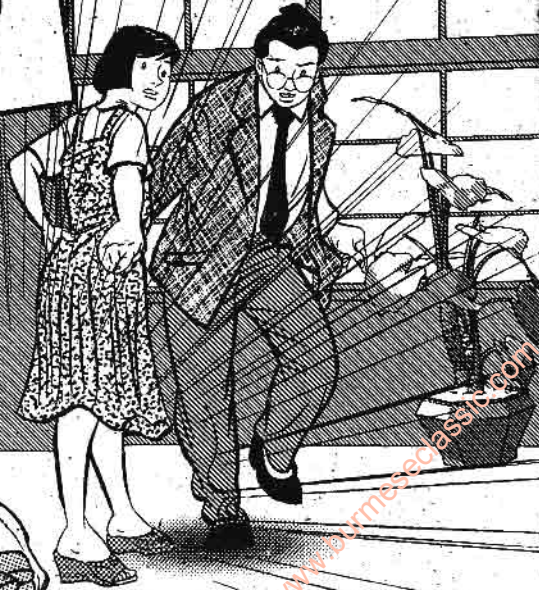

အိဒီလောက်
ထိတော့ အာဖြစ်သည်းဖို့
မကောင်းပါဘူး
နော်!

နင်...
ဘာကိုပြောတာလဲ
မိဒါး

၂၀၄
ဒီမှာလေ...!
ခက်ပူခဏလေးသွားတာ
တောင် ဒီဖိနပ်စတောင်းကြီးကို
တစ်ပါတည်းယူသွားတော့
မလို့လား!

မုန့်-ကောား-ကြောင်-ကွန်-တော်-ဘက်-မှတ်-တံ-နံ-နား-
ကို-ငုံ-ကြည့်-သွား-ဦး- ကွန်-တော်-ဘက်-မှတ်-တံ-နံ-နား-
မှာ- ဟပ်-ပစ်-တစ်-ဖက်-ပြင်-ထုတ်-ပြီး-ထား-သော-
ခင်-ထား-ဦး-၏-ကြီး-သိင်္ဃင်-ဖိနပ်-ကလေး-..

ဟာ...
ဒါ... ဒါဆို...

ကွန်-တော်-ဖိနပ်-ထုပ်-လေး-ကို- ဖျပ်-ခုံ-ကောက်-ယူ-
လျက်-ပြီး- ဘေး-ဘက်-ကို-ဓာတ်-မရ-လှ-သွား-ကြ-ဦး-
လျက်-၏-

BURMESE CLASSIC

နား-နေ-ဘောင်-၏-
စုံ-တန်း-ရှည်-ပေါ်-တွင်-နို့-ခွေး-
မိ-ထိုင်-နေ-သော-ခင်-ထား-ဦး-က-
ကွန်-တော်-ကို-ရူး-ရူး-လေး-
မိုက်-ကြည့်-လို့!

၁၅

ကျွန်တော် သိလို့ကိပြီ...
ကိဒ်မျက်ဝန်းတွေက ဓားချစ်
တွေထည့်ပြီး ငြာညှိတံ့
မျက်ဝန်းတွေ ပစ္စာတတာပေါ့
လို့ကတက်လာသော
ဓားပျော်များနှင့်အတူ
ကျွန်တော် ဆင်ထား ဦးဆီ
ဖြေးသွားလို့ကိမိ

မခင်ထားဦးရယ်
ကျွန်တော်ပျော်လို့ကတော့ ဓားချစ်ကဲ့
ကဲ့ မခင်ထားဦး သတိရသွားပြီနော်
ကျွန်တော်ဝမ်းသာလို့က
တာဗျာ!

ထား... ဓားချစ်ကဲ့
သတိတရရှိနေပါပြီ
မခင်ရယ်..

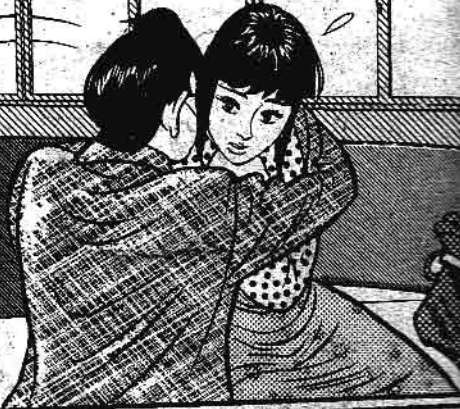

ဟေ့...ဟေ့...

အဆင့် နှစ်ဆင့်လောပျော်တွင်ခြင်းများဖြင့် ကျွန်တော်လက်သီးလက်မောင်းတန်းပစ် လိုက်၏ ငြိုးမှ့ မျက်ဝန်းလဲဖြင့် ချစ်ရသူချွန်နဲ့ လော့ချစ်သူ အသစ်ခက်ခက်လေးကို အားရ ပါးရ ရစ်ခွဲထိတ် ဆွဲဆွဲပစ်လိုက်သည့်။

BURMESE CLASSIC

ဟေ့...ဟေ့... ငါတို့လည်း ချစ်ဖူးလေ... ဟာ... ခိုကောင်... မပြောမဆိုနဲ့ ငါကွာ!

